

การศึกษาโครงสร้างผลึกและการวิเคราะห์ทางความร้อนของสารประกอบเชิงชั้อน
คوبเปอร์(I)ไดฟีนิลไธอูเรีย

Crystal Structure and Thermal Analysis of Copper(I) Diphenylthiourea
Complexes

ล้มัย สิงห์โภมล

Lamai Singhagomol

เจรจาที่	QD474 .C46 .1943	ง.2
Order Key	28866	
Bib Key	177754	
	1.2.0.A.2543	

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master of Science Thesis in Chemical Studies

Prince of Songkla University

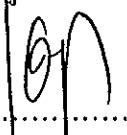
2543

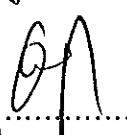
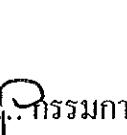
(1)

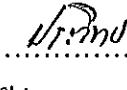
ชื่อวิทยานิพนธ์ การศึกษาโครงสร้างผลลัพธ์และการวิเคราะห์ทางความรู้ของสาร
 ประกอบเชิงซ้อนคอมปเลอร์(I) ไฟฟอนิกไซโอดูเรีย¹
 ผู้เขียน นางสาวล้มยัย สิงห์ไกมล
 สาขาวิชา เคมีศึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

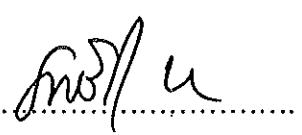
๑๖๒๙ ภาค๐๘๗ ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชวง ภควัตชัย)
 |
 อาจารย์เจมฎา ไมกุล กรรมการ
 (อาจารย์เจมฎา ไมกุล)

๑๖๒๙ ภาค๐๘๗ ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชวง ภควัตชัย)
 |
 อาจารย์เจมฎา ไมกุล กรรมการ
 (อาจารย์เจมฎา ไมกุล)

 บริษัท สุทธิกorn กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิท สุคแก้ว)

 ดร.คริรัตน์ กาสิตวงศ์ กรรมการ
 (ดร.คริรัตน์ กาสิตวงศ์)

บัดเติมวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้
 เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีศึกษา

 (รองศาสตราจารย์ ดร. นพรัตน์ บำรุงรักษ์)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์	การศึกษาโครงสร้างผลึกและการวิเคราะห์ทางความร้อนของสารประกอบเชิงซ้อนกوبเปอร์(I)ไดฟินิลไนโอลูเรีย
ผู้เขียน	นางสาวล้ม้าย สิงหโนกล
สาขาวิชา	เคมีศึกษา
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

สารประกอบเชิงซ้อน $[Cu(dptu)_2Cl] \cdot H_2O$, $[Cu(dptu)_2Br] \cdot H_2O$ และ $[Cu(dptu)_2I] \cdot H_2O$ ตั้งแต่ระดับสูงสุดไปจนถึงระดับต่ำสุด คือปเปอร์ (I) เชิล์ด (CuX ; X = Cl, Br, I) กับคลีแกนด์ไดฟินิลไนโอลูเรีย (dptu) โดยใช้อัตราส่วน CuX : dptu เป็น 1:2, 1:2.5 และ 1:3 ในอัตราส่วนที่ต่างๆ กัน ผลการศึกษาสมบัติทางด้านอินฟราเรดスペกโตรสโคปี (IR) พนสเปกตรัมของน้ำประภูมิที่ตำแหน่ง 3620 cm^{-1} ชี้สอดคล้องกับผลการศึกษาสมบัติทางด้านความร้อนโดยเทคนิค เทอร์โมกราฟิเมทรี (TG) ในบรรยายศาสตร์ของแก๊สในไตรเจน และ ดิฟเฟอร์เรนเชียล สแกนนิ่งแคลอริเมตรี (DSC) ที่พบว่า สารประกอบเชิงซ้อนมีการสลายตัวของน้ำช่วงอุณหภูมิ $90 - 130\text{ }^{\circ}\text{C}$ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสลายตัวของสารประกอบเชิงซ้อน $[Cu(dptu)_2Cl] \cdot H_2O$ ที่อุณหภูมิประมาณ $300\text{ }^{\circ}\text{C}$ คำนวณจากเทอร์โมแกรม คาดว่าจะเป็น CuS การศึกษาโครงสร้างผลึกโดยเทคนิคการเลี่ยงเบนรังสีเอกซ์ พบว่า ผลึกทั้งสามมีโครงสร้างคล้ายกัน คือเป็น isomorphous กัน โดยมีระบบผลึกเป็น triclinic, หมู่ปริภูมิ P1, จำนวนโมเลกุลในหน่วยเซลล์ (Z) เท่ากับ 2 อะตอมกوبเปอร์มีรูปทรงเรขาคณิตเป็นแบบสามเหลี่ยมแบนราบที่บิดเบี้ยว (distorted trigonal planar) พันธะไฮโดรเจนภายในโมเลกุล ($NH \cdots X$; X = Cl, Br, I) และพันธะไฮโดรเจนระหว่างโมเลกุล ($H_2O \cdots HN$, $S \cdots H_2O$) มีอิทธิพลต่อโครงสร้างทางเคมีของโมเลกุลสารประกอบเชิงซ้อน

นพดล บุญเรือง อาจารย์วิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนนทบุรี

วิทยาเขตภาคตะวันออก

ให้รับรอง

(3)

๑๐.๘. ๒๕๔๒

๗๔
๔๔
๑๑๙๘
๑๑๙๘

Thesis Title Crystal Structure and Thermal Analysis of Copper(I)
Diphenylthiourea Complexes

Author Miss Lamai Singhagomol

Major Program Chemical Studies

Academic Year 1999

Abstract

[Cu(dptu)₂Cl].H₂O , [Cu(dptu)₂Br].H₂O and [Cu(dptu)₂I].H₂O have been synthesized by the reaction of copper(I) halide(CuX ; X = Cl , Br , I) with diphenylthiourea(dptu) in acetonitrile. The ratio of CuX : dptu are 1:2 , 1:25 and 1:3. The infrared spectra of the three complexes show the peak of water molecule at 3620 cm⁻¹, that agrees with the thermal behaviours investigated by thermogravimetry (TG) and differential scanning calorimetry(DSC), which the composition of complexes is initiated by dehydration around 90 – 130 °C. The decomposition product at 300 °C of [Cu(dptu)₂Cl].H₂O calculated from TG curve expected to be CuS. The structure of complexes were determined by single crystal x-ray diffraction methods. All of complexes are isomorphous, crystallized in the triclinic, space group $P\bar{1}$ with formula unit (Z) = 2. The copper atom has a distorted trigonal planar geometry. The intramolecular hydrogen bond type NH···X (X = Cl , Br ,I) and intermolecular hydrogen bond type H₂O···HN, S···H₂O play the important role to the stereochemistry of the molecules.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เจรัส ภควัตชัย ที่ได้แนะนำแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ให้คำปรึกษาและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่เริ่มต้น ตลอดจนช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี และ ขอขอบคุณ อาจารย์ เจรัส โนกขุล ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำและข้อคิดอันเป็นประโยชน์อย่างดียิ่ง งานวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบคุณ Prof. Allan H. White แห่งมหาวิทยาลัยออกสเตรเลียตะวันตก และ ดร. ณรงค์ศักดิ์ ชัยชิต ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต ที่ได้กรุณากับรวมข้อมูลการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ของผลึก ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิทย์ ฤทธิ์แก้ว และ ดร. ศรีรัตน์ กสิริวงศ์ ที่ได้กรุณามาแนะนำตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สัมพันธ์ วงศ์นาวา, อาจารย์พุด บุญสิน และ คุณชามาญ รายภูร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบฐานเมืองต้นด้วยเครื่องเอกซ์เรย์ พลูอօเรสเซนส์ ขอบคุณคณาจารย์หลักสูตรวิทยาศาสตร์โพลิเมอร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่อง TGA ขอบคุณ คุณวรรณา เลี้ยวาริณ และ น้อง ๆ เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยปฏิบัติการวิเคราะห์กลาง คณะทรัพยากรธรรมชาติ ที่ได้ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ปริมาณธาตุองค์ประกอบในสารเชิงซ้อน

ขอขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำด้วยดีเสมอมา ตลอดจนบุคลากรภาควิชาเคมีและน้อง ๆ นักศึกษาปริญญาโทภาควิชาเคมีทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา ที่ได้ให้โอกาสในการลาศึกษาต่อ และ ขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ บิความารดาและพี่น้อง ที่ได้ส่งเสริมในการศึกษาตลอดมา คุณประโยชน์ได ๆ ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขออุทิศเป็นผลบุญให้กับคุณยายผู้เป็นที่รักยิ่ง

ถม้าย สิงหนโภนล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
รายการตาราง	(8)
รายการภาพประกอบ	(10)
ตัวย่อและสัญลักษณ์	(13)
บทที่	
1 บทนำ	1
บทนำด้านเรื่อง	1
การตรวจสอบสาร	3
วัตถุประสงค์	11
2 วิธีการวิจัย	12
อุปกรณ์และเครื่องมือ	12
สารเคมี	13
การสังเคราะห์สารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_nX]_yH_2O$	13
การวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยเทคนิคเอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์	16
การทำปริมาณเรือยละของคอปเปอร์และชัลไฟอร์	17
การทำปริมาณเรือยละในไตรเจน	19
การทำความหนาแน่นของผลึก	21
การศึกษาสมบัติทางความร้อน	21
การศึกษาโครงสร้างผลึก	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 ผลการทดลอง	30
ผลการศึกษาสมบัติทางกายภาพและ การวิเคราะห์ปริมาณร้อยละของชาตุในสารประกอบ	30
ผลการศึกษาเอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์	31
ผลการศึกษาอินฟราเรดสเปกตรสโคปี	31
ผลการศึกษาจากการถ่ายภาพเอกซเรย์	44
ผลการคำนวณหาโครงสร้างผลึกโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์	45
ผลการศึกษาทางด้านความร้อน	91
4 อภิปรายผลการทดลอง	100
5 สรุปผลการทดลอง	117
บรรณานุกรม	119
ภาคผนวก	126
ภาคผนวก ก	126
ภาคผนวก ข	136
ภาคผนวก ค	137
ประวัติผู้เขียน	141

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1 ชนิดต่าง ๆ ของคอมเพอร์โนร์ตีน	2
2 สารประกอบเชิงซ้อนระหว่างคอมเพอร์(I)กับไนโอลูเรียและชั้บสติติวเตดไนโอลูเรียบางตัว	4
3 โครงสร้างของสารประกอบเชิงซ้อนระหว่างคอมเพอร์(I)กับไนโอลูเรียและชั้บสติติวเตดไนโอลูเรียบางตัว	5
4 สมบัติทางกายภาพบางประการของลิแกนด์ไดฟินิลไนโอลูเรียและสารประกอบเชิงซ้อนคอมเพอร์(I)ไดฟินิลไนโอลูเรีย	30
5 ผลการวิเคราะห์หาปริมาณเรือyleะของคอมเพอร์, ชัลเฟอร์ และไนโตรเจน ในสารประกอบ	31
6 ข้อมูลผลึก $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$, $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ และ $[Cu(dptu)_2I].H_2O$	46
7 พิจัดของอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$	47
8 เทอร์มอโลพารามิเตอร์ของอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$	49
9 ความยาวพันธะระหว่างอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$	51
10 มุนพันธะระหว่างอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$	54
11 พิจัดของอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$	61
12 เทอร์มอโลพารามิเตอร์ของอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$	63
13 ความยาวพันธะระหว่างอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$	65
14 มุนพันธะระหว่างอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$	68
15 พิจัดของอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2I].H_2O$	75
16 เทอร์มอโลพารามิเตอร์ของอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2I].H_2O$	77
17 ความยาวพันธะระหว่างอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2I].H_2O$	79
18 มุนพันธะระหว่างอะตอมในโนเมเลกุล $[Cu(dptu)_2I].H_2O$	82

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 พันธะไฮดรอเจนในสารประกอบเชิงซ้อน $[Cu(tu)_3X].H_2O$ ($X = Cl, Br, I$)	87
20 อินฟราเรดスペกตรัมของลิแกนด์ไดฟินิตไฮดรอยเรียและสารประกอบเชิงซ้อนคอปเปอร์(I)ไดฟินิตไฮดรอยเรีย	106
21 การเบรี่ยบเทียบความยาวพันธะในสารประกอบเชิงซ้อนคอปเปอร์(I)	110
22 การเบรี่ยบเทียบมุมพันธะในสารประกอบเชิงซ้อนคอปเปอร์(I)	112
23 ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการสลายตัวของ $[Cu(tu)_3Cl].H_2O$ และ $[Cu(tu)_3Br].H_2O$ ในบรรยายกาศของออกซิเจน	116
24 การเปลี่ยนแปลงทางความร้อนของสาร	129

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 โครงสร้างที่เป็นไปได้ของ Hemocyanin	1
2 โครงสร้างแบบต่าง ๆ ของสารประกอบเชิงช้อนระหว่าง คอปเปอร์(I) กับ ไนโอลูเรียและขั้บสติติวเตด ไนโอลูเรีย	6
3 โครงสร้างของ $[(\text{CuCN})_2(\text{tu})_3].\text{H}_2\text{O}$ (ORTEP plot)	8
4 โครงสร้างของ $[(\text{CuCN})_2(\text{tu})_3].\text{H}_2\text{O}$ (โครงสร้างตามแกน b)	8
5 โครงสร้างของ $[(\text{CuCN})_2(\text{detu})].\text{H}_2\text{O}$ (ORTEP plot)	9
6 โครงสร้างของ $[(\text{CuCN})_2(\text{detu})].\text{H}_2\text{O}$ (โครงสร้างตามแกน b)	9
7 การเม้าท์ผลึก	22
8 หัวโภนิโอมิเตอร์	23
9 กล้องไวส์เซนแบอร์ก	24
10 แกนหมุนทั้ง 4 ของเครื่องดิฟเฟรนกโนมิเตอร์	26
11 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของคอปเปอร์ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$	32
12 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของชัลเฟอร์ และ คลอรีน ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$	33
13 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของคอปเปอร์ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$	34
14 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของชัลเฟอร์ ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$	35
15 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของไบรนีนใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$	36
16 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของคอปเปอร์ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$	37
17 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของชัลเฟอร์ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$	38
18 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์สเปกตรัมของไอโอดีนใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$	39
19 อินฟราเรดสเปกตรัมของ dptu	40
20 อินฟราเรดสเปกตรัมของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$	41
21 อินฟราเรดสเปกตรัมของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$	42
22 อินฟราเรดสเปกตรัมของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$	43

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
23 ภาพถ่ายเอกสารเรย์โอดิวิชีหมุนแบบแก้วงกวัดของผลึก [Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O	44
24 ภาพถ่ายเอกสารเรย์โอดิวิชีของไวนิลเซนเนอร์กชั่นที่สูญญ ของผลึก [Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O	44
25 โครงสร้างของ [Cu(dptu) ₂ Cl].H ₂ O (ORTEP plot)	59
26 โครงสร้างของ [Cu(dptu) ₂ Cl].H ₂ O (ตามแกน c)	60
27 โครงสร้างของ [Cu(dptu) ₂ Br].H ₂ O (ORTEP plot)	73
28 โครงสร้างของ [Cu(dptu) ₂ Br].H ₂ O (ตามแกน c)	74
29 โครงสร้างของ [Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O (ORTEP plot)	88
30 โครงสร้างของ [Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O (ตามแกน a)	89
31 โครงสร้างของ [Cu(dptu) ₂ X].H ₂ O ในหน่วยเซลล์	90
32 เทอร์โมแกรมของลิแกนด์ dptu	92
33 DSC curve ของลิแกนด์ dptu	93
34 เทอร์โมแกรมของสารประกอบเชิงซ้อน [Cu(dptu) ₂ Cl].H ₂ O	94
35 DSC curve ของสารประกอบเชิงซ้อน [Cu(dptu) ₂ Cl].H ₂ O	95
36 เทอร์โมแกรมของสารประกอบเชิงซ้อน [Cu(dptu) ₂ Br].H ₂ O	96
37 DSC curve ของสารประกอบเชิงซ้อน [Cu(dptu) ₂ Br].H ₂ O	97
38 เทอร์โมแกรมของสารประกอบเชิงซ้อน [Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O	98
39 DSC curve ของสารประกอบเชิงซ้อน [Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O	99
40 โครงสร้างโนเลกุล [Cu(dptu) ₂ X].H ₂ O	110
41 โครงสร้างโนเลกุล [Cu(tpt) ₂ Cl]	111
42 การเติมสีในผลึก	127

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
43 TG Cuvre ของปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นบนดอนเดียว	130
44 microbalance ระบบ null-mechanism	131
45 แผนภาพแสดงส่วนของ sample pan , mocrobalance , thermocouple	133
46 pan – compensating DSC	134
47 DSC Curve	135
48 ตัวอย่างกราฟมาตราฐานการหาปริมาณซัลเฟอร์ โดยวิธีวัดความชื้น	140

ຕັວຢ່ອແລະສັງຄູກໍານົດ

mm.	=	ມິລືມິຕຣ
ml.	=	ມິລືລິຕຣ
Å	=	ອັງສຕຣອນ (ອັງສຕຣອນ = 10^{-10} ເມຕຣ)
atu	=	acetylthiourea
cm ⁻¹	=	wavenumber
°	=	ອຳຄາ
°C	=	ອຳຄາເຫຼົດເຂີຍສ
detu	=	diethylthiourea
dmtu	=	dimethylthiourea
dptu	=	diphenylthiourea
etu	=	ethylenethiourea
ettu	=	ethylthiourea
g	=	gram
J	=	Joule
kJ	=	kilojoule
mimtH	=	1-methylimidazolidine-2-thione
min	=	minute
ml	=	millilitre
mtu	=	methylthiourea
N	=	Normality
nm	=	nanometre
ntu	=	naphthylthiourea
ppm	=	parts per million
pm	=	picometre
tmtu	=	tetramethylthiourea

ពាយ់ទេស្ថុតកមន៍ (ទៅ)

tpt = tetrahydro – 1H – pyrimidine – 2 – thione

tu = thiourea

V = volume

(14)

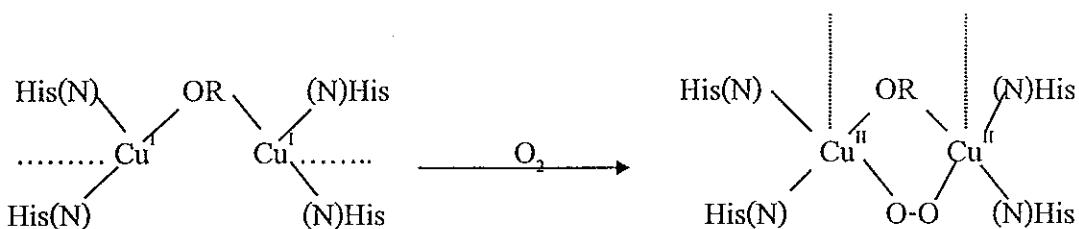
บทที่ 1

บทนำ

บทนำตัวเรื่อง

คوبเปอร์ (Cu) เป็นธาตุในหมู่ 1B หรือหมู่ 11 มีการจัดโครงสร้างอิเล็กตรอนเป็น $[Ar] 3d^{10} 4s^1$ ถึงแม้ว่า การจัดอิเล็กตรอนของออกไซด์ใน ns^1 คล้ายกับโลหะอัลคาไลน์ แต่ก็มี สมบัติที่แตกต่างกันมาก เช่น มีค่า effective nuclear charge และค่าพัฒงาน ไอออดีชันสูง กว่ามาก ออกซิเดชันของคوبเปอร์ในสารประกอบที่เสถียรและพบมาก คือ +1 และ +2 ส่วน +3 เดียว +4 พนน้อยมาก (Cotton and Wilkinson, 1988 : 755)

คوبเปอร์ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในโปรตีนหลายชนิดทั้ง ในพืชและ สัตว์ดังแสดงในตาราง 1 โดยเฉพาะ hemocyanin ซึ่งเป็นโปรตีนที่ทำหน้าที่ลำเลียง ออกซิเจนในสัตว์พวก molluscs และ arthropods หรือสัตว์ที่มีเลือดสีน้ำเงินซึ่งพบว่า จะมีอยู่ 2 form คือ Oxyhemocyanin โดยคوبเปอร์ จะมีเลขออกซิเดชันเป็น +2 และ deoxyhemocyanin โดย คوبเปอร์จะมีเลขออกซิเดชันเป็น +1 แต่ข้อมูลโครงสร้าง ของ คوبเปอร์(I) และ คوبเปอร์ (II) ยังไม่มีรายงานที่ชัดเจนเพียงแต่มีการ สันนิษฐานไว้ว่า น่าจะมีโครงสร้างดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1

โครงสร้างที่เป็นไปได้ของ Hemocyanin

(สื้นประแสดงถึงความไม่แน่นอนในการเกิดพันธะ)

ที่มา : Vickie, et. al., 1984 : 4765

ตาราง 1 ชนิดต่าง ๆ ของคอลเปอร์โปรตีน

Type	Occurrence	Function
“Blue” electron carriers		
Azurin	Algae, green leaves	electron transfer
Plastocyanin	and other plants	(photosynthesis)
“Blue” oxidases (reducing O ₂ to H ₂ O ₂)		
Laccase	Tree, fungal	oxidation of phenols and diamines
Ascorbate oxidase	Plants	oxidation of L-Ascorbic acid
“Nonblue” oxidases (reducing O ₂ to H ₂ O ₂)		
Galactose oxidase	Molds	galactose oxidation
Oxygen carrier		
Hemocyanin	Molluscs and arthropods	oxygen transport
Copper monooxygenases		
Phenol o-monooxygenase (tyrosinase)	Animal skin, melanoma insects, plants	tyrosine oxidation pigment (melanin) formation
Dopamine	Adrenals	Converts dopamine to norepinephrine
β - Hydroxylase		

ที่มา : Cotton and Wilkinson, 1988 : 1363

ดังนั้นการสังเคราะห์สารเชิงชั้อนของ คอปเปอร์(I) เพื่อศึกษาโครงสร้างจึงมีผู้ให้ความสนใจมากขึ้น ซึ่งลิแกนด์ที่ใช้ก็แตกต่างกันไป สารประกอบของ คอปเปอร์ (I) จะมีสมบัติเป็น diamagnetic และส่วนใหญ่จะไม่มีสีอันเป็นผลมาจากการจัดอิเล็กตรอนเต็มใน d ออร์บิทัล (close – shell configuration) ในกรณีที่มีสีอาจเป็นเพระการที่ สารเชิงชั้อนได้รับพลังงานแสงแล้วทำให้อิเล็กตรอนใน d ออร์บิทัล ของคอปเปอร์(I) ถูกกระตุ้นเข้าไปอยู่ในออร์บิทัลว่างของลิแกนด์ หรือเป็นเพระลิแกนด์เองมีสี เลขโคลออร์ดิเนชัน (coordination number) ของสารประกอบเชิงชั้อนคอปเปอร์(I) จะมีตั้งแต่ 2 , 3, 4 และ 5 แต่ที่พบมากที่สุดคือ 4 ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี valence – shell electron – pair repulsion (Parker, 1993 : 258)

คอปเปอร์(I) จัดเป็น soft acceptor จึงเกิดเป็นสารประกอบเชิงชั้อกับพวก soft donor ligand ได้ดี โดยเฉพาะลิแกนด์ที่ ไอโอยูเรียและซับสติติวtedic ไอโอยูเรีย เป็นลิแกนด์ที่นำสินไนโตรเจน(N) และ ซัลเฟอร์(S) ซึ่งทั้งในไตรเจน และ ซัลเฟอร์ ต่างก็เป็นอะตอมที่เป็นส่วนประกอบของ โปรตีนหลายชนิด ในสิ่งมีชีวิตที่สามารถจะเกิดพันธะ กับ โลหะคอปเปอร์ได้

การเตรียมสารประกอบเชิงชั้อน คอปเปอร์(I) นิยมใช้ วิธีคือ

1. เตรียมจากปฏิกิริยาโดยตรงระหว่าง ลิแกนด์ กับสารประกอบ คอปเปอร์(I)
2. เตรียมจากปฏิกิริยาคักชันสารประกอบ คอปเปอร์(II) โดย ลิแกนด์

(Cotton and Wilkinson, 1988 : 760)

การตรวจเอกสาร

การศึกษาสารประกอบเชิงชั้อน คอปเปอร์(I) ที่ ไอโอยูเรียและซับสติติวtedic

ในระยะแรก ๆ จะเป็นการศึกษาทางด้านการเตรียมและสมบัติทางด้านอินฟราเรด สเปกไทรัสโคปี ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 สารประกอบเชิงช้อนระหว่างคอปเปอร์(I) กับไนโตรเจน และ
ซัมสติติวเตดไนโตรเจนบางตัว

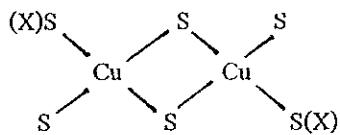
เอกสารอ้างอิง	สูตรโมเลกุล
Lane, 1959	$\text{Cu}(\text{mtu})_4\text{Cl}$
Banerjee, 1962	$\text{Cu}(\text{atu})_2\text{Cl}$ $\text{Cu}(\text{atu})_3\text{Cl}$ $\text{Cu}(\text{atu})_2\text{OH}$ $\text{Cu}(\text{atu})_3\text{OH}$ $\text{CH}_3\text{COOCu.atu}$ $\text{Cu}_2\text{SO}_4 \cdot 4\text{atu}$
Banerjee, 1963	$\text{Cu}(\text{dptu})\text{OH}$ $\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}$ $\text{Cu}_2(\text{dptu})_2\text{SO}_4$ $\text{Cu}_2(\text{dptu})_4\text{SO}_4$ $\text{CH}_3\text{COOCu.dptu}$ $\text{Cu}(\text{ptu})_2\text{OH}$ $\text{Cu}(\text{ptu})_2\text{Cl}$ $\text{Cu}_2(\text{ptu})_6\text{SO}_4$ $\text{Cu}(\text{ptu})_3\text{NO}_3$ $\text{CH}_3\text{COOCu.ptu}$
Malik, 1968	$\text{Cu}(\text{ntu})_2\text{Cl}$
สมพร แซ่เตีย, 2530	$\text{Cu}_2(\text{tu})_5(\text{SO}_4)_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$ $\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl} \cdot \text{H}_2\text{O}$

การศึกษาทางด้านโครงสร้างของสารประกอบเชิงช้อน โดยใช้เทคนิคทางด้านการ
เดี่ยวเบนของรังสีเอกซ์ (x-ray diffraction) นั้นเริ่มได้รับความสนใจมากขึ้นหลังจากปี ค.ศ.
1960 เป็นต้นมา ดังตัวอย่างแสดงในตาราง 3

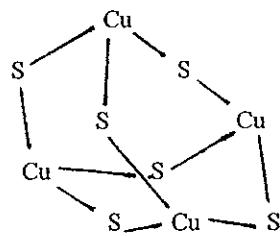
ตาราง 3 โครงสร้างของสารประกอบเชิงช้อนระหว่างคอเปปอร์(I) กับ
ไนโอลูเรีย และ ขั้บสติติวเตดไนโอลูเรียบางตัว

เอกสารอ้างอิง	สูตร โมเลกุล	โครงสร้าง โมเลกุล	สเตรอริโอะเคมีของโลหะ
Okaya, 1964	$[\text{Cu}(\text{tu})_3]\text{Cl}$	Polymer ^e	Tetrahedral
Spofford, 1970	$[\text{Cu}(\text{tu})_2\text{Cl}]$	Polymer ^g	Trigonal
Eller, 1971	$[\text{Cu}(\text{SPMe}_3)_3](\text{ClO}_4)$	Monomer	Trigonal
Girling, 1971	$[\text{Cu}(\text{dmtu})_3]\text{Cl}$	Monomer	Tetrahedral
Weininger, 1972	$[\text{Cu}(\text{etu})_3](\text{SO}_4)$ $[\text{Cu}(\text{tmtu})_3](\text{BF}_4)$	Monomer Monomer	Trigonal planar Trigonal planar
Gash, 1973	$[\text{Cu}_4(\text{tu})_{10}](\text{SiF}_6)_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$	Polymer ^f	Tetrahedral
Crumbliss, 1974	$[\text{Cu}_4(\text{etu})_9](\text{NO}_3)_4 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	Tetramer ^d	Tetrahedral
Taylor, Jr., 1974	$[\text{Cu}(\text{tu})_3](\text{BF}_4)$ $[\text{Cu}(\text{dmtu})_3](\text{BF}_4)$	Dimer ^a Dimer ^a	Tetrahedral Tetrahedral
Griffith, 1976	$[\text{Cu}_4(\text{tu})_6](\text{NO}_3)_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	Tetramer ^b	Trigonal
Battaglia, 1976	$[\text{Cu}_2(\text{etu})_4\text{Cl}_2]$	Dimer ⁱ	$\text{Cu}(1) - \text{tetrahedral}$ $\text{Cu}(2) - \text{trigonal}$
Hunt, 1979	$[\text{Cu}(\text{tu})_4]_2\text{SiF}_6$	Monomer	Distort – tetrahedral
Bret, 1983	$[\text{Cu}(\text{ptp})_2\text{Cl}]$	Monomer	Trigonal
Creighton, 1985	$[\text{Cu}(\text{mimtH})_2\text{Cl}]$	Dimer ^a	Tetrahedral
Atkinson, 1985	$[\text{Cu}(\text{mimtH})_3](\text{NO}_3)$	Monomer	Distort – trigonal
Dubler, 1986	$[\text{Cu}(\text{dmtu})_2](\text{NO}_3)$	Polymer ^f	Distort – tetrahedral
ญี่ปุ่น, 2533	$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$	Monomer	Trigonal
นิชินา, 2535	$[\text{Cu}(\text{etu})_2\text{I}]_3$	Trimer ^h	Tetrahedral
Bowmaker, 1994	$[\text{Cu}(\text{etu})_3]_2\text{SO}_4$ $[\text{Cu}(\text{etu})_4]\text{NO}_3$	Monomer Monomer	Trigonal Quasi – tetrahedral
Pakawatchai, 1998	$[\text{Cu}_4(\text{ettu})_6\text{I}_4].\text{H}_2\text{O}$	Tetramer ^c	Tetrahedral

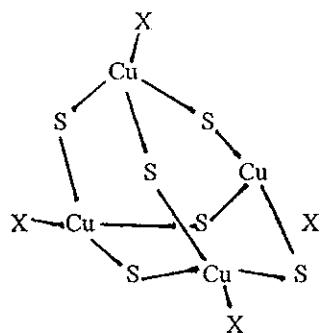
(a)

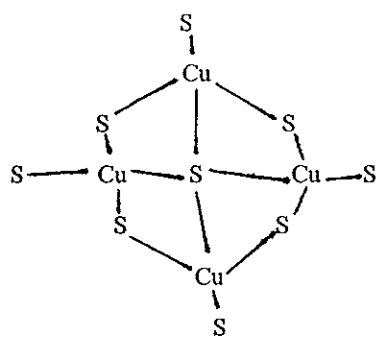
(b)

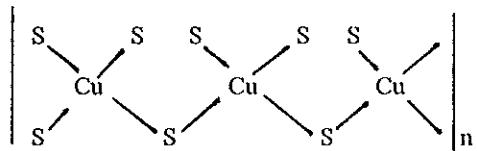
(c)

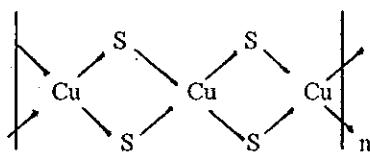
(d)

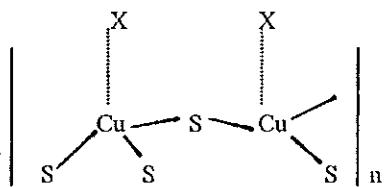
(e)

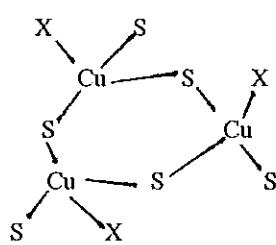
(f)

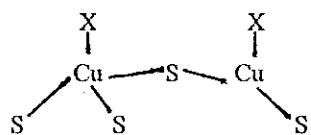
(g)

(h)

(i)

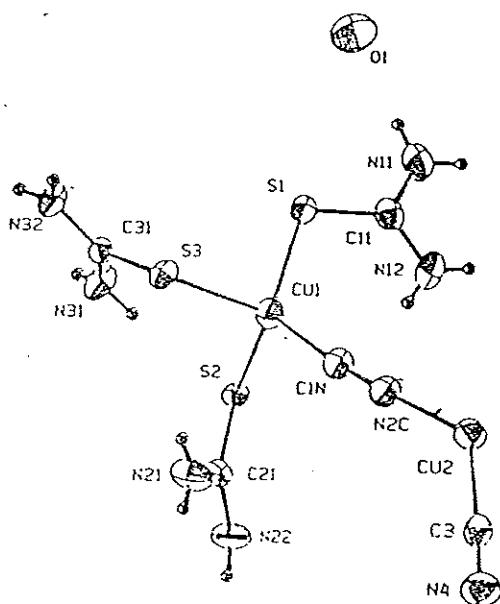

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างแบบต่าง ๆ สารประกอบเชิงอนุห่วงกอนเปอร์(I) กับ
ไฮโอยูเรีย และ ซัมสติติวเตดไฮโอยูเรีย

จากตาราง 3 จะเห็นได้ว่าการพิจารณา ปริมาณสัมพันธ์ หรือ สูตร โนเมเลกุลนี้ ไม่อาจระบุได้เลยว่า โนเมเลกุลของสารประกอบเชิงช้อนหรือ คอปเปอร์(I) จะมีโครงสร้างเป็นแบบใด อย่างไรก็ตามโครงสร้างของ คอปเปอร์(I) ในสารประกอบเชิงช้อน คอปเปอร์(I) ไฮโอลูเรีย และ ชับสติติวเตด ไฮโอลูเรีย ที่มีการศึกษามาแล้วจะมี 2 แบบ คือ ไตรโอกนัล (trigonal) หรือสามเหลี่ยมแบบราบ โดยมีเลข โคออร์ดิเนชัน (coordination number) เป็น 3 และ เตตระหีดรอด (tetrahedral) หรือทรงสี่หน้า โดยมีเลข โคออร์ดิเนชันเป็น 4 ซึ่งจากการศึกษาทางด้านอินฟราเรดสเปกตรอสโคปี และ การเดี่ยวบนรังสีเอกซ์ พบร่วมกับ ลิแกนด์ใช้อะตอนชัลเฟอร์ (S) ในการสร้างพันธะกับโลหะ คอปเปอร์ (Cu)

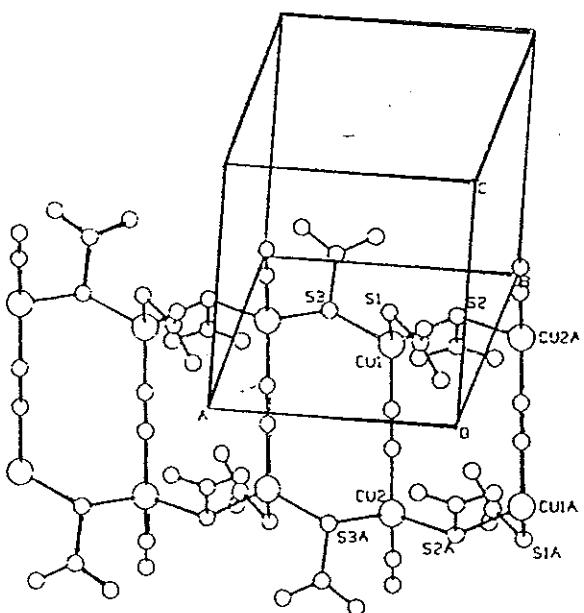
โดยปกติรัศมีโควาเลนต์ Cu(I) – S เกลเซย์ = 239.0 pm. แต่ในสารประกอบเชิงช้อน คอปเปอร์(I) ไฮโอลูเรียและชับสติติวเตด ไฮโอลูเรียนี้ ความยาวพันธะ Cu(I) – S อาจจะสั้นหรือยาวกว่านี้ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะการเกิด hybridization ของคอปเปอร์(I) ว่าจะเป็นแบบ sp^2 หรือ sp^3 , การเกิด π -back bonding และ ความแคบกะ (steric) ของลิแกนด์ (Valigure, 1985 : 445)

ในกรณีที่โนเมเลกุลของสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I) ไฮโอลูเรียและชับสติติวเตด ไฮโอลูเรีย มีโครงสร้างเป็นแบบ polymer ส่วนใหญ่อะตอนชัลเฟอร์ (S) จะทำหน้าที่เป็นสะพาน (bridge) แต่จากการศึกษาของ Stocker (Stocker, et.al., 1996) พบร่วม โครงสร้างของสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I) ไซยาไนด์ (CuCN) กับ ลิแกนด์ ไฮโอลูเรีย และชับสติติวเตด ไฮโอลูเรีย นอกจากอะตอนชัลเฟอร์ (S) แล้วยังมี –CN group ที่ทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่าง Cu – Cu อีกด้วย ดังแสดงในภาพประกอบ 3 – 6

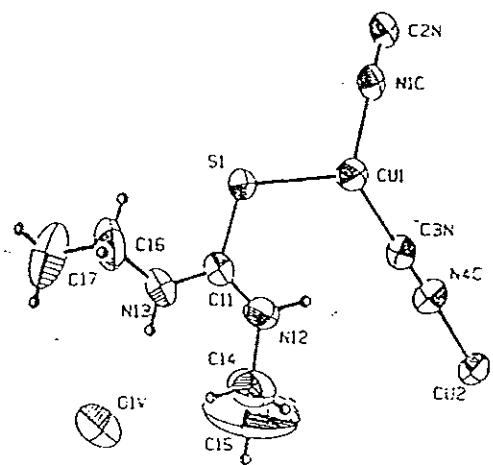
ภาพประกอบ 3 โครงสร้างของ $(\text{CuCN})_2(\text{tu})_3(\text{H}_2\text{O})$ (ORTEP plot)

ที่มา : Stocker, et. al., 1996 : 3150

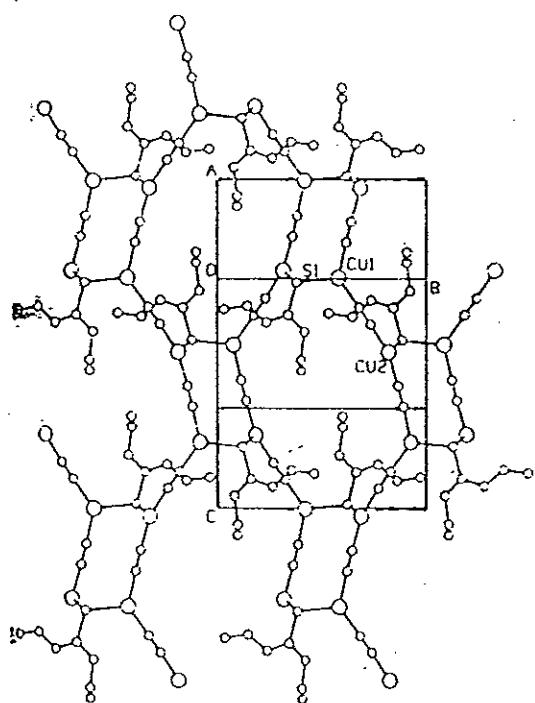
ภาพประกอบ 4 โครงสร้างของ $(\text{CuCN})_2(\text{tu})_3(\text{H}_2\text{O})$ (โครงสร้างตามแกน b)

ที่มา : Stocker, et. al., 1996 : 3150

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างของ $(\text{CuCN})_2(\text{detu})(\text{H}_2\text{O})$ (ORTEP plot)

ที่มา : Stocker, et. al., 1996 : 3151

ภาพประกอบ 6 โครงสร้างของ $(\text{CuCN})_2(\text{detu})(\text{H}_2\text{O})$ (โครงสร้างตามแกน b)

ที่มา : Stocker, et. al., 1996 : 3151

จากที่กล่าวมา จะเห็นว่า สารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I) ไนโอลูเรีย และ ชั้บสติติวเตด ไนโอลูเรีย เป็นสารประกอบเชิงช้อนที่นาศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเกิดสาร ประกอบเชิงช้อนได้มากนัย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนไมตระหว่าง คอปเปอร์(I) กับ ลิแกนด์ และ โครงสร้างของโนมเลกุลก็ยังแตกต่างกันเมื่อ ลิแกนด์ หรือ แอนอิอ่อน ที่เข้าทำ ปฏิกิริยาเปลี่ยนแปลงไป การศึกษาโครงสร้างของสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I) ได้พินิจ ไนโอลูเรียในงานวิจัยนี้ ยังไม่มีการทำมาก่อน สำหรับ ลิแกนด์ ไดฟินิลไนโอลูเรีย มี ประโยชน์ในการใช้เป็นสารมัธยัณฑ์ (intermediate) ในการทำสีย้อม (dynes) และใช้เป็นสาร เร่งน้ำยา (rubber accelerator) อิกทึ้งในโนมเลกุลประกอบด้วยอะตอมซัลเฟอร์ (S) และ ไนโตรเจน (N) ที่สามารถเกิดพันธะกับโลหะคอปเปอร์ได้

การศึกษาสมบัติทางความร้อนของลิแกนด์ ไนโอลูเรียและชั้บสติติวเตด ไนโอลูเรีย หรือสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I) ไนโอลูเรียและชั้บสติติวเตด ไนโอลูเรีย จากรายงานของ Atkinson (Atkinson, et. al., 1985) ศึกษาสมบัติทางความร้อนของ สารประกอบเชิงช้อน tris-(1-methylimidazole-2-(3H)-thione)copper(I) nitrate โดยใช้เทคนิค thermogravimetry (TG) และ differential thermal analysis(DTA) ผลจากการศึกษาพบว่าสารประกอบเชิงช้อน ตัวนี้ถ่ายตัวที่อุณหภูมิ $140 - 750^{\circ}\text{C}$ ได้ CuO เป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย และการวิเคราะห์ DTA ในบรรยากาศของไนโตรเจนมี peak ของการหลอมเหลวเป็น endothermic ที่อุณหภูมิ 135°C , $\Delta H_m = 65.5 \pm 3.0 \text{ kJmol}^{-1}$ และ exothermic peak ที่อุณหภูมิ 160°C , $\Delta H_b = 65.5 \pm 3.0 \text{ kJmol}^{-1}$ ซึ่ง Atkinson ให้ความเห็นว่า exothermic peak นี้เกิดจากปฏิกิริยาออกซิเดชัน ของลิแกนด์ กับ ไนเตรคอิอ่อน

De Marco (De Marco, 1992, 1993, 1997) ศึกษาสมบัติทางความร้อนของลิแกนด์ ไนโอลูเรียและชั้บสติติวเตด ไนโอลูเรียบางตัว เช่น N-methylthiourea, 1-methallyl-3-methyl-thiourea, N-ethylthiourea, N-N'-diethylthiourea, N-phenylthiourea, N-N'-diphenylthiourea, N- β -allylthiourea, 1-(*p*-methoxyphenyl)-2-thiourea, 1-(3,4-dichlorophenyl)-2-thiourea, โดยใช้เทคนิค thermogravimetry (TG), differential thermal analysis (DTA) และ differential scanning calorimetry (DSC) จากเทอร์โมแกรมของ TG พบร่วมกับการถ่ายตัวของ N-monosubstitutedthiourea มี 2 ขั้น ส่วน N,N'-disubstitutedthiourea มีการถ่ายตัวเพียงขั้นเดียวสำหรับ 1-(*p*-methoxyphenyl)-2-thiourea และ 1-(3,4-dichlorophenyl)-2-thiourea จะถ่ายตัวขณะหลอมเหลว การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบ

หลอมเหลวของชั้นสติ๊ดิวเตดไนโอลูเรียหอยลายตัวมีความสัมพันธ์กับเชิงเส้นทรงกับการเปลี่ยนแปลงเอนโทรปี

ในงานวิจัยครั้งนี้ได้เลือกสารที่สามารถใช้ในการสร้างโดยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์บันพลีกเดี่ยว โดยสารประกอบเชิงช้อนที่ศึกษานี้เตรียมจากปฏิกิริยาระหว่าง คอปเปอร์(I) เชิ่ลเดต (CuX ; $X = Cl, Br, I$) หรือ ออกซิแอนอิโอน ($X = NO_3, ClO_4, \frac{1}{2}SO_4$) กับ ลิแกนด์ไดฟินิลไนโอลูเรีย ในตัวทำละลายที่เหมาะสม รวมถึงศึกษาคุณสมบัติทางด้านความร้อนโดยใช้เทคนิค thermogravimetry (TG) และ differential scanning calorimetry (DSC)

วัตถุประสงค์

- ศึกษาวิธีการสังเคราะห์ สารประกอบเชิงช้อนระหว่าง คอปเปอร์(I) เชิ่ลเดต กับ ลิแกนด์ไดฟินิลไนโอลูเรีย โดยใช้ตัวทำละลายที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดผลลัพธ์เดี่ยว สำหรับการ ศึกษาการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์โดยพลีก
- ศึกษาสมบัติทางความร้อนของสารประกอบเชิงช้อนที่สังเคราะห์ได้ โดยใช้ เทคนิค ดิฟเฟอร์เรนเชียลสแกนนิ่งแคลอริมิตรี (DSC) , เทอร์โมกราฟิเมตري อะนาไลซิส (TGA) และสมบัติในการคุณภาพลีนแสตนด์บายใช้อินฟราเรด สเปกโตรสโคปี (IR)
- หาโครงสร้างผลลัพธ์ของสารประกอบเชิงช้อนที่เตรียม ได้โดยวิธีการเลี้ยวเบนรังสี เอกซ์ (X-ray diffraction) บนผลลัพธ์เดี่ยว และคำนวณหาโครงสร้างผลลัพธ์ของสาร ประกอบ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ระบบเอกซ์ทอล (Xtal version 3.5)
- ศึกษาหาระบบผลึก (crystal system), พารามิเตอร์ของเซลล์ (cell parameters), หมู่ปริภูมิ (space group) โครงสร้างไม่เดгуล และ การเรียงตัวของไม่เดгуลใน หนึ่งหน่วยเซลล์ ของสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_nX]_yH_2O$ ($X= Cl, Br, I$) โดยใช้เทคนิคการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์
- นำโครงสร้างที่หาได้มาเปรียบเทียบกับสารประกอบเชิงช้อนของคอปเปอร์(I) ที่ ใกล้เคียง เพื่ออธิบายผลต่าง ๆ ที่มีต่อโครงสร้างของสารประกอบเชิงช้อน
- เพื่อนำผลงานวิจัยที่ได้ไปเผยแพร่ในการประชุมทางวิชาการตลอดจนตีพิมพ์ลง วารสาร

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

1. อุปกรณ์และเครื่องมือ

- 1) Capillary Melting Point Apparatus, Thomas Hoover, Unimelt, 0 – 360 °C
- 2) Thermometer, Gallenkamp, England, 0 – 100 °C
- 3) Infrared Spectrophotometer, Perkin - Elmer 783
- 4) X- Ray Fluorescence, Phillips PW 2400 Spectrometer
- 5) X - ray Generator (Phillips PW1720) , Weissenberg camera (Enraf Nonius FR 550)
- 6) Thermogravimetric Analyzer , Dupont 2000
- 7) Differential Scanning Calorimetric Analyzer, Perkin – Elmer DSC – 7
- 8) UV – Vis Spectrophotometer, UNICAM UV – 300
- 9) Atomic Absorption Spectrometer, GBC 901
- 10) หลอดคานิลลารี ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.4 – 0.5 มิลลิเมตร
- 11) ดินน้ำมัน
- 12) กาวติดผลึก
- 13) กล้องจุลทรรศน์ Olympus Bin Steriom VT II
- 14) ฟิล์มเอกซเรย์ AGFA-GENAERT CURIXRP 100 AFW
- 15) เครื่องชั่งทนนิยม 2 ตำแหน่ง , METTLER TOLEDO , PB 3002
- 16) Hot plate stirrer พร้อม magnetic bar
- 17) โปรแกรมสำหรับ Xtal version 3.4 , 3.5 และ 3.6
- 18) คอมพิวเตอร์
 - UNIX workstation (Dec Alpha 4/166)
 - PC Hewlett Packard , Vectra VL

- 19) เครื่องพิมพ์ Hewlett Packard , Laser Jet 5 MP
 20) แฟ้มเก็บข้อมูลชนิดความหนาแน่นสูงขนาด 3.5 นิ้ว

2. สารเคมี

- 1) Copper(I) chloride, CuCl, L.R grade, BDH Chemical Ltd., England
 - 2) Copper(I) bromide, CuBr, L.R grade, BDH Chemical Ltd., England
 - 3) Copper(I) iodide, CuI, L.R grade, Aldrich Chemical company, Inc.
 - 4) Copper(II) nitrate, Cu(NO₃)₂, 2½H₂O
 - 5) sym - Diphenylthiourea, purum, C₁₃H₆N₂S, Fluka AG, Switzerland
 - 6) Acetonitrile, CH₃CN, A.R grade, Lab – scan
 - 7) Acetone, CH₃COCH₃, A.R grade, Lab – scan
 - 8) Benzoic acid
 - 9) Potassium bromide, KBr, A.R grade
3. การสังเคราะห์สารประกอบเชิงช้อน [Cu(dptu)_nX]_yH₂O (X = Cl, Br, I, NO₃) โดยมีอะซีโตไนโตรส์ (CH₃CN) เป็นตัวกลางของการเกิดปฏิกิริยา

3.1 ใช้ CuCl เป็นสารตั้งต้น สัดส่วนโมลของ CuCl : dptu เท่ากับ 1 : 1

ละลายน 1.1416 กรัม (0.005 มล.) ใน CH₃CN 80 มล. ที่อุณหภูมิประมาณ 60 °C และคงคลอดเวลาจนละลายหมด เติม CuCl 0.50 กรัม (0.005 มล.) ลงไปในสารละลายน dptu คนต่อไปประมาณ 3 ชั่วโมง จะได้สารละลายสีเหลือง นำสารละลามากรองจะได้ฟิลเตอร์ (filtrate) สีเหลืองใสประมาณ 60 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง เมื่อสารละลายเหลือประมาณ 40 มล. จะมีผลึกเป็นแท่งยาว ใส ไม่มีสีเกิดขึ้น ส่วนสารละลายจะเปลี่ยนเป็นสีเขียวเข้ม กรองแยกผลึกออกมาโดยวิธี suction แล้วถางผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว 240 – 244 °C

3.2 ใช้ CuCl เป็นสารตั้งต้น สัดส่วนโมลของ CuCl : dptu เท่ากับ 1 : 2.5

ละลายน้ำ dptu 2.86 กรัม (0.0125 โมล) ใน CH_3CN 100 มล. ที่อุณหภูมิประมาณ 60°C และคนตลอดเวลาจนละลายหมด เติม CuCl 0.50 กรัม (0.005 โมล) ลงไปในสารละลายน้ำ dptu จะเกิดตะกรอนสีน้ำตาลเข้มในตอนแรก และเปลี่ยนเป็นสีเหลือง คนต่อไปประมาณ 3 ชั่วโมง นำสารละลามากรองจะได้ฟิลเตต (filtrate) สีเหลืองใสประมาณ 60 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 คืน จะมีผลึกเป็นเหลี่ยมใส ไม่มีสีเกิดขึ้น ทิ้งให้ตกผลึกต่อจนเหลือสารละลายน้ำด้วย กรองแยกผลึกออกจากโดไซวิช suction แล้วล้างผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว $169 - 171^\circ\text{C}$

3.3 ใช้ CuCl เป็นสารตั้งต้น สัดส่วนโมลของ CuCl : dptu เท่ากับ 1 : 3

ละลายน้ำ dptu 3.42 กรัม (0.015 โมล) ใน CH_3CN 100 มล. ที่อุณหภูมิประมาณ 60°C และคนตลอดเวลาจนละลายหมด เติม CuCl 0.50 กรัม (0.005 โมล) ลงไปในสารละลายน้ำ dptu จะเกิดตะกรอนสีน้ำตาลเข้มในตอนแรก และเปลี่ยนเป็นสีเหลือง คนต่อไปประมาณ 3 ชั่วโมง นำสารละลามากรองจะได้ฟิลเตต (filtrate) สีเหลืองใสประมาณ 50 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 คืน จะมีผลึกเป็นเหลี่ยมใส ไม่มีสีเกิดขึ้น ทิ้งให้ตกผลึกต่อจนเหลือสารละลายน้ำด้วย กรองแยกผลึกออกจากโดไซวิช suction แล้วล้างผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว $169 - 171^\circ\text{C}$

3.4 ใช้ CuBr เป็นสารตั้งต้น สัดส่วนโมลของ CuBr : dptu เท่ากับ 1 : 2

ละลายน้ำ dptu 1.14 กรัม (0.005 โมล) ใน CH_3CN 80 มล. ที่อุณหภูมิประมาณ 60°C และคนตลอดเวลาจนละลายหมด เติม CuBr 0.36 กรัม (0.0025 โมล) ลงไปในสารละลายน้ำ dptu ได้สารละลายน้ำดีเจียวอ่อนมีตะกรอนเล็กน้อย คนต่อไปประมาณ 4 ชั่วโมง นำสารละลามากรองจะได้ฟิลเตต (filtrate) สีเหลืองอ่อนประมาณ 40 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง จะมีผลึกเป็นเหลี่ยมใส ไม่มีสีเกิดขึ้น ทิ้งไว้จนสารละลายเกือบแห้ง นำไปกรองแยกผลึกออกจากโดไซวิช suction แล้วล้างผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว $187 - 190^\circ\text{C}$

3.5 ใช้ CuBr เป็นสารตั้งต้น สัดส่วน โมลของ CuBr : dptu เท่ากับ 1 : 2.5

ละลายน 1.43 กรัม (6.25×10^{-3} โมล) ใน CH_3CN 100 มล. ที่อุณหภูมิประมาณ 60°C และคนตลอดเวลาจนละลายหมด เติม CuBr 0.36 กรัม (0.0025 โมล) ลงไปในสารละลายน คันต่อไปประมาณ 3 ชั่วโมง จะได้สารละลายสีเขียวอ่อน นำสารละลายนกรองจะได้ฟิลเตรต (filtrate) สีเหลืองใสประมาณ 50 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง จะมีผลึกเป็นแหล่งสีไม่มีสีเกิดขึ้น กรองแยกผลึกออกมาโดยวิธี suction แล้วล้างผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว $187 - 190^\circ\text{C}$

3.6 ใช้ CuI เป็นสารตั้งต้น สัดส่วน โมลของ CuI : dptu เท่ากับ 1 : 1

ละลายน 0.58 กรัม (0.0025 โมล) ใน CH_3CN 80 มล. ที่อุณหภูมิประมาณ 60°C และคนตลอดเวลาจนละลายหมด เติม CuI 0.48 กรัม (0.0025 โมล) ลงไปในสารละลายน คันต่อไปประมาณ 3 ชั่วโมง จะได้ตะกอนสีเหลืองอ่อนเกิดขึ้น นำสารละลายนกรองจะได้ฟิลเตรต (filtrate) ใส ไม่มีสี ประมาณ 60 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง จะมีผลึกเป็นผงสีเหลืองเกิดขึ้น กรองแยกผลึกออกมาโดยวิธี suction แล้วล้างผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว $185 - 186^\circ\text{C}$

3.7 ใช้ CuI เป็นสารตั้งต้น สัดส่วน โมลของ CuI : dptu เท่ากับ 1 : 2

ละลายน 1.37 กรัม (0.006 โมล) ใน CH_3CN 80 มล. ที่อุณหภูมิประมาณ 60°C และคนตลอดเวลาจนละลายหมด เติม CuI 0.57 กรัม (0.003 โมล) ลงไปในสารละลายน จะเกิดตะกอนสีเทาขึ้น คันต่อไปประมาณ 3 ชั่วโมง นำสารละลายนกรองจะได้ฟิลเตรต (filtrate) สีเหลืองอ่อนประมาณ 50 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง จะได้ผลึกเป็นแหล่งสีไม่มีสีเกิดขึ้น กรองแยกผลึกออกมาโดยวิธี suction แล้วล้างผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว $193 - 195^\circ\text{C}$

3.8 ใช้ $\text{Cu}(\text{NO}_3)_2 \cdot 2\frac{1}{2} \text{H}_2\text{O}$ เป็นสารตั้งต้น สักส่วน โมลของ

$\text{Cu}(\text{NO}_3)_2 \cdot 2\frac{1}{2} \text{H}_2\text{O}$: dptu เท่ากับ 1 : 3

ละลาย dptu 3.43 กรัม (0.015 โมล) ใน CH_3CN 100 มล. ที่อุณหภูมิ 60°C และคนตลอดเวลาจนละลายหมด เติม $\text{Cu}(\text{NO}_3)_2 \cdot 2\frac{1}{2} \text{H}_2\text{O}$ 1.16 กรัม (0.005 โมล) จะได้สารละลายสีเหลือง คนตลอดเวลาประมาณ 3 ชั่วโมง แล้วกรองจะได้ฟิลเตอร์ใสสีเหลือง ประมาณ 60 มล. วางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 คืน สารละลายจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินอมเขียว และมีตะกอนสีฟ้าเกิดขึ้น กรองแยกตะกอนออก จะได้ฟิลเตอร์สีน้ำตาลเข้มวางทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง จะได้ผลึกลักษณะเป็นเหลี่ยมใสสีน้ำตาลอ่อน แยกผลึกออกมาโดยวิธี suction แล้วล้างผลึกด้วยอะซีโตน ผลึกที่ได้มีจุดหลอมเหลว $238 - 240^\circ\text{C}$

หมายเหตุ ผลึกที่สังเคราะห์ได้ทั้งหมดเก็บไว้ใน desiccator ก่อนที่จะนำไปศึกษาสมบัติ ต่อ ๆ

4. การวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยใช้เทคนิคเอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์ (X-ray fluorescence)

นำผลึกที่สังเคราะห์ได้มาวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยใช้เทคนิค XRF เพื่อตรวจสอบเมื่องต้นว่าผลึกที่ได้เป็นผลึกของสารประกอบเชิงซ้อน ซึ่งจะให้สเปกตรัมของธาตุคอเปอร์ (Cu), ซัลเฟอร์ (S) และ เอไล์ด์ (Cl , Br หรือ I) โดยใช้เครื่อง X-ray fluorescence , Phillips PW2400 spectrometer

5. การหาปริมาณร้อยละของคอปเปอร์และซัลเฟอร์ในสารประกอบเชิงช้อน

5.1 ย้อมสลายสารประกอบ (สมพร แซ่เตีย, 2530)

(1) เตรียมกรดย้อม $\text{HNO}_3 : \text{HClO}_4 = 5 : 1$ โดยผสม $\text{HNO}_3(\text{conc.})$ 1250

มล. + $\text{HClO}_4(\text{conc.})$ 250 มล.

(2) ชั้งสารตัวอย่างประมาณ 0.02 – 0.05 กรัม โดยอ่านน้ำหนักละเอียดถึงนิยม ตำแหน่งที่สีใส่ในขวดรูปชามพู่ (Erlenmeyer flask) ขนาด 50 มล.

(3) เติมกรดย้อมที่เตรียมจากข้อ (1) ปริมาตร 15 มล. ลงในขวดรูปชามพู่ที่มีสารตัวอย่าง แล้วนำไปวางบน hot plate ทำการย้อมโดยให้ความร้อนระยะแรกประมาณ 80 °C จะเห็นคันวันสีน้ำตาลซึ่งเกิดจากการทำปฏิกิริยาของกรดในตระกับอินทรีย์การบ่อนในสารตัวอย่าง เมื่อหุงคันวันสีน้ำตาลปรับอุณหภูมิประมาณ 190 °C จะเกิดคันวันสีขาวของ HClO_4 และได้สารละลายสีฟ้าอ่อนประมาณ 10 มล. ทึ้งไว้ให้เย็นที่อุณหภูมิห้อง

(4) เจือจางสารละลายด้วยน้ำปราศจากอิオン (deionized water) โดยล้างสารที่ติดอยู่บริเวณข้างขวดรูปชามพู่ลงไปให้หมด แล้วเทใส่ในขวดวัดปริมาตร (volumetric flask) ขนาดที่เหมาะสม ปรับปริมาตร เบี่ยสารให้เข้ากัน นำสารละลายที่ได้ไปวิเคราะห์หาปริมาณ คอปเปอร์ (Cu) และ ซัลเฟอร์ (S)

(5) ทำ blank ตามข้อ (1) – (4) โดยไม่มีสารตัวอย่าง

5.2. การหาปริมาณร้อยละของคอปเปอร์

นำสารละลายที่ย้อมได้ในตอนที่ 5.1 ข้อ (4) และ blank มาวิเคราะห์หาปริมาณ คอปเปอร์ โดยการวัดการคุณลักษณะแสงสว่างเครื่อง Atomic Absorption Spectrometer

5.3. การหาปริมาณร้อยละของซัลเฟอร์

นำสารละลายที่ย้อมได้ในตอนที่ 5.1 ข้อ (4) และ blank มาวิเคราะห์หาปริมาณ ซัลเฟอร์ โดยใช้วิธีวัดความขุ่น (turbidimetric methode) ที่ความยาวคลื่น 620 นาโนเมตร ด้วยเครื่อง UV – Vis spectrophotometer

5.3.1 สารเคมี

(1) สารละลายนามาตรฐานชั้ลเฟอร์ 1000 มิลลิกรัม/ลิตร เตรียมโดย ละลาย Na_2SO_4 ซึ่งผ่านการ อบที่อุณหภูมิ 105 °C เป็นเวลา 4 ชั่วโมง ปริมาณ 4.4300 กรัม ด้วยน้ำปราศจากอิオンในขวดวัดปริมาตรขนาด 1,000 มล.

(2) Working standard S ความเข้มข้น 0, 5, 10, 15, 20 และ 25 มิลลิกรัม/ลิตร โดยปีเปตสารละลายนามาตรฐานชั้ลเฟอร์ 1000 มิลลิกรัม/ลิตร มา 0, 5, 10, 15, 20 และ 25 มล. ใส่ในขวดวัดปริมาตรขนาด 100 มล. ปรับ matrix ของสารละลายน้ำ HClO₄ ให้ความเข้มข้นของ HClO₄ ในสารละลายน่าจะเท่ากับสารตัวอย่างหลังจากที่เจือจางแล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากอิออน

(3) Acid mixture เตรียมโดยผสม CH₃COOH 5 มล., HCl 2 มล. และ H₃PO₄ 2 มล. ปรับปริมาตรเป็น 100 มล.

(4) Barium chloride/Tween 80 เตรียมโดย ละลาย BaCl₂.2H₂O 20 กรัม ในน้ำปราศจากอิออน เติม Tween 80 25 มล. คนให้เข้ากัน ปรับปริมาตรเป็น 500 มล.

(5) Supplementary standard solution (100 มิลลิกรัม/ลิตร – S) เตรียมโดยปีเปตสารละลายนามาตรฐานชั้ลเฟอร์ 1000 มิลลิกรัม/ลิตร 10 มล. ใส่ในขวดวัดปริมาตรขนาด 100 มล. ปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากอิออน

5.3.2 วิธีการ

(1) ปีเปต Supplementary standard solution 1 มล. ใส่ในหลอดทดลอง เติมสาร ละลายน้ำ Barium chloride/Tween 80 1 มล. Acid mixture 0.5 มล. เยื่อเป็นเวลา 1 นาที

(2) เติม Working standard หรือสารละลายน้ำอย่างในตอนที่ 5.1 ข้อ (4) ปริมาตร 2 มล. เยื่อ 2 นาที

(3) วัดความถี่ด้วยเครื่อง spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 620 nm

(4) ทำ blank ตามข้อ (1) – (3)

(5) ทำการฟ内马ตรฐานและคำนวณหาปริมาณชัลเฟอร์ (S)

6. การหาปริมาณร้อยละของไนโตรเจนในสารประกอบเชิงช้อน

6.1 สารเคมี

(1) กรดย่อຍ เตเรียม โดยละลายน salicylic acid 2.5 % ใน conc. H_2SO_4 (98%)

(2) Kjeldahl catalyst tablets-selenium (1 tablet : 1 g Na_2SO_4 + 1.0 mg Se)

(3) Sodium thiosulphate ($Na_2S_2O_3 \cdot 5H_2O$)

(4) น้ำมันก๊าด (kerosine)

(5) สารละลายน NaOH 40 % (w/v) เตเรียมโดยละลายน NaOH 400 กรัมในน้ำประสากระดิณ (deionized water) 1 ลิตร (เตเรียมในตู้ควันโดยใช้น้ำหล่อ)

(6) Mixed indicator เตเรียมโดยละลายน methyl red 0.066 กรัม และ bromocresol green 0.099 กรัม ใน 95 % เอทานอล ปรับ pH ประมาณ 4.2 ด้วย 0.1 N NaOH จากนั้นปรับปริมาตรเป็น 100 มิลลิลิตร ด้วย เอทานอล

(7) สารละลายน H_3BO_3 4 % (w/v) เตเรียมโดยละลายน H_3BO_3 ปริมาณ 80 กรัมในน้ำประสากระดิณประมาณ 1800 มิลลิลิตร อาจให้ความร้อนขณะละลายนเพื่อให้การละลายเร็วขึ้น เติม mixed indicator 2.5 มิลลิลิตร จะได้สารละลายนีออนฟู ปรับปริมาตรเป็น 2 ลิตร

(8) สารละลามาตรฐาน Na_2CO_3 0.05 N เตเรียมโดยละลายน Na_2CO_3 ซึ่งผ่านการอบที่อุณหภูมิ 105 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ปริมาณ 5.2994 กรัม ใส่ในขวดวัดปริมาตร (volumetric flask) ขนาด 1 ลิตร ปรับปริมาตรด้วยน้ำประสากระดิณ

(9) สารละลากกรด H_2SO_4 0.05 N เตเรียมโดยปั๊ปเปต H_2SO_4 เพิ่มขึ้น (98 %) 1.36 มล. ใส่ในขวดวัดปริมาตร (volumetric flask) ขนาด 1 ลิตร ปรับปริมาตรด้วยน้ำประสากระดิณ ทำการ standardize ด้วยสารละลามาตรฐาน Na_2CO_3 โดยการปั๊ปเปต สารละลามาตรฐาน Na_2CO_3 0.05 N ปริมาณ 5 มล. ใส่ในขวดรูปชنمฟู (erlenmeyer flask) ขนาด 125 มล. หยด methyl red 2-3 หยด ไฟเตรดด้วยสารละลากกรด 0.05 N เมื่อถึงจุดยุติ (end point) สารละลายนจะเปลี่ยนสีจากสีเหลืองเป็นสีเขียวอมส้ม นำสารละลายนในขวดรูปชنمฟูไปวางบน hot plate เพื่อไล่ CO_2 ถ้าสารละลายนเปลี่ยนเป็นสีเหลืองให้ไฟเตรดต่อ บันทึกปริมาตรของกรดทั้งหมดที่ใช้ คำนวณความเข้มข้นที่แน่นอนของกรด H_2SO_4 โดยใช้ สูตร $N_1V_1 = N_2V_2$ เมื่อ N_1 และ V_1 คือ ความเข้มข้น และ ปริมาตรของสารละลายน

มาตรฐาน Na_2CO_3 ส่วน N_2 และ V_2 คือ ความเข้มข้นและปริมาตรของสารละลายนครด H_2SO_4

6.2 วิธีการย้อม

- (1) ชั้งสารตัวอย่างประมาณ 0.02 – 0.05 กรัม (บันทึกนำหนักอย่างละเอียดถึงพอนิยมตำแหน่งที่สี่) ใส่ใน kjeldahl tube ขนาด 100 มล.
- (2) ใส่ catalyst 1 เม็ด เติม glass bead ขนาด 2 มม. จำนวน 3-4 เม็ด
- (3) เติมกรดย้อม ปริมาณ 5 มล. โดยพยายามจะสารที่ติดอยู่ข้างหลอดลงไปให้หมด วางทิ้งไว้ประมาณ 20 นาที
- (4) เติม Sodium thiosulphate ประมาณ 0.5 กรัม (ใช้ช้อนตักสารขนาดเล็ก) เขย่า แล้ววางทิ้งไว้อย่างน้อย 2 ชั่วโมง
- (5) หยดน้ำมันก้าด 2-3 หยด นำ kjeldahl tube ใส่ในเตาอย (block digestion) แล้วทำการย้อมตามโปรแกรมการย้อมซึ่งควบคุมอุณหภูมิคัวร์ยเครื่อง auto step
- (6) หลังจากย้อมเสร็จแล้วปลดอยให้ kjeldahl tube เป็นที่อุณหภูมิห้อง แล้วใช้น้ำปราศจากอิออนประมาณ 15 มล. นឹดส่างข้างหลอด เขย่าให้เข้ากัน
- (7) ทำ blank โดยย้อมกรด (ไม่ใส่สารตัวอย่าง) พร้อม ๆ สารตัวอย่าง

6.3 การกลั่นและไหเตรดหาปริมาณ $\text{NH}_4^+ - \text{N}$

- (1) ใส่ kjeldahl tube ในข้อ 6.2 (6) เข้ากับเครื่องกลั่น
- (2) ตวงสารละลายน้ำ H_3BO_3 -indicator ปริมาณ 25 มล. ใส่ในขวดรูปช่ำพู่ขนาด 250 มล. นำไปวางให้ก้านคอนเดนเซอร์โดยให้ก้านคอนเดนเซอร์จุ่มน้ำในสารละลายน้ำเพื่อรองรับ NH_3 ที่ได้จากการย้อม
- (3) เติมสารละลายน้ำ NaOH 40% ลงใน kjeldahl tube ประมาณ 75 มล. เม็ดเครื่องกลั่นถ่านไม้ในโตรเจนสารละลายน้ำ H_3BO_3 ในขวดรูปช่ำพู่จะเปลี่ยนจากสีชมพูเป็นสีเขียวทำการกลั่นจนได้สารละลายน้ำประมาณ 150 มล.
- (4) นำสารละลายน้ำที่รับได้ในขวดรูปช่ำพู่ไปไหเตรดด้วย 0.05 N H_2SO_4 จนถึงจุด平衡 (สารละลายน้ำเปลี่ยนเป็นสีชมพู) บันทึกปริมาตรของกรด H_2SO_4 ที่ใช้ในการไหเตรด
- (5) ทำ blank เช่นเดียวกับ 1 – 4
- (6) คำนวณหา % N

7. การหาความหนาแน่นของผลึก

การหาความหนาแน่นของผลึกสารประกอบเชิงซ้อนที่สังเคราะห์ได้ หาโดยวิธีการลอย (floatation) ในสารละลาย ไปแต่สเซี่ยม ไอโอดีดที่ความเข้มข้นต่าง ๆ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

(1) นำขวดความหนาแน่นขนาด 10 ml. ที่อบแห้ง มาชั่ง บันทึกน้ำหนัก (W_0)

(2) นำผลึกของสารประกอบเชิงซ้อนขนาดที่เหมาะสมใส่ลงไปในสารละลาย ไปแต่สเซี่ยม ไอโอดีด ให้ผลึกอยู่ประมาณกึ่งกลางสารละลาย โดยการปรับความเข้มข้นของสารละลาย ไปแต่สเซี่ยม ไอโอดีดให้เหมาะสม ซึ่งเป็นภาวะที่ความหนาแน่นของผลึกเท่ากับความหนาแน่นของสารละลาย

(3) นำสารละลาย ไปแต่สเซี่ยม ไอโอดีดในข้อ (2) ไปหาความหนาแน่น โดยใส่สารละลาย ไปแต่สเซี่ยม ไอโอดีดลงไปในขวดความหนาแน่นขนาด 10 ml. ในข้อ (1) แล้วนำไปชั่ง บันทึกน้ำหนัก (W_1)

(4) คำนวณความหนาแน่นของสารละลาย ไปแต่สเซี่ยม ไอโอดีด (D_{sol}) จากความสัมพันธ์

$$D_{sol} = (W_1 - W_0) / 10$$

(แฟคเตอร์ 10 ในสมการข้างบนซึ่งเป็นปริมาตรของขวดความหนาแน่น ทำให้ถูกต้อง โดยการ calibrate ด้วยการวัดความหนาแน่นของน้ำที่อุณหภูมิห้อง)

8. การศึกษาทางด้านความร้อน

8.1 เทคนิค Thermogravimetric Analysis

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักของสารเมื่อได้รับความร้อนโดยเทคนิค TGA ใช้เครื่อง TGA V5.1 Dupont 2000 ทำการทดลองภายใต้บรรยากาศของแก๊สในไตรเจน โดยมีอัตราการไหลของแก๊ส (flow rate) 50 ml/min และอัตราการให้ความร้อน (heating rate) 10 °C/min

8.2 เทคนิค Differential Scanning Calorimetry

การศึกษาค่าอ่อนหัดปี (enthalpy) ของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของผลึกเมื่อได้รับความร้อนโดยเทคนิค DSC ใช้เครื่อง Differential Thermal Analyser , Perkin – Elmer DSC – 7 อัตราการให้ความร้อน $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$

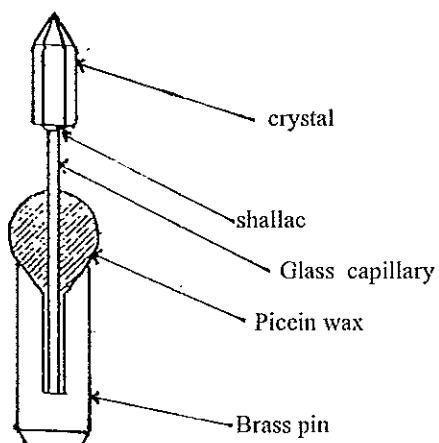
9. การศึกษาโครงสร้างผลึก

9.1 การเลือกผลึก

ผลึกที่เหมาะสมสำหรับการถ่ายภาพเอกซเรย์ จะถูกนำมาตรวจสอบโดยใช้กล้องจุลทรรศน์เพื่อดูว่าเป็นผลึกเดียว (single crystal) หรือไม่ ก่อร่อง จะต้องมีโครงสร้างภายในที่เหนือนกัน ผลึกมีลักษณะผิวน้ำเรียบ ขนาด $0.2 - 0.5$ มิลลิเมตร การตรวจสอบผลึกด้วยกล้องจุลทรรศน์ยังให้ข้อมูลของแกนผลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการติดตั้งผลึกในแนวแกนสำหรับการบันทึกข้อมูลบนแผ่นฟิล์ม

9.2 การเม้าท์ผลึก

การเม้าท์ คือ การทำให้ผลึกอยู่กับที่ เพื่อให้สามารถปรับผลึกให้อยู่ในแนวเส้นตรงและอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของกล้องถ่ายได้ง่ายขึ้น วิธีการคือ ใช้การยืดผลึกติดกับปลายเข็มหนึ่งของไถเก้าו ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเล็กกว่าผลึกเล็กน้อย ดังแสดงในภาพประกอบ 7

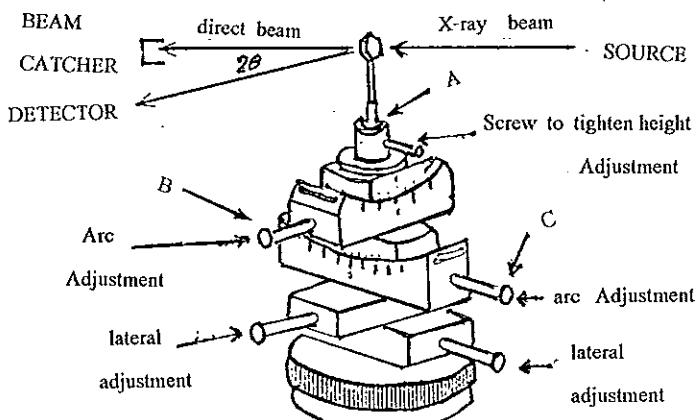

ภาพประกอบ 7 การเม้าท์ผลึก

9.3 การเก็บรูบรวมข้อมูล

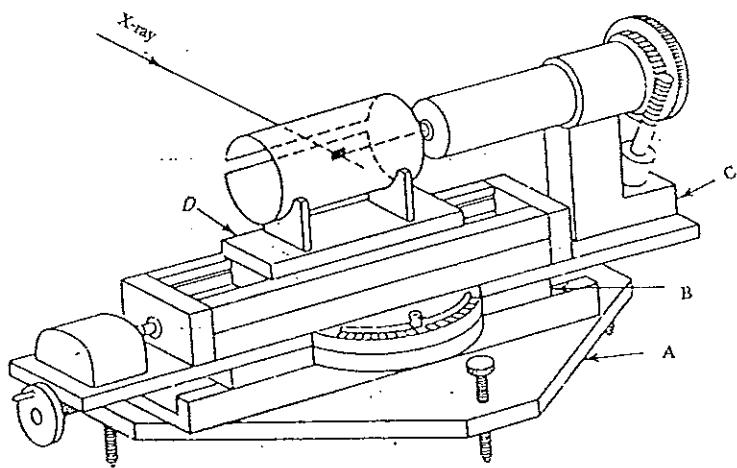
9.3.1 การเก็บข้อมูลโดยวิธีฟิล์ม (film method)

นำผลึกที่เม้าท์แล้วไปติดกับหัวโภนิโอมิเตอร์ (goniometer) ที่ป้าย A ดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 หัวโภนิโอมิเตอร์

โดยใช้คินเนิร์มันย์ดไว์ การวางแผน ให้ผลึกด้านที่มีพื้นที่ผิวมาก หันไปยังด้านที่รั้งสีตอกกระหบ ปรับผลึก (aligned) ในแนวอน (horizontal) และแนวตั้ง (vertical) ให้近乎จะสม โดยการปรับที่สกรู B และ C จากนั้นนำไปถ่ายภาพเอกซเรย์โดยกล้องไวสเซ่นเบอร์ก (Weissenberg camera) ลักษณะของกล้องไวสเซ่นเบอร์ก ดังแสดงในภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 กล้องไวสเซนแบอร์ก

โดยใช้รังสีเอกซ์จาก K_{α} ของคอปเปอร์ (Cu) ซึ่งมีความยาวคลื่น 1.542 \AA
ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ 2 วิธีคือ

9.3.1.1 วิธีหมุนแบบแกว่งกวัด (Oscillation Method)

โดยการให้ผลึกหมุนรอบแกนใดแกนหนึ่งไปมาเป็นหมุน $10 - 20$ องศา ใช้เวลาในการถ่ายประมาณ $1 - 2$ ชั่วโมง จึงนำฟิล์มไปล้างด้วยน้ำยาสร้างภาพ (developer) และน้ำยาหยุดภาพ (fixer) ตามลำดับ

9.3.1.2 วิธีของไวส์เซนเบอร์ก (Weissenberg Method)

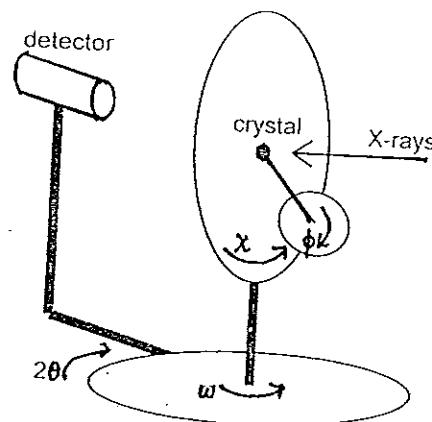
จะเป็นการบันทึกข้อมูลของชั้นที่ศูนย์ (zero level film) หรือชั้นที่ n ได ๆ ($n = 0, 1, 2, \dots$) โดยฟิล์มจะมีการเคลื่อนที่ไปตามแนวแกนหมุน ขณะเดียวกันผลึกจะหมุนไปด้วย ด้วยมุมแต่ละชั้นที่ทำให้รังสีไปกระทบปลายฟิล์มพอดี ปกติจะหมุนด้วยมุมซึ่งจะ 110 องศา โดยเริ่มให้รังสีถ่ายตรงกลางฟิล์มหรือหมุนผลักดันแกนให้กลับไปกลับมาทั้งหมด 220 องศา โดยมีจากโลหะกั้นเป็นช่องพอเหมาะสม ระหว่างผลึกกับฟิล์ม เพื่อให้รังสีผ่านไปโดนฟิล์มพอดี เป็นการหลีกเลี่ยงลำแสงที่เลี้ยวเบนจากส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ต้องการ วิธีนี้ใช้เวลาถ่าย ประมาณ 24 – 28 ชั่วโมง จึงนำฟิล์มไปล้าง

จากการถ่ายภาพเอกซเรย์จะได้ข้อมูลเบื้องต้นของผลึก เช่น ความยาวด้านทั้งสาม (a, b, c), มุมระหว่างด้านทั้งสาม (α, β, γ), ระบบผลึก และหมู่ปริภูมิ (space group)

9.3.2 การเก็บข้อมูลด้วยเครื่องคิฟแฟร์กโตมิเตอร์

ผลึกเดี่ยวที่สังเคราะห์ได้จะถูกส่งไปเก็บบันทึกข้อมูลการเลี้ยวเบนรังสีเอกซเรย์ โดยผลึกของสารประกอบเชิงซ้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ เก็บบันทึกข้อมูลด้วยเครื่อง CAD4 four-circle single crystal diffractometer โดย Prof. Allan H. White แห่งมหาวิทยาลัยออสเตรเลีย ตะวันตก ประเทศออสเตรเลีย ส่วนผลึก $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ และ $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ เก็บข้อมูลการเลี้ยวเบนด้วยเครื่องคิฟแฟร์กโตมิเตอร์แบบ CCD (Charge Coupled Device) โดย ดร. ณรงค์ศักดิ์ ชัยชิต ภาควิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

เริ่มจากนำผลึกที่เม้าท์แล้วมาติดตั้งที่หัวโกนิโอมิเตอร์ ปรับตำแหน่งผลึกให้เหมาะสม ในการวัดความเข้มรีเฟรกชันจะใช้วิธี rotation ซึ่งควบคุมการหมุนของผลึกและตัวตรวจวัด (detector) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เมื่อฉายรังสีเอกซเรย์ความยาวคลื่น 0.7107 Å ($Mo - K\alpha$) ไปยังผลึก จะเกิดรังสีสะท้อน อันเนื่องจากอะตอมในผลึก ผ่านไปยังตัวตรวจวัด ขณะที่ฉายรังสี ตัวตรวจวัดจะเคลื่อนที่ไปเป็นมุม 0 – 23° เพื่อบันทึกค่าความเข้มของรีเฟรกชันซึ่งในทางปฏิบัติ จะเก็บข้อมูลของແลดทิชในระนาบส่วนกลับ (reciprocal lattice plane) ที่สอดคล้องกับกฎของเบรคก์ติที่ทำแน่ง 2θ ในขณะที่ผลึกจะหมุนไป 3 แกน ด้วยมุม ω, ϕ และ χ (ภาพประกอบ 10) ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลจาก 3 มิติ ถูกบันทึกไว้เป็นเฟรม ๆ (frame) ประมาณ 10 – 20 เฟรม เพื่อนำมาสร้างหน่วยเซลล์ (unit cell)

ภาพประกอบ 10 แกนหมุนทั้ง 4 ของเครื่องดิฟแฟร์กโโนมิเตอร์

สัญญาณความเข้มแสง แสดงออกมาเป็นจุดประกายที่叫做นิพนธ์ ในขั้นตอนนี้ใช้เวลาประมาณ 20 – 30 นาที จะได้ข้อมูลเบื้องต้นของผลึก เช่น ความยาวด้านทั้งสาม (a, b, c), นูนระหว่างด้านทั้งสาม (α, β, γ), ระบบผลึก, ปริมาตรของหน่วยเซลล์ และหมู่ปริภูมิ (space group) นอกจากนี้ ยังสามารถตรวจสอบผลึกได้ว่าผลึกที่เลือกเป็นผลึกเดียวที่สมบูรณ์หรือไม่ โดยทำการ scan ดู peak จากจุดความเข้มที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งถ้าเป็นผลึกแฟดก์ ต้องเลือกผลึกและทำการเม้าท์ผลึกใหม่ เพื่อให้การเก็บข้อมูลความเข้มรีเฟร์กชันในขั้นตอนต่อไปมีความถูกต้อง

9.3.3 การวัดความเข้ม (measure intensity)

จากการเก็บข้อมูลขั้นแรก พบร่องผลึกของสารประกอบเชิงซ้อน $[Cu(dptu)_2X] \cdot H_2O$ ($X = Cl, Br, I$) เป็นชนิด Primitive มีระบบผลึกเป็นแบบ triclinic และ หมู่ปริภูมิเป็น $P\bar{1}$ มีจำนวนโมเลกุลในหน่วยเซลล์ (Z) = 2 ซึ่งระบบผลึกแบบ triclinic จะมีสมมาตรชนิดเดียว ก็อ inversion center ดังนั้น การเก็บข้อมูลความเข้มของรังสีจะต้องจะเก็บเป็นครึ่งหนึ่งของทรงกลมของการสะท้อน (sphere of reflection) โดยทำการแบ่ง (section) ครึ่งทรงกลมโดยการหมุนด้วยมูนที่น้อย ๆ เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นไปตามกฎของเบรคก์ให้ได้มากที่สุด

ใช้เวลาในการบันทึกข้อมูลประมาณ 12 – 24 ชั่วโมง (30 วินาที / เฟรม) ซึ่งเวลาที่ใช้อาจมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับจำนวนอะตอมหนักในผลึก ถ้าผลึกมีจำนวนอะตอมหนักมาก ก็ใช้เวลาน้อยลง หลังจากนั้น นำข้อมูลในแต่ละเฟรมมาทำการอินติเกรต (integrated)

9.3.4 การตัดตอนข้อมูล (data reduction)

ข้อมูลรีเฟรคชันที่บันทึกได้มีจำนวนมาก บางรีเฟรคชันจะซ้ำกัน และบางรีเฟรคชันจะมีความเข้มน้อยมากจึงต้องมีการตัดตอนข้อมูลที่ไม่ต้องการบางส่วนออกไป แล้วเปลี่ยนข้อมูลความเข้ม $I(hkl)$ เป็นแฟกเตอร์โครงสร้าง (observed structure factor, $/F_o$) เนื่องจาก $I(hkl)$ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับ $/F(hkl)$ ² แต่ $I(hkl)$ ที่บันทึกจากเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น มีอิทธิพลมาจากปัจจัยหลายอย่างของทดลอง เช่น ปัญหาของความเข้มที่แตกต่างกันเมื่อรังสีเดี่ยวบนไฟในมุมที่แตกต่างกัน (polarization factor) , ปัจจัยของระยะเวลาที่ใช้ในการผ่านผิวทรงกลมของการสะท้อน (Lorentz factor) , ปัญหาการดูดกลืนรังสีเอกซ์โดยผลึกเอง (absorption problem) ดังนั้น ก่อนที่จะนำข้อมูล $I(hkl)$ มาใช้หาค่า $/F(hkl)$ จำเป็นต้องแก้ไขข้อมูลของ $I(hkl)$ เสียก่อน

9.4 การหาโครงสร้างโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ระบบ Xtal

ข้อมูลทั้งหมดหลังจากทำ absorption correction แล้วจะถูกบันทึกลงบนแฟ้มแม่เหล็ก และนำมาคำนวณหาโครงสร้างผลึกด้วยโปรแกรม Xtal version 3.4, 3.5 และ 3.6 (Hall, S.R., et. al., 1995, 1999) บนเครื่องคอมพิวเตอร์ Unix workstation และแบบ PC ณ ภาควิชาเคมี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หากใหญ่ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

9.4.1 Getting started

ขั้นตอนนี้เป็นการสร้าง binary data file เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการหาโครงสร้างในขั้นตอนต่อไป โดยป้อนข้อมูลเบื้องต้นของผลึก เช่น ความยาวด้านทั้งสาม (a, b, c), มุนระหว่างด้านทั้งสาม (α, β, γ) และหมู่ปริภูมิ (space group) ขั้นตอนนี้ใช้โปรแกรมย่อย STARTX, DIFDAT, SORTRF และ ADDREF ในกรณีที่ใช้ข้อมูลการเลี้ยวเบนจากเครื่อง CAD 4 และใช้โปรแกรมย่อย STARTX, ADDREF และ SORTRF ในกรณีที่ใช้ข้อมูลจากเครื่อง CCD

9.4.2 Solving the structure

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ วิธีอะตอมหนัก (heavy atom method) โดยใช้โปรแกรมย่อย GENEV, FOURR, PEKPIK และวิธีตรง (direct method) โดยใช้โปรแกรมย่อย GENEV, GENSIN, GENTAN, FOURR, PEKPIK, PIG

9.4.3 Refining the structure

การขัดเกลาอะตอมทั้งหมดที่ไม่ใช้โครงเงนแบบ anisotropic ส่วนอะตอมใช้โครงเงนขัดเกลาแบบ isotropic ใช้ full matrix least – square ในการขัดเกลาพิกัดอะตอม (atomic coordinates) และ เทอร์มอลพารามิเตอร์ (thermal parameters) โดยพึงค้นที่ใช้หาค่าต่ำสุด (minimized) ในการขัดเกลาก็อ

$$\sum w (|F_o| - |F_c|)^2$$

เมื่อ w คือ ความเชื่อถือแต่ละข้อมูล (reflection weights)

F_o คือ แฟกเตอร์โครงสร้างจากการทดลอง (observed structure factors)

F_c คือ แฟกเตอร์โครงสร้างจากการคำนวณ (calculated structure factors)

โดยใช้โปรแกรมย่อย ADDATM , CRYLSQ

9.4.4 Checking geometry

ขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบผลการคำนวณโครงสร้างที่ได้ว่าถูกต้องหรือไม่ โดยการตรวจค่าดัชนีความเชื่อถือ (Residual factor) หรือค่า R หลังการขัดเกลาก่อนและรอบ ให้มีค่าน้อยที่สุดคืออยู่ในช่วง $0.02 - 0.05$ หรือ $2 - 5 \%$ โดยคำนวณจากสมการ

$$R = \sum (|F_o| - |F_c|) / \sum |F_o|$$

$$R_w = (\sum w (|F_o| - |F_c|)^2 / \sum w |F_o|^2)^{1/2}$$

และตรวจสอบความถูกต้องของโครงสร้างเชิงเคมี เช่น ความยาวพันธะเคมี , นูน
ระหว่างพันธะเคมี โดยใช้โปรแกรมย่อย CRYLSQ, BONDLA , FOURR, PEKPIK, PIG

9.4.5 Preparing for publication

ขั้นตอนนี้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาราดโครงสร้าง และ ขัดเตรียมข้อมูลต่าง ๆ
สำหรับการรายงานและการตีพิมพ์ โดยใช้โปรแกรมย่อย LISTFC , LSQPL , ORTEP ,
PLOTX , และ ATABLE

บทที่ 3

ผลการทดลอง

1. ผลการศึกษาสมบัติทางกายภาพและการวิเคราะห์ปริมาณร้อยละของชาตุในสารประกอบ

ตาราง 4 สมบัติทางกายภาพบางประการของลิแกนด์ไดฟินิลไนโอลูเรย์และสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I)ไดฟินิลไนโอลูเรย์

สารประกอบ (สูตรเอมพิริคัล)	สมบัติทางกายภาพ			
	ลักษณะผลึก	สี	จุดหลอมเหลว (°C)	การละลาย
Dptu	เป็นเกร็งบาง ๆ รูปเหลี่ยม	ขาว ไม่มีสี	150 – 153 169 – 171 (mw)	ละลาย*
Cu(dptu) ₂ Cl.H ₂ O	รูปเหลี่ยม	ไม่มีสี	187 – 190 (mw)	ละลาย**
Cu(dptu) ₂ Br.H ₂ O	รูปเหลี่ยม	ไม่มีสี	193 – 195 (mw)	ละลาย**
Cu(dptu) ₂ I.H ₂ O	รูปเหลี่ยม	ไม่มีสี	238 – 240	ละลาย**
(C ₆ H ₅ NH) ₂ CO	รูปเหลี่ยม	น้ำตาลอ่อน		

mwd หมายถึง melt with decompose

ละลาย* หมายถึง ละลายได้ดีใน เอทานอล , อะเซติก และ อะเซตอิโนotropic

ละลาย** หมายถึง ละลายได้ดีใน อะเซติก และ อะเซตอิโนotropic
ละลายได้เล็กน้อยใน เอทานอล

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์หาปริมาณร้อยละของคอปเปอร์, ชัลเฟอร์ และไนโตรเจน
ในสารประกอบ

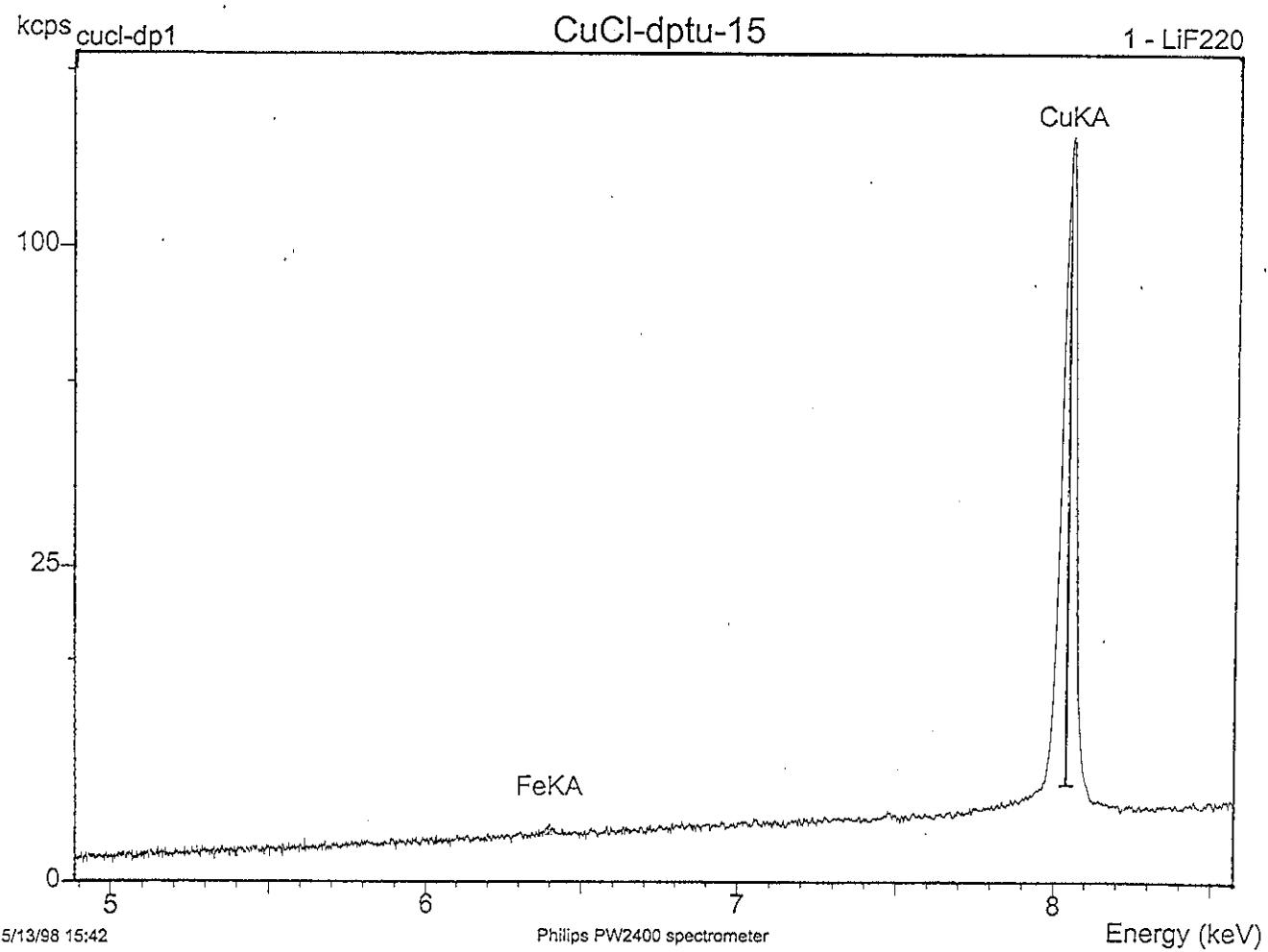
สารประกอบ (สูตรเคมีพิริคัล)	% Cu		% S		% N	
	พบ	คำนวณ	พบ	คำนวณ	พบ	คำนวณ
dptu	-	-	15.22	14.04	11.30	12.26
[Cu(dptu) ₂ Cl].H ₂ O	10.35	11.08	12.40	11.18	8.94	9.76
[Cu(dptu) ₂ Br].H ₂ O	9.44	10.28	11.03	10.38	8.97	9.06
[Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O	8.93	9.56	10.65	9.64	7.95	8.42
(C ₆ H ₅ NH) ₂ CO	-	-	0.67	-	12.34	13.21

2. ผลการศึกษาเอกซเรย์ฟลูออเรสเซ็นซ์

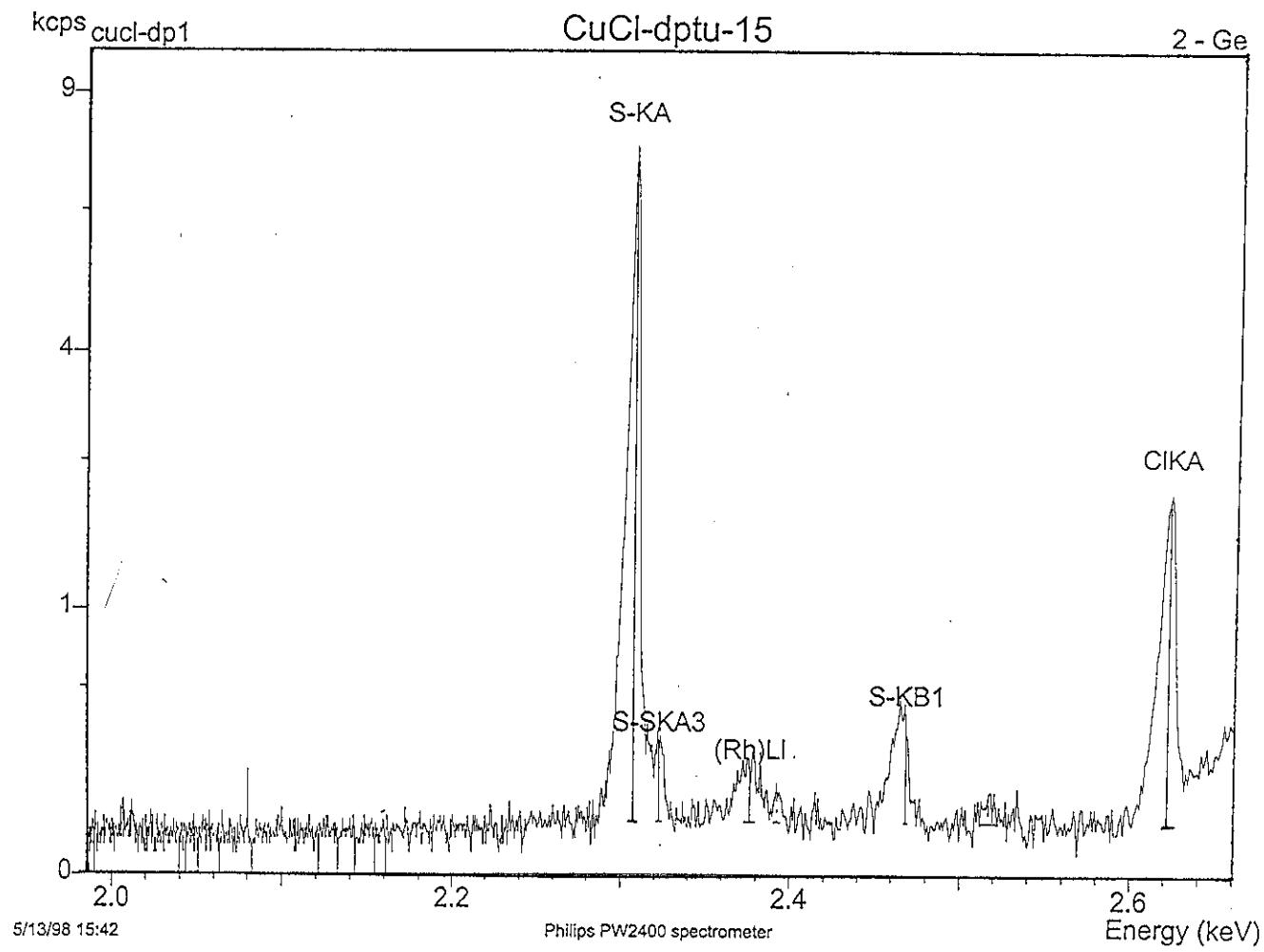
ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพเพื่อศึกษาต้องค์ประกอบ (Cu, S, X ; X = Cl, Br, I) โดยใช้เทคนิคเอกซเรย์ฟลูออเรสเซ็นซ์ แสดงในภาพประกอบ 11 – 18

3. ผลการศึกษาอินฟราเรดสเปกไทรஸโคป

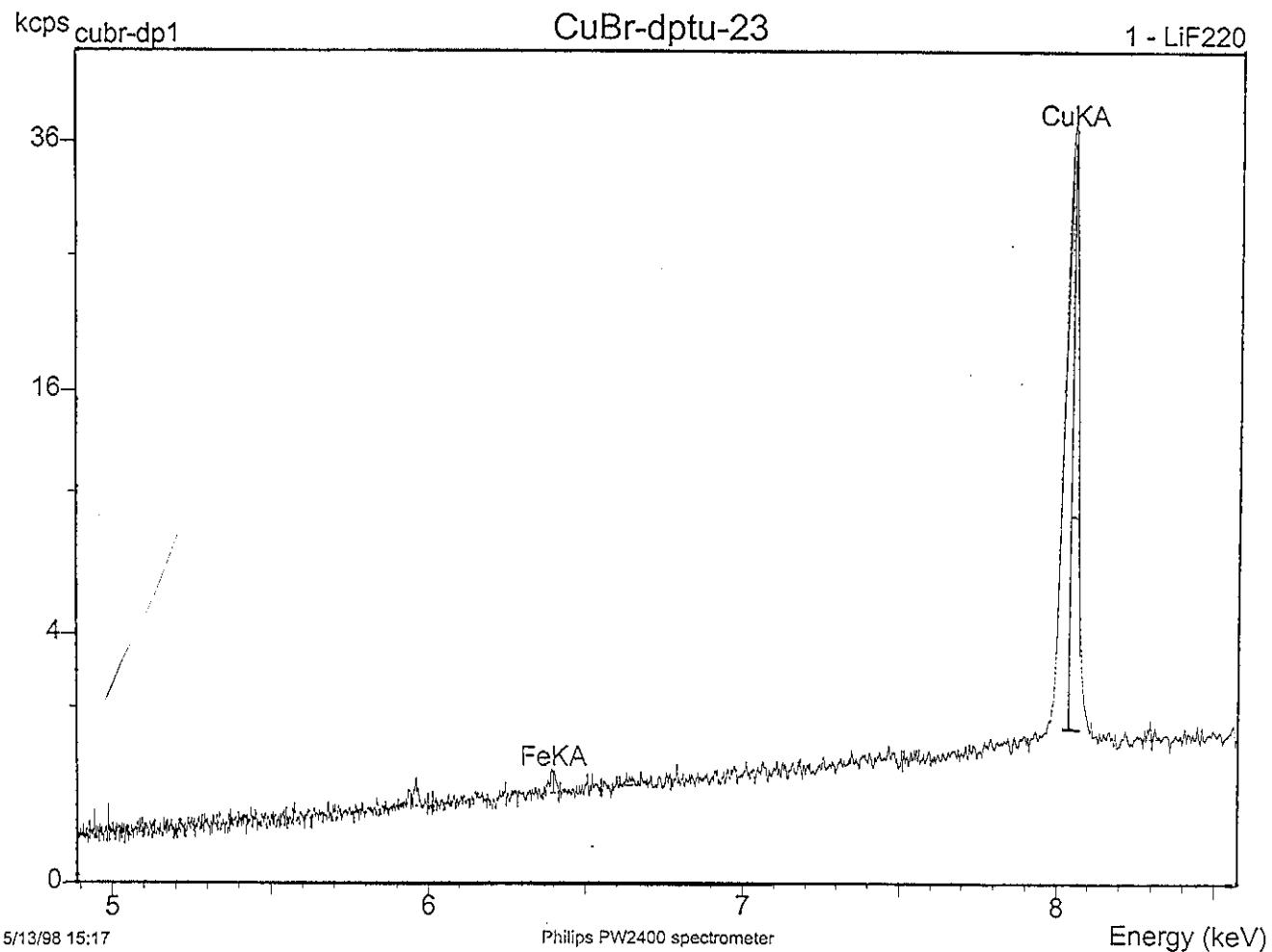
ผลการศึกษาอินฟราเรดสเปกไทรஸโคปโดยใช้เทคนิค KBr disc แสดงในภาพประกอบ 19 – 22

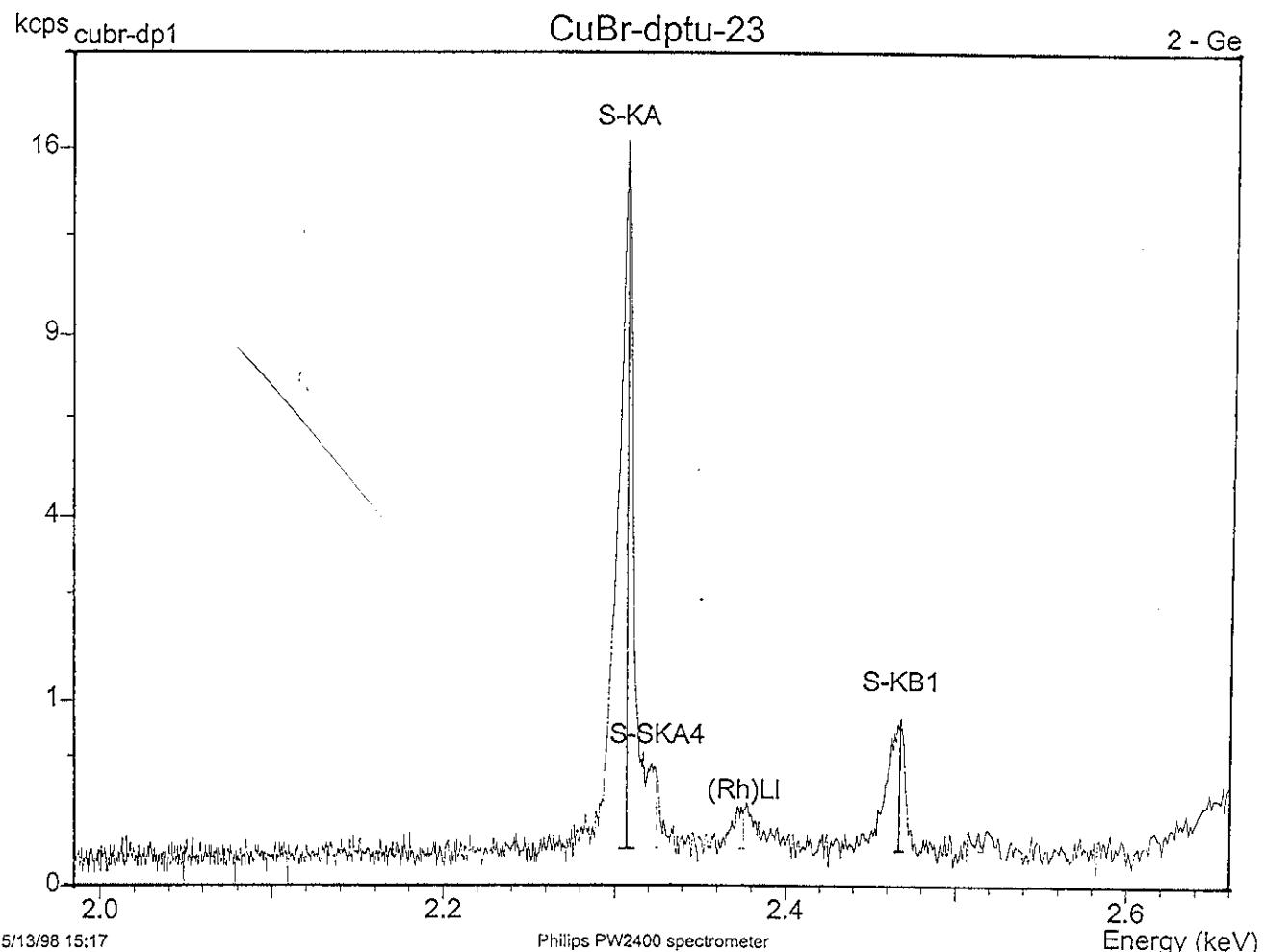
ภาพประกอบ 11 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกตรัมของคอมเพอร์ไน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

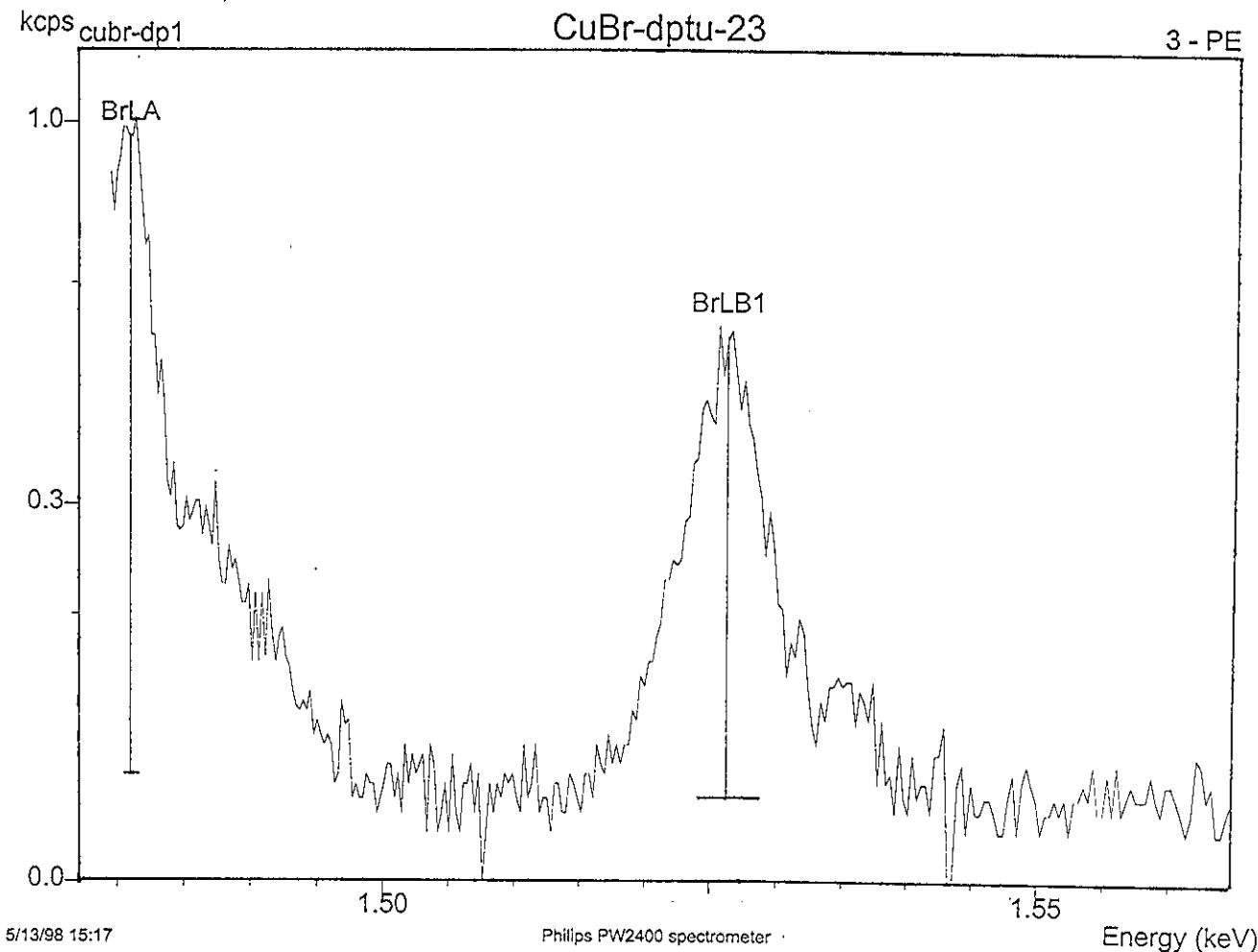
ภาพประกอบ 12 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกตรัมของชัลเฟอร์ และ คลอรีน ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

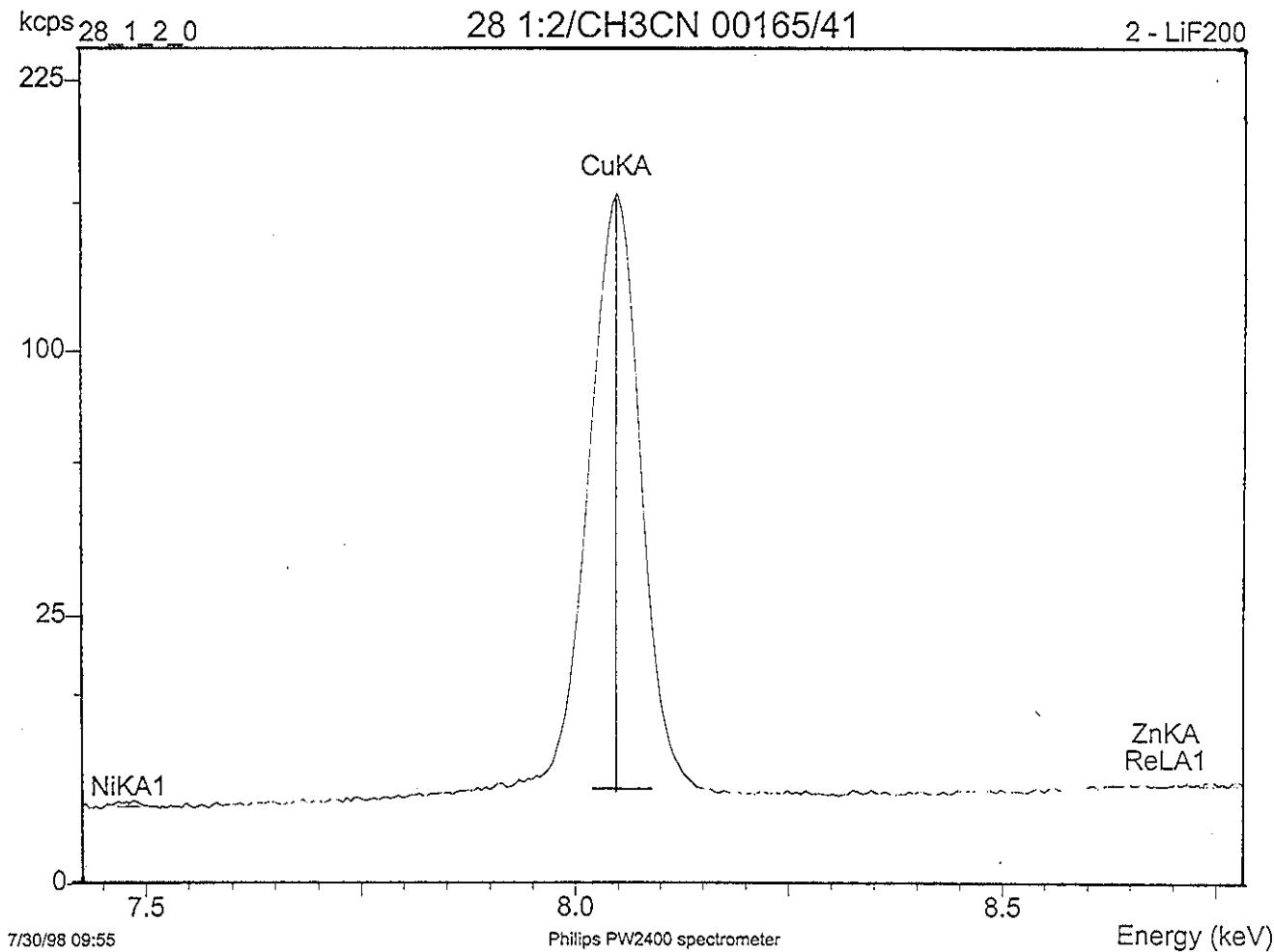
ภาพประกอบ 13 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์スペกตรัมของคอปเปอร์ ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

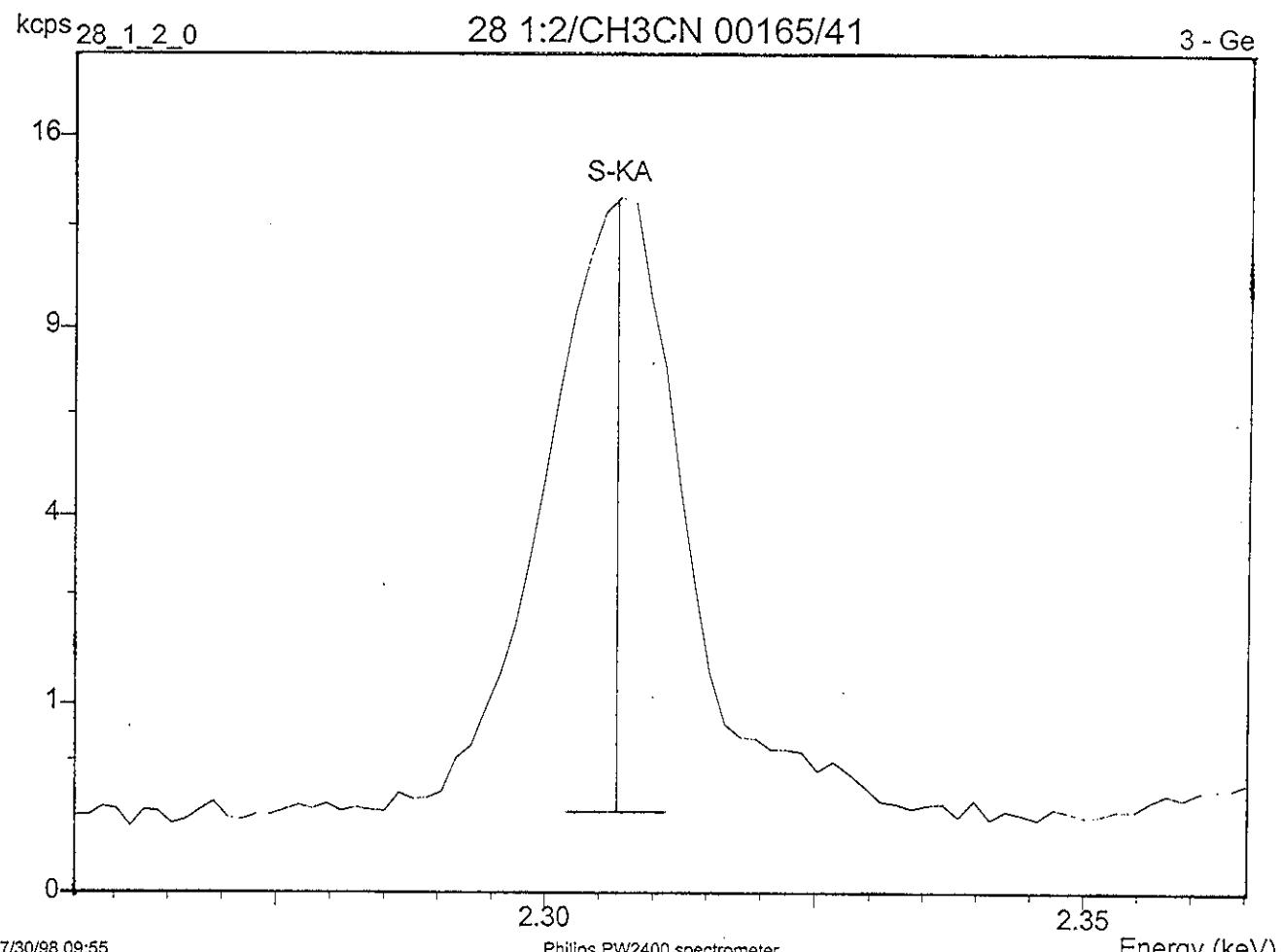
ภาพประกอบ 14 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกตรัมของชั้ดเพอร์ ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

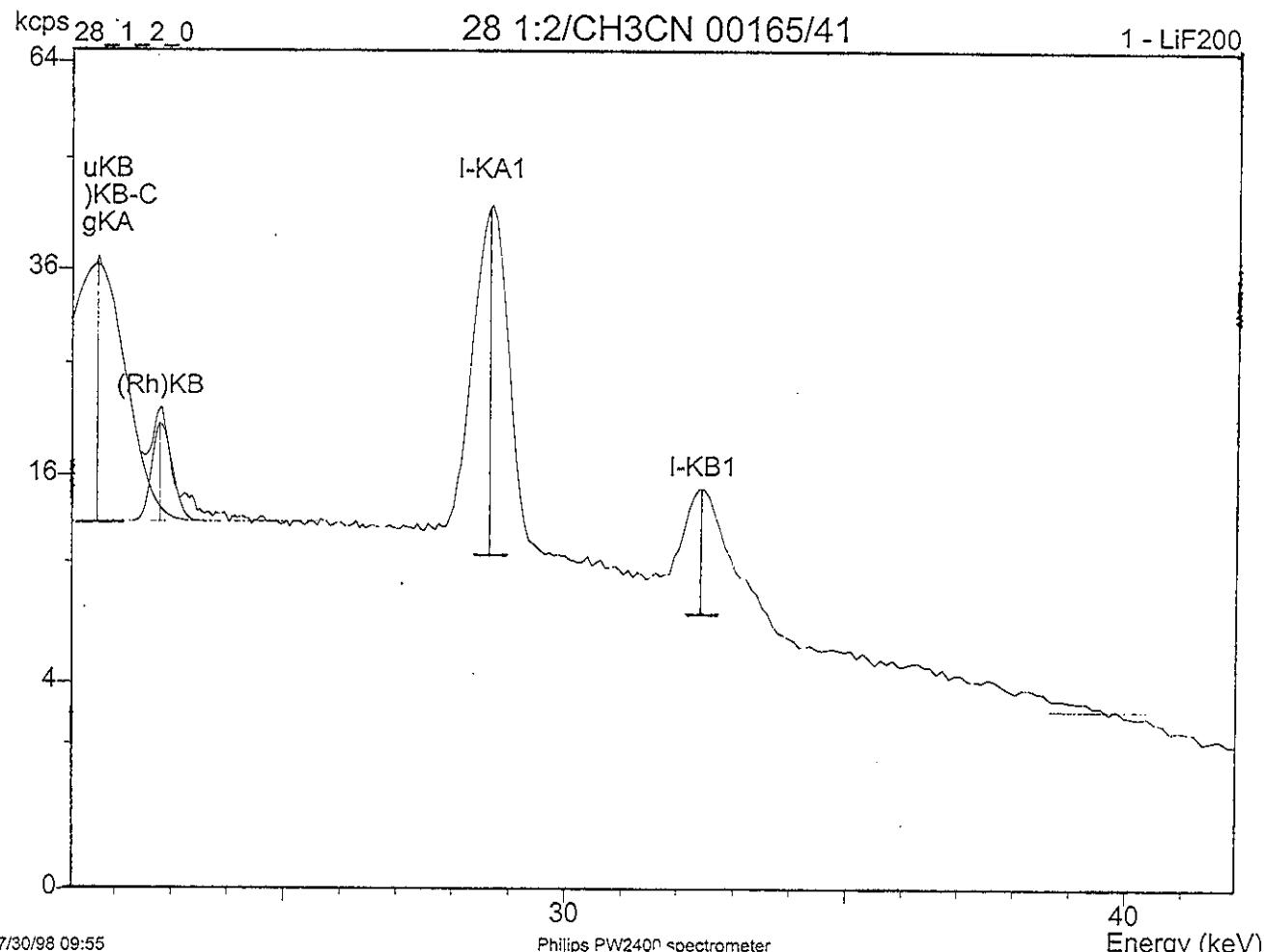
ภาพประกอบ 15 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกตรัมของโนรเมิน ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

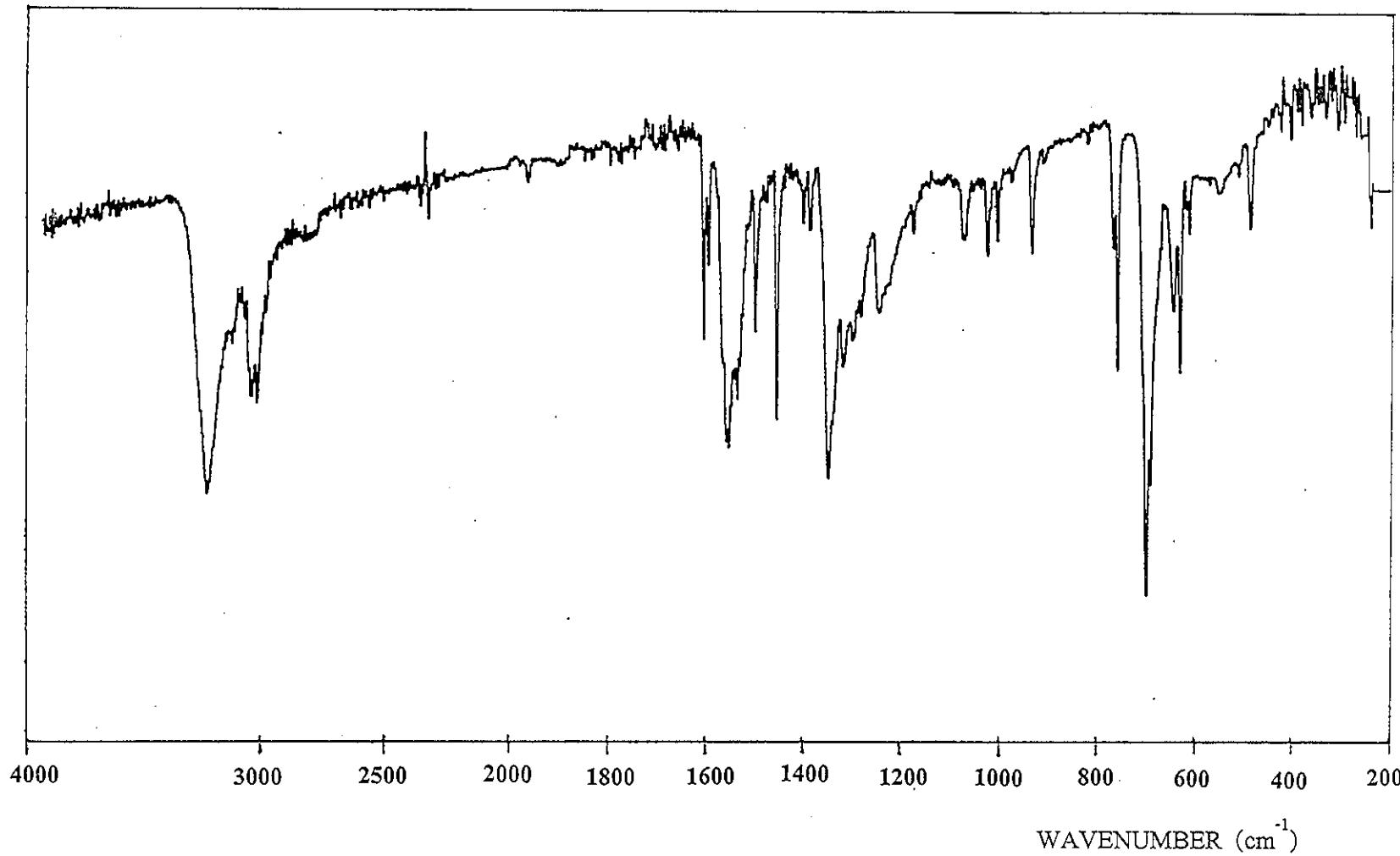
ภาพประกอบ 16 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์スペกตรัมของคوبเปอร์ ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

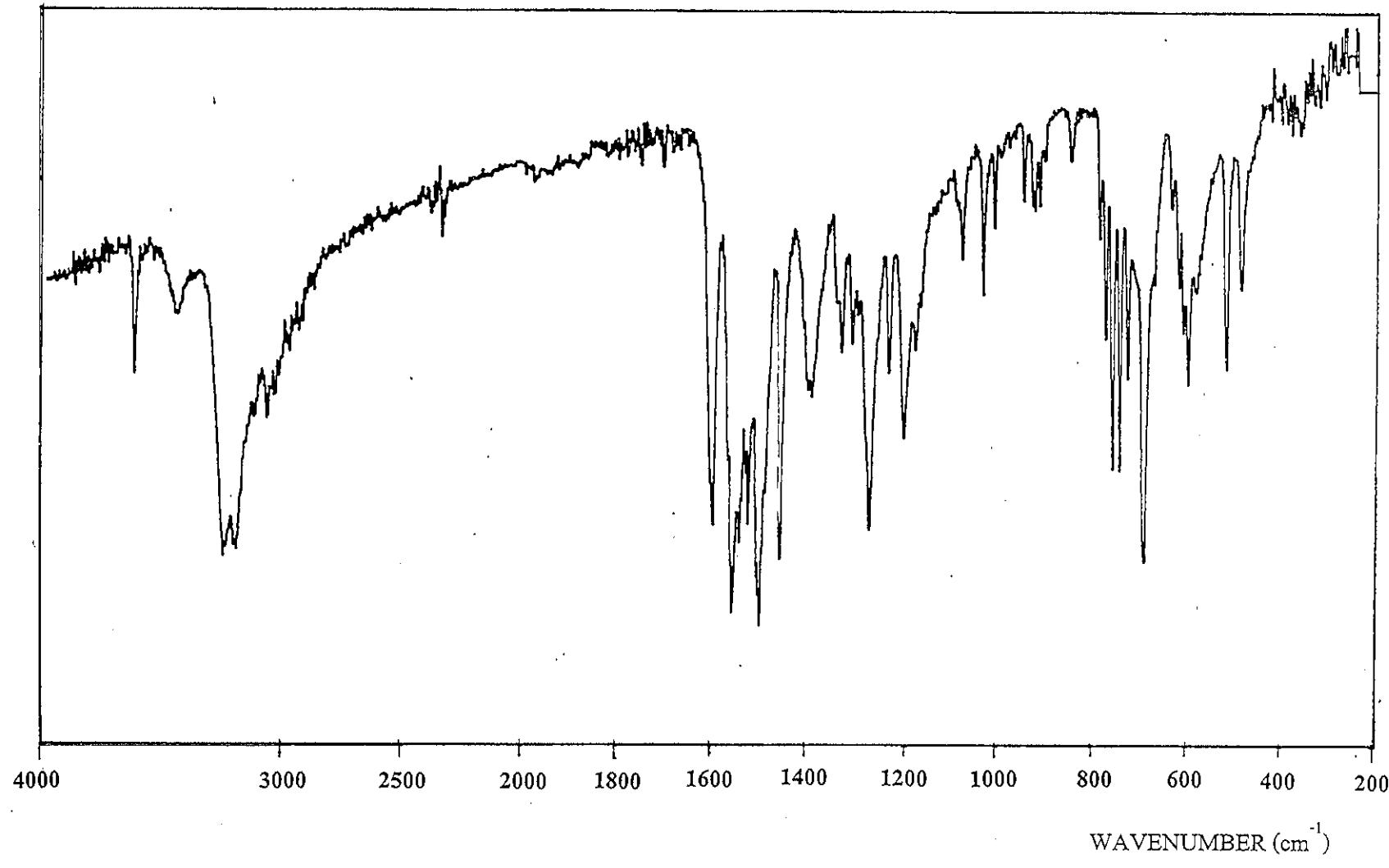
ภาพประกอน 17 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกตรัมของชัลเฟอร์ ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

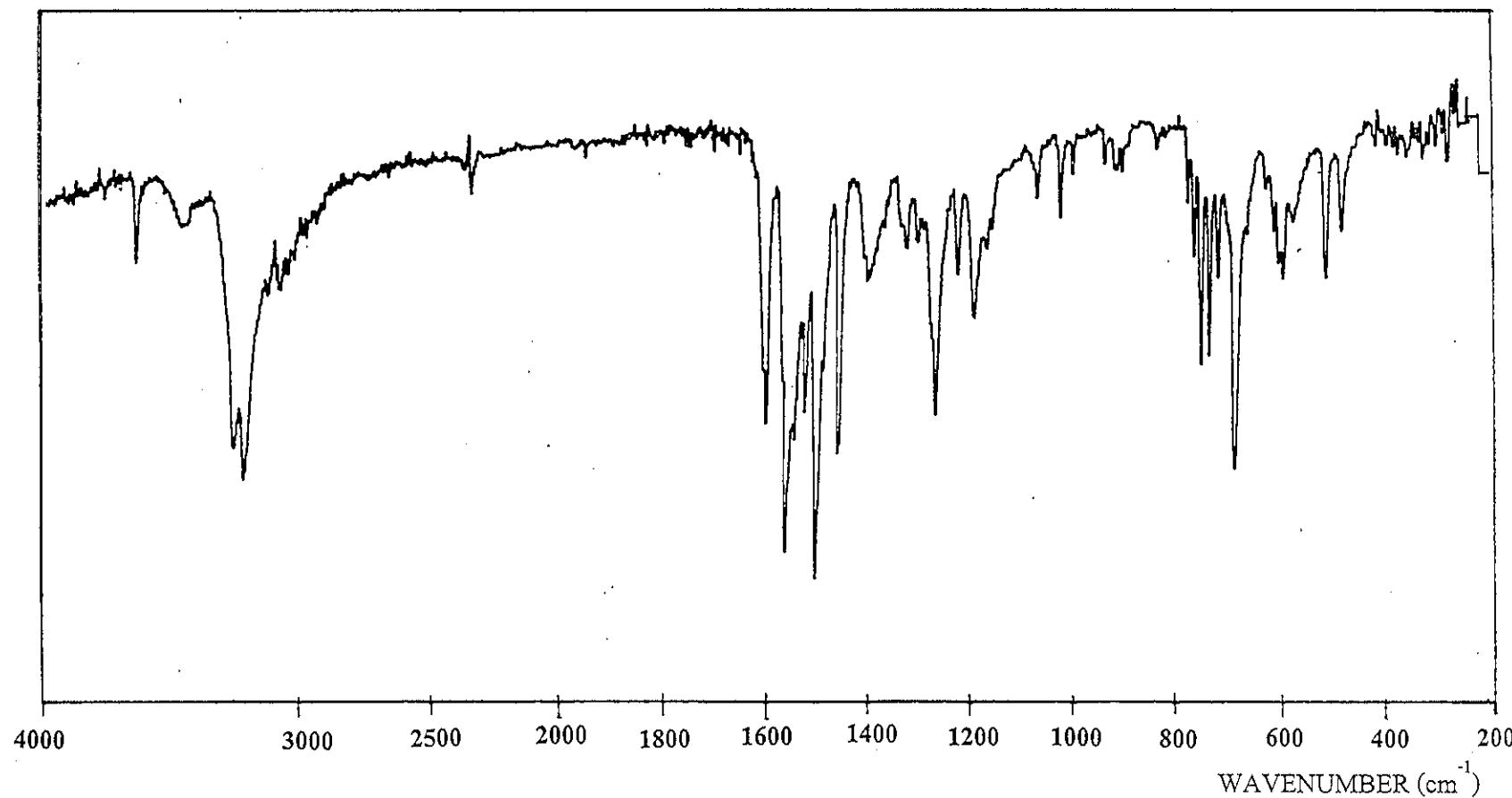
ภาพประกอบ 18 เอกซเรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกตรัมของไอโอดีน ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

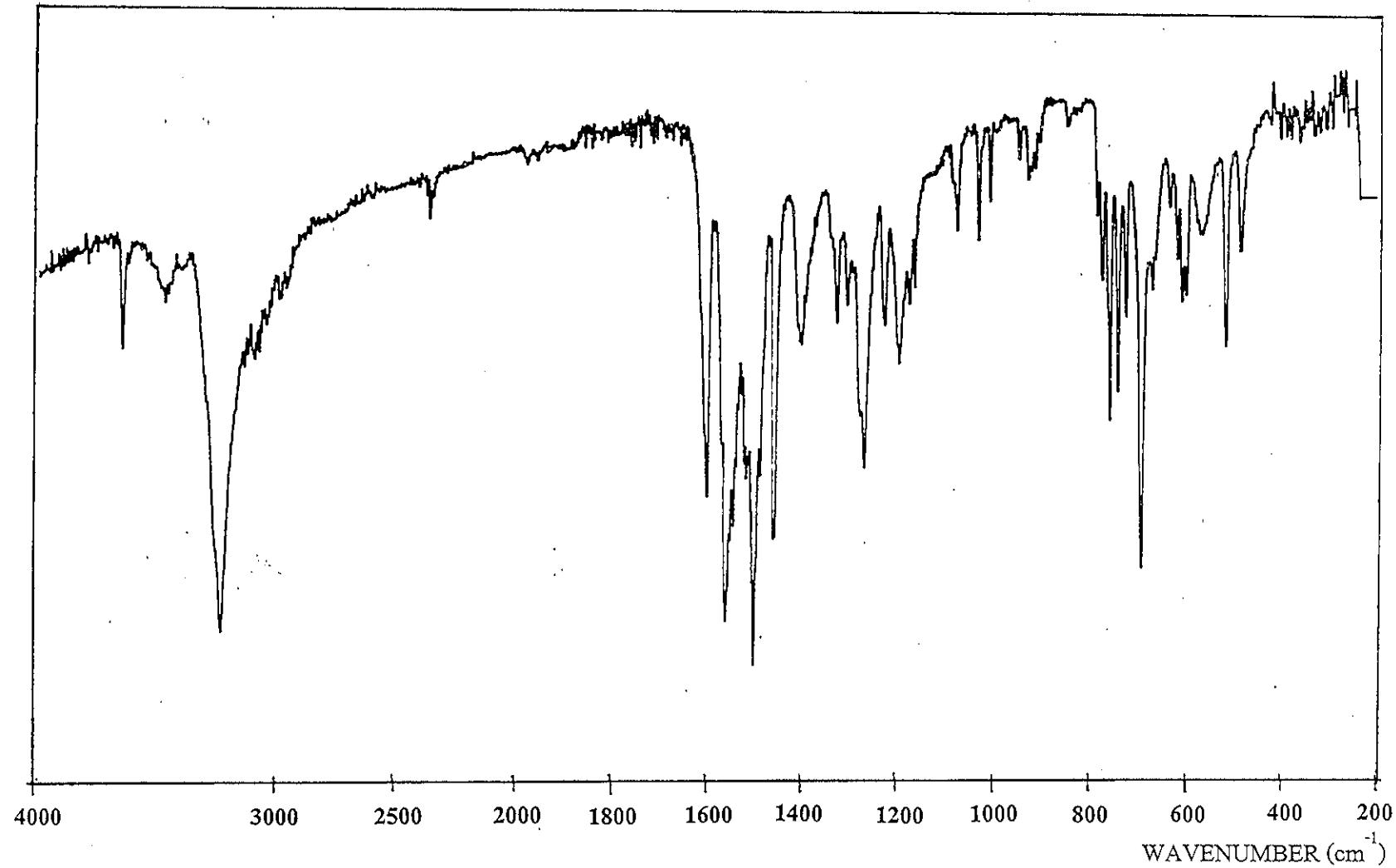
ภาพประกอบ 19 อินฟราเรดสเปกตรัมของลิแกนด์ dptu (KBr disc)

ภาพประกอบ 20 อินฟราเรดスペกตรัมของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (KBr disc)

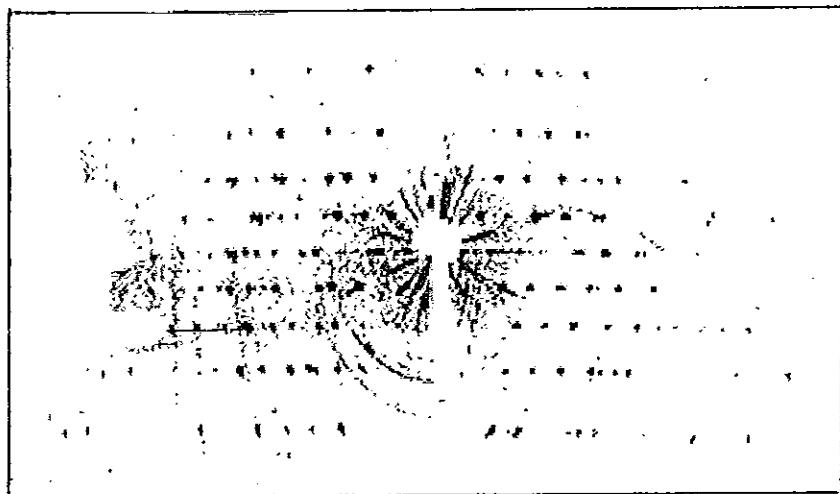
ภาพประกอน 21 อินฟราเรดสเปกตรัมของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (KBr disc)

ภาพประกอบ 22 อินฟราเรดสเปกตรัมของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (KBr disc)

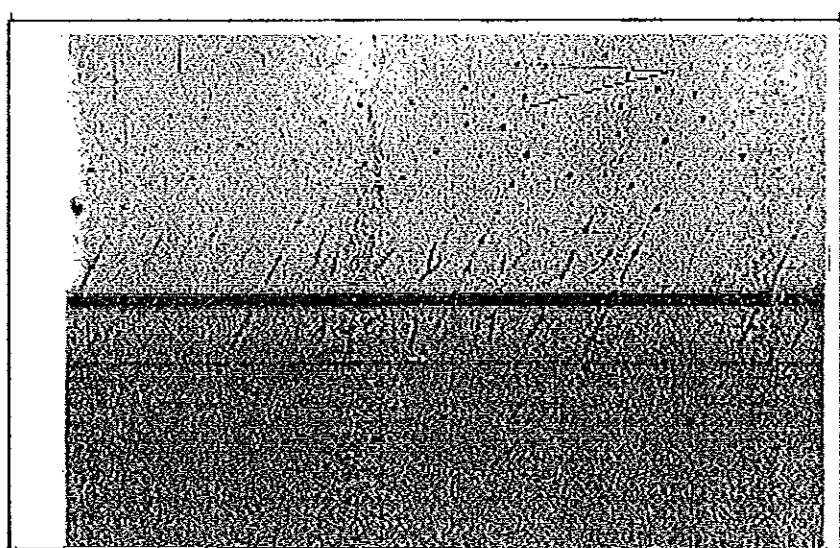
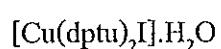
4. ผลการศึกษาจากการถ่ายภาพเอกซเรย์

ผลลัพธ์เดียวกันที่ได้ทำการถ่ายภาพเอกซเรย์ คือ ผลลัพธ์ของสารประกอบเชิงชั้น [Cu(dptu)₂I].H₂O แสดงในภาพประกอบ 23 – 24

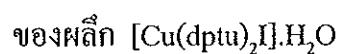
ภาพประกอบ 23

ภาพถ่ายเอกซเรย์โดยวิธีหมุนแบบแก้วงกวัดของผลลัพธ์

ภาพประกอบ 24

ภาพถ่ายเอกซเรย์โดยวิธีของไวน์เซนแบบอร์กัชันที่สูญ

5. ผลการคำนวณหาโครงสร้างผลึกโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในงานวิจัยครั้งนี้ได้ส่งผลึก 3 ตัวคือ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$, $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$ เพื่อทำการเก็บข้อมูลการเลี้ยวเบนของผลึกเดียวด้วยเทคนิคเอกซเรย์ คิฟเฟรคชัน โดยผลึกของสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$ เก็บบันทึกข้อมูลด้วย เครื่อง CAD4 four – circle single crystal diffractometer โดย Prof. Allan H. White แห่ง มหาวิทยาลัยออกสเตตรเดียตตะวันตก ประเทศออสเตรเดีย ส่วนผลึก $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$ เก็บข้อมูลการเลี้ยวเบนด้วยเครื่องคิฟเฟรคโടมิเตอร์แบบ CCD (Charge Coupled Device) โดย ดร. ณรงค์ศักดิ์ ชัยชิต ภาควิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต ข้อมูลของผลึกเดียวที่ได้ดังแสดงในตาราง 6 นำข้อมูลที่บันทึกได้มาหาโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรม Xtal version 3.4, 3.5 และ 3.6 ผลการคำนวณจะได้พิจารณา ๆ ของ อะตอนในโมเลกุล, ความยาวพันธะ, มุมพันธะ และ เทอร์มอลพารามิเตอร์ ดังแสดงใน ตาราง 7 – 18

การใช้โปรแกรมย่อย ORTEP จะได้ภาพโครงสร้างของโมเลกุล ดังแสดงใน ภาพประกอบ 25 – 31

ตาราง 6 ข้อมูลผลึก $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$, $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$

ข้อมูลผลึก	สารประกอบ		
	$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$	$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$	$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$
น้ำหนักโมเลกุล	573.65	618.10	665.10
ระบบผลึก	Triclinic	Triclinic	Triclinic
space group	$P\bar{1}$	$P\bar{1}$	$P\bar{1}$
a (Å)	12.747(8)	12.8867(4)	9.7212(2)
b (Å)	12.118(7)	12.2617(4)	12.5171(3)
c (Å)	9.609(6)	9.6893(3)	12.9610(2)
α (°)	68.96(5)	69.538(2)	91.447(1)
β (°)	73.28(5)	72.900(2)	108.187(1)
γ (°)	88.46(5)	89.306(2)	110.982(1)
V (Å ³)	1322(2)	1364(7)	1382(5)
Z	2	2	2
D_c (g/cm ³)	1.441	1.505	1.598
D_m (g/cm ³)	1.478	1.513	1.60
Radiation (Å)	Mo _{ka} ($\lambda = 0.71073$)	Mo _{ka} ($\lambda = 0.71073$)	Mo _{ka} ($\lambda = 0.71073$)
2θ (°)	49.95	56.78	60.76
Measure temperature (K)	296	296	296
Data collected / unique	4641	9059	7354
Data used	3987	9059	4256
$F(000)$	592	628	664
R	0.03298	0.04937	0.02469
R_w	0.03957	0.0530	0.02687

ตาราง 7 พิกัดของอะตอมในโมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\text{H}_2\text{O}$

อะตอม	x/a	y/b	z/c	U(eq) Å ²
Cu	0.76534(3)	0.60755(3)	0.94588(4)	* 0.0405(2)
Cl	0.80121(6)	0.80325(6)	0.83380(9)	* 0.0520(3)
S(1)	0.61586(5)	0.50850(6)	1.13068(8)	* 0.0393(3)
C(1)	0.5109(2)	0.5981(2)	1.1459(3)	* 0.031(1)
N(1)	0.4151(2)	0.5558(2)	1.2563(3)	* 0.0361(9)
C(11)	0.3926(2)	0.4370(2)	1.3684(3)	* 0.034(1)
C(12)	0.3738(2)	0.4175(3)	1.5246(3)	* 0.044(1)
C(13)	0.3532(3)	0.3026(3)	1.6322(4)	* 0.055(1)
C(14)	0.3531(3)	0.2086(3)	1.5842(4)	* 0.060(2)
C(15)	0.3710(3)	0.2288(3)	1.4289(5)	* 0.056(2)
C(16)	0.3895(2)	0.3432(3)	1.3205(4)	* 0.042(1)
N(2)	0.5230(2)	0.7106(2)	1.0494(3)	* 0.0363(9)
C(21)	0.4359(2)	0.7887(2)	1.0409(3)	* 0.036(1)
C(22)	0.3698(3)	0.7859(3)	0.9528(4)	* 0.059(2)
C(23)	0.2857(3)	0.8609(4)	0.9434(5)	* 0.075(2)
C(24)	0.2715(3)	0.9385(3)	1.0205(5)	* 0.068(2)
C(25)	0.3368(3)	0.9399(3)	1.1089(5)	* 0.069(2)
C(26)	0.4198(3)	0.8646(3)	1.1207(4)	* 0.054(2)
S(2)	0.87925(5)	0.47797(6)	0.88535(8)	* 0.0406(3)
C(2)	1.0028(2)	0.5508(2)	0.7624(3)	* 0.031(1)
N(3)	1.0247(2)	0.6650(2)	0.7381(3)	* 0.0363(9)
C(31)	1.1252(2)	0.7378(2)	0.6610(3)	* 0.032(1)
C(32)	1.1209(3)	0.8578(2)	0.5860(4)	* 0.049(1)

ตาราง 7 (ต่อ)

อักษรตัวอักษร	x/a	y/b	z/c	U(eq) Å**2
C(33)	1.2158(3)	0.9317(3)	0.5152(5)	* 0.064(2)
C(34)	1.3158(3)	0.8872(3)	0.5172(4)	* 0.058(2)
C(35)	1.3206(2)	0.7689(3)	0.5917(4)	* 0.048(1)
C(36)	1.2258(2)	0.6931(2)	0.6662(3)	* 0.039(1)
N(4)	1.0778(2)	0.4973(2)	0.6856(3)	* 0.0360(9)
C(41)	1.0708(2)	0.3752(2)	0.7053(3)	* 0.032(1)
C(42)	1.0875(2)	0.3449(3)	0.5759(3)	* 0.041(1)
C(43)	1.0822(3)	0.2263(3)	0.5941(4)	* 0.054(2)
C(44)	1.0606(3)	0.1391(3)	0.7390(4)	* 0.0619(9)
C(45)	1.0469(3)	0.1701(3)	0.8674(4)	* 0.062(2)
C(46)	1.0528(3)	0.2882(3)	0.8516(4)	* 0.045(1)
O(1)	0.8008(2)	0.3515(3)	0.6548(3)	* 0.055(1)

ตาราง 8 เทอร์มออลพารามิเตอร์ของอะตอมในโนเมเกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

อะตอม	U11	U22	U33	U12	U13	U23
Cu	0.0278(2)	0.0430(2)	0.0439(2)	0.0091(1)	-0.0023(1)	-0.0147(2)
Cl	0.0508(4)	0.0368(4)	0.0625(5)	0.0147(3)	-0.0112(4)	-0.0168(3)
S(1)	0.0277(3)	0.0335(3)	0.0442(4)	0.0119(3)	-0.0008(3)	-0.0078(3)
C(1)	0.026(1)	0.034(1)	0.031(1)	0.007(1)	-0.004(1)	-0.013(1)
N(1)	0.025(1)	0.035(1)	0.039(1)	0.010(1)	0.001(1)	-0.011(1)
C(11)	0.021(1)	0.037(1)	0.036(1)	0.002(1)	-0.003(1)	-0.010(1)
C(12)	0.035(2)	0.055(2)	0.039(2)	-0.001(1)	-0.006(1)	-0.017(1)
C(13)	0.044(2)	0.068(2)	0.037(2)	-0.009(2)	-0.009(1)	-0.003(2)
C(14)	0.042(2)	0.047(2)	0.065(2)	-0.008(1)	-0.014(2)	0.006(2)
C(15)	0.049(2)	0.042(2)	0.073(3)	-0.004(1)	-0.013(2)	-0.019(2)
C(16)	0.038(2)	0.044(2)	0.042(2)	-0.003(1)	-0.007(1)	-0.014(1)
N(2)	0.026(1)	0.030(1)	0.041(1)	0.0090(9)	0.001(1)	-0.008(1)
C(21)	0.032(1)	0.027(1)	0.038(1)	0.009(1)	-0.001(1)	-0.006(1)
C(22)	0.063(2)	0.064(2)	0.064(2)	0.031(2)	-0.028(2)	-0.035(2)
C(23)	0.068(2)	0.090(3)	0.081(3)	0.044(2)	-0.041(2)	-0.037(2)
C(24)	0.054(2)	0.058(2)	0.079(3)	0.034(2)	-0.012(2)	-0.017(2)
C(25)	0.071(2)	0.051(2)	0.090(3)	0.028(2)	-0.015(2)	-0.041(2)
C(26)	0.051(2)	0.053(2)	0.072(2)	0.019(2)	-0.020(2)	-0.035(2)
S(2)	0.0261(3)	0.0325(3)	0.0490(4)	0.0022(3)	0.0059(3)	-0.0119(3)
C(2)	0.026(1)	0.028(1)	0.034(1)	0.006(1)	-0.005(1)	-0.008(1)

ตาราง 8 (ต่อ)

อะตอม	U11	U22	U33	U12	U13	U23
N(3)	0.025(1)	0.031(1)	0.046(1)	0.0068(9)	-0.002(1)	-0.013(1)
C(31)	0.029(1)	0.028(1)	0.037(1)	0.001(1)	-0.008(1)	-0.010(1)
C(32)	0.041(2)	0.032(1)	0.067(2)	0.007(1)	-0.015(2)	-0.010(1)
C(33)	0.059(2)	0.028(2)	0.083(3)	-0.004(2)	-0.016(2)	-0.001(2)
C(34)	0.043(2)	0.044(2)	0.072(2)	-0.012(1)	-0.009(2)	-0.011(2)
C(35)	0.032(2)	0.048(2)	0.058(2)	0.000(1)	-0.010(1)	-0.016(1)
C(36)	0.034(1)	0.032(1)	0.048(2)	0.004(1)	-0.012(1)	-0.008(1)
N(4)	0.026(1)	0.028(1)	0.040(1)	0.000(1)	0.005(1)	-0.009(1)
C(41)	0.020(1)	0.033(1)	0.042(2)	0.007(1)	-0.006(1)	-0.015(1)
C(42)	0.035(1)	0.046(2)	0.041(2)	0.009(1)	-0.009(1)	-0.017(1)
C(43)	0.052(2)	0.059(2)	0.066(2)	0.014(2)	-0.018(2)	-0.039(2)
C(44)	0.064(2)	0.038(2)	0.085(3)	0.006(2)	-0.006(2)	-0.027(2)
C(45)	0.073(2)	0.037(2)	0.056(2)	0.015(2)	-0.003(2)	-0.006(2)
C(46)	0.050(2)	0.041(2)	0.041(2)	0.015(1)	-0.008(1)	-0.015(1)
O(1)	0.039(1)	0.054(2)	0.057(2)	0.007(1)	-0.002(1)	-0.015(1)

ตาราง 9 ความยาวพันธะระหว่างอะตอมในโนมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

พันธะ	ความยาวพันธะ (\AA)
Cu — Cl	2.221(1)
Cu — S(1)	2.207(1)
Cu — S(2)	2.227(1)
S(1) — C(1)	1.707(3)
C(1) — N(1)	1.333(3)
C(1) — N(2)	1.327(3)
N(1) — H(1)	0.82(3)
N(1) — C(11)	1.431(3)
C(11) — C(12)	1.382(4)
C(11) — C(16)	1.376(5)
C(12) — H(12)	1.00(4)
C(12) — C(13)	1.381(4)
C(13) — H(13)	0.92(4)
C(13) — C(14)	1.374(6)
C(14) — H(14)	0.93(3)
C(14) — C(15)	1.373(6)
C(15) — H(15)	0.92(4)
C(15) — C(16)	1.379(4)
C(16) — H(16)	0.95(3)
N(2) — H(2)	0.82(2)
N(2) — C(21)	1.441(3)
C(21) — C(22)	1.364(6)

ตาราง 9 (ต่อ)

พันธะ		ความยาวพันธะ (Å)	
C(21)	—	C(26)	1.372(5)
C(22)	—	H(22)	0.89(4)
C(22)	—	C(23)	1.389(6)
C(23)	—	H(23)	0.93(5)
C(23)	—	C(24)	1.370(7)
C(24)	—	H(24)	0.96(4)
C(24)	—	C(25)	1.354(7)
C(25)	—	H(25)	0.90(4)
C(25)	—	C(26)	1.381(5)
C(26)	—	H(26)	0.88(4)
S(2)	—	C(2)	1.706(2)
C(2)	—	N(3)	1.341(4)
C(2)	—	N(4)	1.335(4)
N(3)	—	H(3)	0.88(3)
N(3)	—	C(31)	1.419(3)
C(31)	—	C(32)	1.380(4)
C(31)	—	C(36)	1.386(4)
C(32)	—	H(32)	0.93(3)
C(32)	—	C(33)	1.369(4)
C(33)	—	H(33)	0.76(3)
C(33)	—	C(34)	1.372(5)
C(34)	—	H(34)	0.92(3)
C(34)	—	C(35)	1.362(4)

ตาราง 9 (ต่อ)

พันธะ		ความยาวพันธะ (\AA)
C(35)	—	H(35) 0.95(4)
C(35)	—	C(36) 1.380(4)
C(36)	—	H(36) 0.93(3)
N(4)	—	H(4) 0.74(2)
N(4)	—	C(41) 1.425(4)
C(41)	—	C(42) 1.377(5)
C(41)	—	C(46) 1.380(4)
C(42)	—	H(42) 0.96(3)
C(42)	—	C(43) 1.384(5)
C(43)	—	H(43) 0.88(4)
C(43)	—	C(44) 1.367(5)
C(44)	—	H(44) 1.06(6)
C(44)	—	C(45) 1.378(7)
C(45)	—	H(45) 0.96(3)
C(45)	—	C(46) 1.385(5)
C(46)	—	H(46) 0.95(4)
O(1)	—	H(1O) 0.77(5)
O(1)	—	H(2O) 0.79(6)

ตาราง 10 มุมพื้นที่ระหว่างอะตอมในโนมเลกูด $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\text{H}_2\text{O}$

พื้นที่				มุมพื้นที่ ($^{\circ}$)
Cl	—	Cu	—	S(1)
Cl	—	Cu	—	S(2)
S(1)	—	Cu	—	S(2)
Cu	—	S(1)	—	C(1)
S(1)	—	C(1)	—	N(1)
S(1)	—	C(1)	—	N(2)
N(1)	—	C(1)	—	N(2)
C(1)	—	N(1)	—	H(1)
C(1)	—	N(1)	—	C(11)
H(1)	—	N(1)	—	C(11)
N(1)	—	C(11)	—	C(12)
N(1)	—	C(11)	—	C(16)
C(12)	—	C(11)	—	C(16)
C(11)	—	C(12)	—	H(12)
C(11)	—	C(12)	—	C(13)
H(12)	—	C(12)	—	C(13)
C(12)	—	C(13)	—	H(13)
C(12)	—	C(13)	—	C(14)
H(13)	—	C(13)	—	C(14)
C(13)	—	C(14)	—	H(14)
C(13)	—	C(14)	—	C(15)

ตาราง 10 (ต่อ)

พื้นที่					มุมพื้นที่ ($^{\circ}$)
H(14)	—	C(14)	—	C(15)	119(3)
C(14)	—	C(15)	—	H(15)	125(2)
C(14)	—	C(15)	—	C(16)	120.2(4)
H(15)	—	C(15)	—	C(16)	114(2)
C(11)	—	C(16)	—	C(15)	119.6(3)
C(11)	—	C(16)	—	H(16)	119(2)
C(15)	—	C(16)	—	H(16)	122(2)
C(1)	—	N(2)	—	H(2)	117(2)
C(1)	—	N(2)	—	C(21)	124.9(2)
H(2)	—	N(2)	—	C(21)	118(2)
N(2)	—	C(21)	—	C(22)	119.0(3)
N(2)	—	C(21)	—	C(26)	120.3(3)
C(22)	—	C(21)	—	C(26)	120.7(3)
C(21)	—	C(22)	—	H(22)	122(2)
C(21)	—	C(22)	—	C(23)	119.6(4)
H(22)	—	C(22)	—	C(23)	118(2)
C(22)	—	C(23)	—	H(23)	117(3)
C(22)	—	C(23)	—	C(24)	119.6(5)
H(23)	—	C(23)	—	C(24)	124(3)
C(23)	—	C(24)	—	H(24)	117(3)
C(23)	—	C(24)	—	C(25)	120.4(4)
H(24)	—	C(24)	—	C(25)	123(3)
C(24)	—	C(25)	—	H(25)	121(2)

ตาราง 10 (ต่อ)

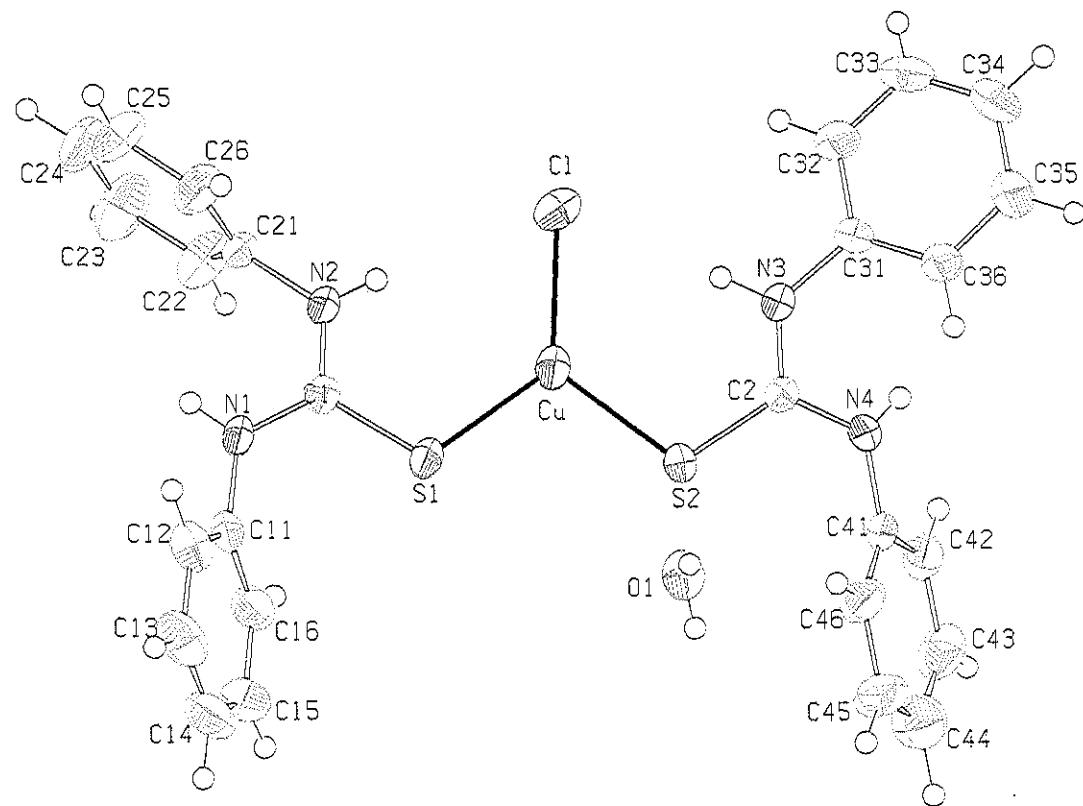
พันธะ				มุมพันธะ (°)
C(24)	—	C(25)	—	C(26)
H(25)	—	C(25)	—	C(26)
C(21)	—	C(26)	—	C(25)
C(21)	—	C(26)	—	H(26)
C(25)	—	C(26)	—	H(26)
Cu	—	S(2)	—	C(2)
S(2)	—	C(2)	—	N(3)
S(2)	—	C(2)	—	N(4)
N(3)	—	C(2)	—	N(4)
C(2)	—	N(3)	—	H(3)
C(2)	—	N(3)	—	C(31)
H(3)	—	N(3)	—	C(31)
N(3)	—	C(31)	—	C(32)
N(3)	—	C(31)	—	C(36)
C(32)	—	C(31)	—	C(36)
C(31)	—	C(32)	—	H(32)
C(31)	—	C(32)	—	C(33)
H(32)	—	C(32)	—	C(33)
C(32)	—	C(33)	—	H(33)
C(32)	—	C(33)	—	C(34)
H(33)	—	C(33)	—	C(34)
C(33)	—	C(34)	—	H(34)
C(33)	—	C(34)	—	C(35)

ตาราง 10 (ต่อ)

พันธะ				มุมพันธะ ($^{\circ}$)	
H(34)	—	C(34)	—	C(35)	120(2)
C(34)	—	C(35)	—	H(35)	119(2)
C(34)	—	C(35)	—	C(36)	120.7(3)
H(35)	—	C(35)	—	C(36)	120(2)
C(31)	—	C(36)	—	C(35)	119.4(2)
C(31)	—	C(36)	—	H(36)	120(2)
C(35)	—	C(36)	—	H(36)	121(2)
C(2)	—	N(4)	—	H(4)	115(2)
C(2)	—	N(4)	—	C(41)	126.0(2)
H(4)	—	N(4)	—	C(41)	118(3)
N(4)	—	C(41)	—	C(42)	119.3(2)
N(4)	—	C(41)	—	C(46)	120.3(3)
C(42)	—	C(41)	—	C(46)	120.3(3)
C(41)	—	C(42)	—	H(42)	121(2)
C(41)	—	C(42)	—	C(43)	119.6(3)
H(42)	—	C(42)	—	C(43)	119(2)
C(42)	—	C(43)	—	H(43)	119(2)
C(42)	—	C(43)	—	C(44)	120.8(4)
H(43)	—	C(43)	—	C(44)	120(2)
C(43)	—	C(44)	—	H(44)	123(3)
C(43)	—	C(44)	—	C(45)	119.3(4)
H(44)	—	C(44)	—	C(45)	118(3)
C(44)	—	C(45)	—	H(45)	122(3)

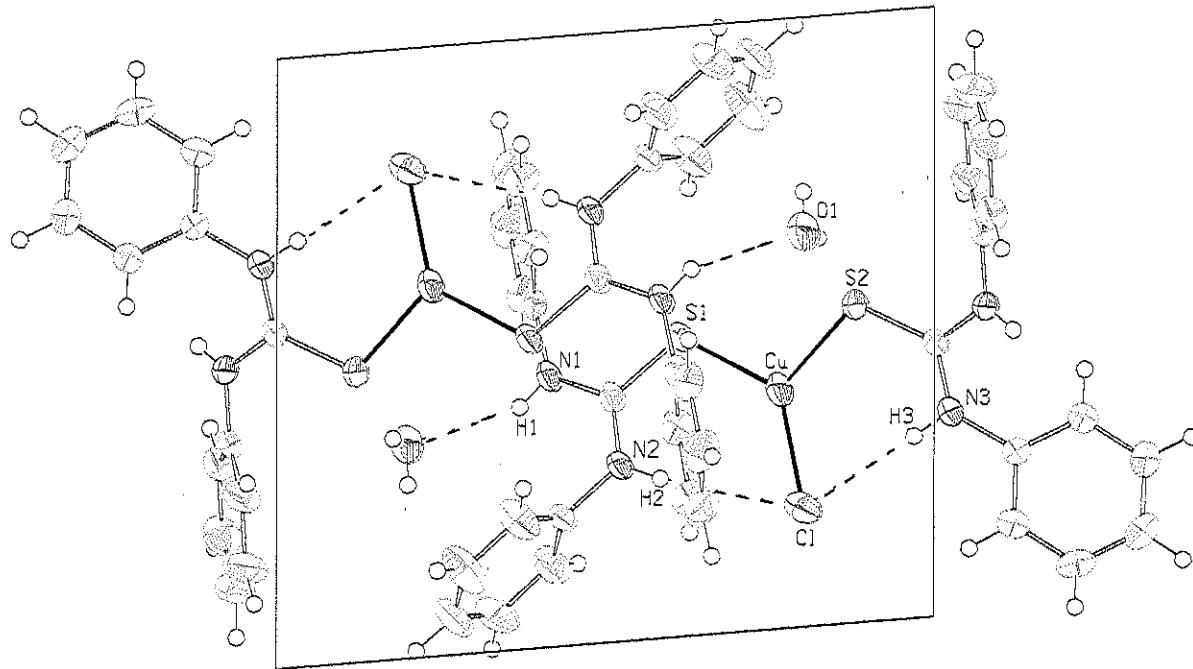
ตาราง 10 (ต่อ)

				พันธะ	มุมพันธะ ($^{\circ}$)
C(44)	—	C(45)	—	C(46)	120.8(3)
H(45)	—	C(45)	—	C(46)	117(3)
C(41)	—	C(46)	—	C(45)	119.1(3)
C(41)	—	C(46)	—	H(46)	121(2)
C(45)	—	C(46)	—	H(46)	120(2)
H(1O)	—	O(1)	—	H(2O)	111(5)

ภาพประกอบ 25 โครงสร้างของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (ORTEP Plot)

$\alpha S_1 \cap \beta$
 $\downarrow b S_1 \cap \alpha$

ภาพประกอบ 26 โครงสร้างของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (ตามแกน c)

ตาราง 11 พิกัดของอะตอมในโมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\text{H}_2\text{O}$

อะตอม	x/a	y/b	z/c	U(eq) Å ²
Cu	0.44583(3)	0.10607(3)	0.26760(2)	* 0.0380(2)
Br	0.33306(3)	0.31220(2)	0.30707(2)	* 0.0466(2)
S(1)	0.62971(7)	0.00796(5)	0.11525(5)	* 0.0373(4)
S(2)	0.38531(7)	-0.02219(5)	0.37897(5)	* 0.0383(4)
N(1)	0.7577(2)	0.0534(2)	-0.0846(2)	* 0.035(1)
N(2)	0.5484(2)	0.2075(2)	0.0248(2)	* 0.035(1)
N(3)	0.2387(2)	0.1610(2)	0.5291(2)	* 0.035(1)
N(4)	0.1853(2)	-0.0055(2)	0.5774(2)	* 0.035(1)
C(1)	0.6458(3)	0.0958(2)	0.0122(2)	* 0.030(1)
C(11)	0.8701(3)	-0.0639(2)	-0.1084(2)	* 0.033(2)
C(12)	0.8235(3)	-0.1584(2)	-0.1123(2)	* 0.042(2)
C(13)	0.9329(4)	-0.2716(3)	-0.1327(3)	* 0.055(2)
C(14)	1.0885(4)	-0.2902(3)	-0.1521(2)	* 0.058(2)
C(15)	1.1360(3)	-0.1956(3)	-0.1510(2)	* 0.054(2)
C(16)	1.0265(3)	-0.0817(3)	-0.1285(2)	* 0.044(2)
C(2)	0.2620(3)	0.0488(2)	0.5047(2)	* 0.029(1)
C(21)	0.5402(3)	0.2838(2)	-0.0608(2)	* 0.034(2)
C(22)	0.6210(4)	0.3585(3)	-0.0771(3)	* 0.053(2)
C(23)	0.6108(5)	0.4324(3)	-0.1586(3)	* 0.066(3)
C(24)	0.5211(4)	0.4311(3)	-0.2245(3)	* 0.064(3)
C(25)	0.4439(5)	0.3545(4)	-0.2099(3)	* 0.072(3)
C(26)	0.4523(4)	0.2806(3)	-0.1273(3)	* 0.057(3)
C(31)	0.1608(3)	0.2330(2)	0.6322(2)	* 0.032(2)

ตาราง 11 (ต่อ)

อะตอม	x/a	y/b	z/c	U(eq) Å**2
C(32)	0.0897(4)	0.3527(2)	0.6282(2)	* 0.050(2)
C(33)	0.0190(4)	0.4261(3)	0.7258(3)	* 0.065(3)
C(34)	0.0185(4)	0.3819(3)	0.8250(3)	* 0.058(2)
C(35)	0.0901(3)	0.2639(3)	0.8279(2)	* 0.047(2)
C(36)	0.1634(3)	0.1890(2)	0.7312(2)	* 0.039(2)
C(41)	0.2048(3)	-0.1264(2)	0.5672(2)	* 0.031(2)
C(42)	0.0744(3)	-0.1558(3)	0.5841(2)	* 0.040(2)
C(43)	0.0919(4)	-0.2728(3)	0.5764(3)	* 0.053(2)
C(44)	0.2377(4)	-0.3603(3)	0.5509(3)	* 0.063(3)
C(45)	0.3671(4)	-0.3300(3)	0.5372(3)	* 0.065(3)
C(46)	0.3512(3)	-0.2138(3)	0.5459(3)	* 0.046(2)
O	0.1542(3)	0.8557(2)	0.2983(2)	* 0.052(2)

ตาราง 12 เทอร์มอลพารามิเตอร์ของอะตอมในโนมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\text{H}_2\text{O}$

อะตอม	U11	U22	U33	U12	U13	U23
Cu	0.0398(2)	0.0403(2)	0.0282(2)	-0.0148(1)	-0.0020(1)	0.0059(1)
Br	0.0567(2)	0.0339(2)	0.0450(2)	-0.0170(1)	-0.0091(1)	0.0106(1)
S(1)	0.0412(3)	0.0314(3)	0.0279(3)	-0.0081(3)	-0.0007(2)	0.0087(2)
S(2)	0.0456(3)	0.0297(3)	0.0266(3)	-0.0118(3)	0.0056(2)	-0.0004(2)
N(1)	0.036(1)	0.035(1)	0.026(1)	-0.0103(9)	0.0008(9)	0.0076(9)
N(2)	0.037(1)	0.030(1)	0.028(1)	-0.0091(9)	-0.0000(9)	0.0061(8)
N(3)	0.047(1)	0.030(1)	0.024(1)	-0.0151(9)	-0.0026(9)	0.0032(8)
N(4)	0.038(1)	0.030(1)	0.027(1)	-0.0117(9)	0.0027(9)	-0.0008(8)
C(1)	0.030(1)	0.032(1)	0.026(1)	-0.013(1)	-0.0043(9)	0.0039(9)
C(11)	0.033(1)	0.036(1)	0.022(1)	-0.009(1)	-0.0029(9)	-0.0005(9)
C(12)	0.038(1)	0.041(2)	0.042(1)	-0.013(1)	-0.007(1)	-0.006(1)
C(13)	0.068(2)	0.040(2)	0.052(2)	-0.017(2)	-0.013(2)	-0.010(1)
C(14)	0.059(2)	0.049(2)	0.045(2)	0.007(2)	-0.016(1)	-0.011(1)
C(15)	0.037(2)	0.067(2)	0.047(2)	-0.004(1)	-0.013(1)	-0.005(1)
C(16)	0.035(1)	0.055(2)	0.038(1)	-0.017(1)	-0.005(1)	-0.004(1)
C(2)	0.031(1)	0.029(1)	0.024(1)	-0.0094(9)	-0.0050(9)	0.0034(8)
C(21)	0.034(1)	0.028(1)	0.032(1)	-0.008(1)	-0.002(1)	0.0069(9)
C(22)	0.071(2)	0.048(2)	0.053(2)	-0.035(2)	-0.022(2)	0.016(1)
C(23)	0.090(3)	0.052(2)	0.069(2)	-0.044(2)	-0.020(2)	0.026(2)
C(24)	0.075(2)	0.054(2)	0.054(2)	-0.018(2)	-0.014(2)	0.030(2)
C(25)	0.078(2)	0.088(3)	0.073(2)	-0.040(2)	-0.045(2)	0.045(2)
C(26)	0.062(2)	0.062(2)	0.065(2)	-0.037(2)	-0.031(2)	0.031(2)
C(31)	0.035(1)	0.030(1)	0.030(1)	-0.011(1)	-0.007(1)	-0.0009(9)

ตาราง 12 (ต่อ)

อะตอม	U11	U22	U33	U12	U13	U23
C(32)	0.072(2)	0.029(1)	0.044(2)	-0.010(1)	-0.021(1)	0.002(1)
C(33)	0.085(2)	0.030(2)	0.063(2)	0.002(2)	-0.025(2)	-0.010(1)
C(34)	0.065(2)	0.048(2)	0.045(2)	-0.006(2)	-0.012(1)	-0.018(1)
C(35)	0.053(2)	0.052(2)	0.031(1)	-0.016(1)	-0.011(1)	-0.003(1)
C(36)	0.044(1)	0.034(1)	0.033(1)	-0.009(1)	-0.011(1)	0.001(1)
C(41)	0.037(1)	0.033(1)	0.024(1)	-0.014(1)	-0.0058(9)	0.0043(9)
C(42)	0.038(1)	0.045(2)	0.038(1)	-0.018(1)	-0.011(1)	0.007(1)
C(43)	0.061(2)	0.057(2)	0.055(2)	-0.037(2)	-0.018(1)	0.009(1)
C(44)	0.078(2)	0.037(2)	0.072(2)	-0.028(2)	-0.013(2)	0.006(2)
C(45)	0.054(2)	0.039(2)	0.085(2)	-0.011(2)	-0.003(2)	0.010(2)
C(46)	0.037(1)	0.039(2)	0.058(2)	-0.014(1)	-0.009(1)	0.011(1)
O	0.052(1)	0.054(2)	0.040(1)	-0.015(1)	-0.004(1)	0.004(1)

ตาราง 13 ความยาวพันธะระหว่างอะตอมในโนมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\text{H}_2\text{O}$

พันธะ			ความยาวพันธะ (Å)
Cu	—	Br	2.3695(9)
Cu	—	S(1)	2.2311(7)
Cu	—	S(2)	2.2298(9)
S(1)	—	C(1)	1.706(2)
S(2)	—	C(2)	1.725(2)
N(1)	—	H(1)	0.75(3)
N(1)	—	C(1)	1.353(3)
N(1)	—	C(11)	1.438(3)
N(2)	—	H(2)	0.86(2)
N(2)	—	C(1)	1.343(3)
N(2)	—	C(21)	1.439(3)
N(3)	—	H(3)	0.85(3)
N(3)	—	C(2)	1.340(3)
N(3)	—	C(31)	1.445(3)
N(4)	—	H(4)	0.84(3)
N(4)	—	C(2)	1.340(3)
N(4)	—	C(41)	1.431(4)
C(11)	—	C(12)	1.390(5)
C(11)	—	C(16)	1.396(4)
C(12)	—	H(12)	0.91(3)
C(12)	—	C(13)	1.391(4)
C(13)	—	H(13)	0.98(4)

ตาราง 13 (ต่อ)

พันธะ		ความยาวพันธะ (Å)	
C(13)	—	C(14)	1.387(5)
C(14)	—	H(14)	1.04(3)
C(14)	—	C(15)	1.392(6)
C(15)	—	H(15)	0.99(3)
C(15)	—	C(16)	1.397(4)
C(16)	—	H(16)	1.06(4)
C(21)	—	C(22)	1.378(5)
C(21)	—	C(26)	1.384(5)
C(22)	—	H(22)	0.93(4)
C(22)	—	C(23)	1.382(5)
C(23)	—	H(23)	0.88(5)
C(23)	—	C(24)	1.386(7)
C(24)	—	H(24)	0.91(3)
C(24)	—	C(25)	1.372(7)
C(25)	—	H(25)	0.91(5)
C(25)	—	C(26)	1.392(6)
C(26)	—	H(26)	0.97(4)
C(31)	—	C(32)	1.394(4)
C(31)	—	C(36)	1.382(4)
C(32)	—	H(32)	1.02(4)
C(32)	—	C(33)	1.396(4)
C(33)	—	H(33)	0.90(4)

ตาราง 13 (ต่อ)

พันธะ		ความยาวพันธะ (Å)
C(33)	—	C(34) 1.382(5)
C(34)	—	H(34) 0.96(4)
C(34)	—	C(35) 1.374(4)
C(35)	—	H(35) 1.03(4)
C(35)	—	C(36) 1.397(4)
C(36)	—	H(36) 0.96(3)
C(41)	—	C(42) 1.388(4)
C(41)	—	C(46) 1.397(3)
C(42)	—	H(42) 0.94(3)
C(42)	—	C(43) 1.386(5)
C(43)	—	H(43) 0.93(4)
C(43)	—	C(44) 1.390(4)
C(44)	—	H(44) 0.99(5)
C(44)	—	C(45) 1.390(6)
C(45)	—	H(45) 0.99(3)
C(45)	—	C(46) 1.381(5)
C(46)	—	H(46) 0.88(4)
O	—	H(1O) 0.83(5)
O	—	H(2O) 0.72(7)

ตาราง 14 มุมพื้นจะระหว่างอะตอมในโภแลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

พื้นจะ				มุมพื้นจะ ($^{\circ}$)
Br	—	Cu	—	S(1) 126.20(3)
Br	—	Cu	—	S(2) 125.07(3)
S(1)	—	Cu	—	S(2) 108.73(3)
Cu	—	S(1)	—	C(1) 111.63(7)
Cu	—	S(2)	—	C(2) 110.32(9)
H(1)	—	N(1)	—	C(1) 120(2)
H(1)	—	N(1)	—	C(11) 116(2)
C(1)	—	N(1)	—	C(11) 124.2(2)
H(2)	—	N(2)	—	C(1) 114(2)
H(2)	—	N(2)	—	C(21) 120(2)
C(1)	—	N(2)	—	C(21) 125.3(2)
H(3)	—	N(3)	—	C(2) 116(2)
H(3)	—	N(3)	—	C(31) 114(2)
C(2)	—	N(3)	—	C(31) 129.8(2)
H(4)	—	N(4)	—	C(2) 116(3)
H(4)	—	N(4)	—	C(41) 117(3)
C(2)	—	N(4)	—	C(41) 126.1(2)
S(1)	—	C(1)	—	N(1) 120.1(2)
S(1)	—	C(1)	—	N(2) 121.2(2)
N(1)	—	C(1)	—	N(2) 118.7(2)
N(1)	—	C(11)	—	C(12) 120.2(2)
N(1)	—	C(11)	—	C(16) 119.4(3)

ตาราง 14 (ต่อ)

พันธะ				มุมพันธะ ($^{\circ}$)
C(12)	—	C(11)	—	C(16) 120.4(2)
C(11)	—	C(12)	—	H(12) 120(2)
C(11)	—	C(12)	—	C(13) 119.6(3)
H(12)	—	C(12)	—	C(13) 121(2)
C(12)	—	C(13)	—	H(13) 116(2)
C(12)	—	C(13)	—	C(14) 120.3(4)
H(13)	—	C(13)	—	C(14) 124(2)
C(13)	—	C(14)	—	H(14) 117(2)
C(13)	—	C(14)	—	C(15) 120.2(3)
H(14)	—	C(14)	—	C(15) 123(2)
C(14)	—	C(15)	—	H(15) 115(2)
C(14)	—	C(15)	—	C(16) 119.9(3)
H(15)	—	C(15)	—	C(16) 125(2)
C(11)	—	C(16)	—	C(15) 119.6(3)
C(11)	—	C(16)	—	H(16) 119(1)
C(15)	—	C(16)	—	H(16) 121(1)
S(2)	—	C(2)	—	N(3) 119.7(2)
S(2)	—	C(2)	—	N(4) 121.1(2)
N(3)	—	C(2)	—	N(4) 119.2(2)
N(2)	—	C(21)	—	C(22) 120.1(3)
N(2)	—	C(21)	—	C(26) 119.7(3)
C(22)	—	C(21)	—	C(26) 120.2(3)
C(21)	—	C(22)	—	H(22) 117(2)

ตาราง 14 (ต่อ)

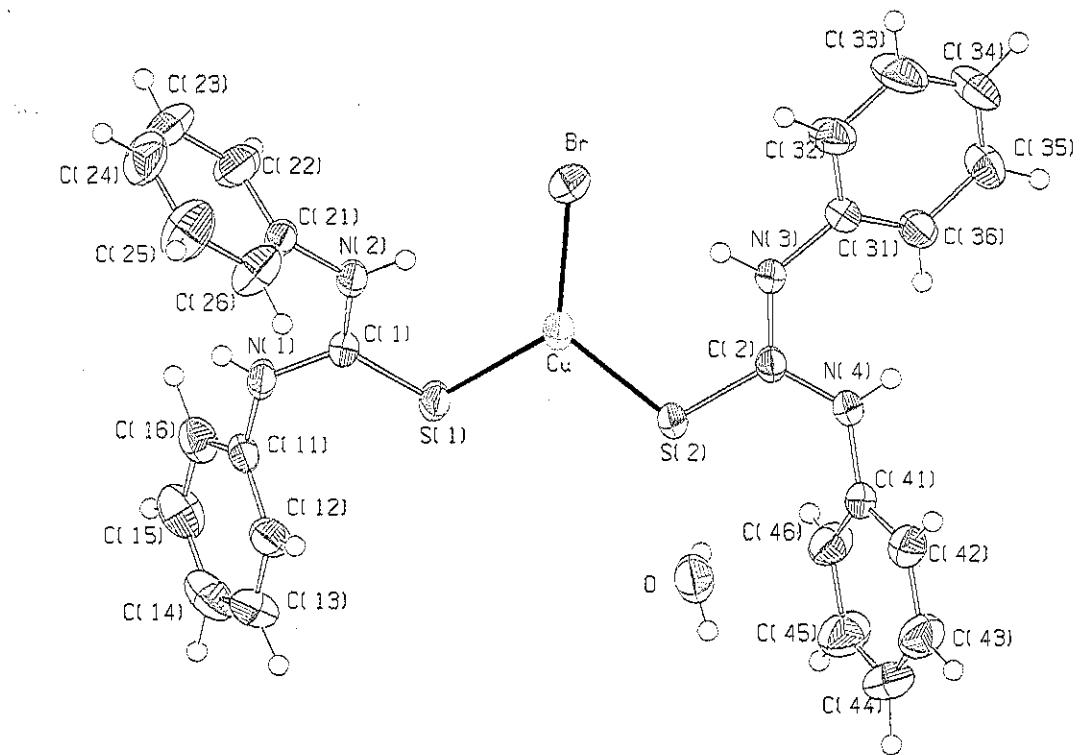
พื้นที่				มุมพื้นที่ ($^{\circ}$)	
C(21)	—	C(22)	—	C(23)	119.6(4)
H(22)	—	C(22)	—	C(23)	123(2)
C(22)	—	C(23)	—	H(23)	118(3)
C(22)	—	C(23)	—	C(24)	120.5(4)
H(23)	—	C(23)	—	C(24)	121(3)
C(23)	—	C(24)	—	H(24)	124(3)
C(23)	—	C(24)	—	C(25)	119.8(4)
H(24)	—	C(24)	—	C(25)	116(3)
C(24)	—	C(25)	—	H(25)	121(3)
C(24)	—	C(25)	—	C(26)	120.1(4)
H(25)	—	C(25)	—	C(26)	118(3)
C(21)	—	C(26)	—	C(25)	119.8(4)
C(21)	—	C(26)	—	H(26)	122(2)
C(25)	—	C(26)	—	H(26)	118(2)
N(3)	—	C(31)	—	C(32)	117.0(2)
N(3)	—	C(31)	—	C(36)	122.7(2)
C(32)	—	C(31)	—	C(36)	120.2(2)
C(31)	—	C(32)	—	H(32)	130(2)
C(31)	—	C(32)	—	C(33)	118.7(3)
H(32)	—	C(32)	—	C(33)	111(2)
C(32)	—	C(33)	—	H(33)	121(2)
C(32)	—	C(33)	—	C(34)	121.2(3)

ตาราง 14 (ต่อ)

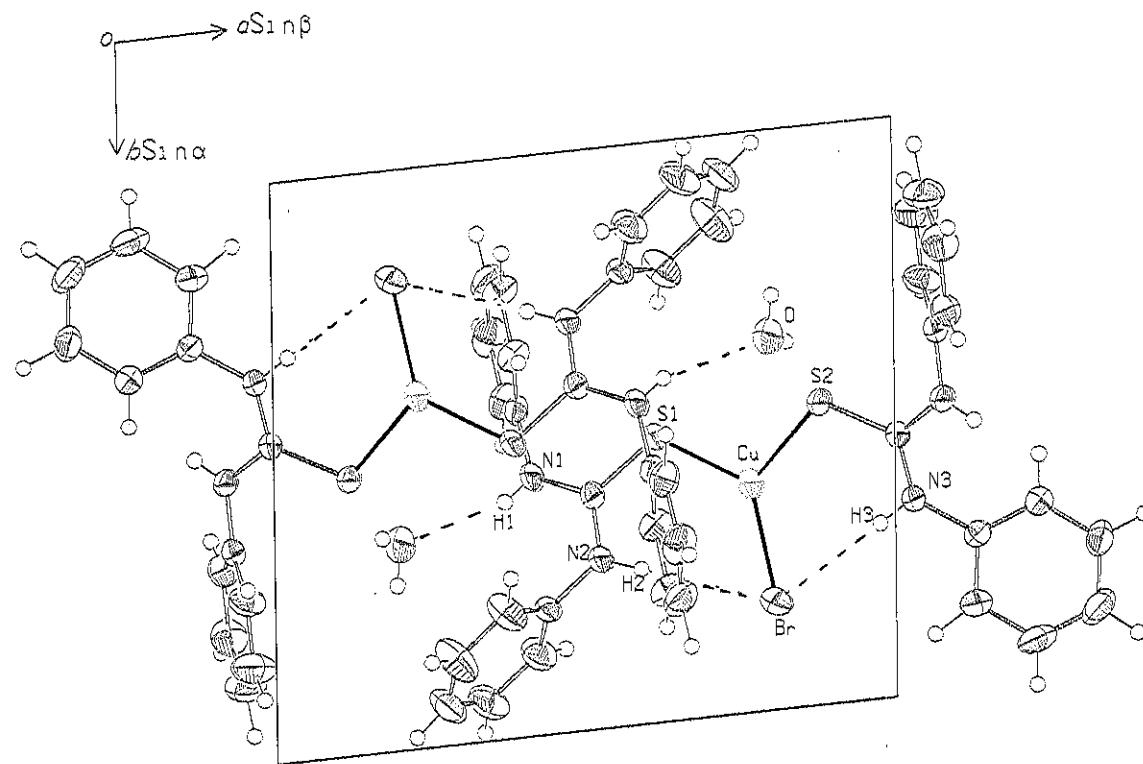
พันธะ				มุมพันธะ ($^{\circ}$)
H(33)	—	C(33)	—	C(34) 118(2)
C(33)	—	C(34)	—	H(34) 120(2)
C(33)	—	C(34)	—	C(35) 119.6(3)
H(34)	—	C(34)	—	C(35) 120(2)
C(34)	—	C(35)	—	H(35) 123(2)
C(34)	—	C(35)	—	C(36) 120.2(3)
H(35)	—	C(35)	—	C(36) 117(2)
C(31)	—	C(36)	—	C(35) 120.1(2)
C(31)	—	C(36)	—	H(36) 119(2)
C(35)	—	C(36)	—	H(36) 121(2)
N(4)	—	C(41)	—	C(42) 118.7(2)
N(4)	—	C(41)	—	C(46) 120.8(3)
C(42)	—	C(41)	—	C(46) 120.4(3)
C(41)	—	C(42)	—	H(42) 126(2)
C(41)	—	C(42)	—	C(43) 119.2(2)
H(42)	—	C(42)	—	C(43) 115(2)
C(42)	—	C(43)	—	H(43) 123(2)
C(42)	—	C(43)	—	C(44) 120.9(4)
H(43)	—	C(43)	—	C(44) 116(2)
C(43)	—	C(44)	—	H(44) 129(3)
C(43)	—	C(44)	—	C(45) 119.5(3)
H(44)	—	C(44)	—	C(45) 112(3)

ตาราง 14 (ต่อ)

พันธะ				มุมพันธะ ($^{\circ}$)
C(44)	—	C(45)	—	H(45) 124(3)
C(44)	—	C(45)	—	C(46) 120.2(3)
H(45)	—	C(45)	—	C(46) 116(3)
C(41)	—	C(46)	—	C(45) 119.8(4)
C(41)	—	C(46)	—	H(46) 119(2)
C(45)	—	C(46)	—	H(46) 120(2)
H(1O)	—	O	—	H(2O) 111(5)

ภาพประกอบ 27 โครงสร้างของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (ORTEP Plot)

ภาพประกอบ 28 โครงสร้างของ $[\text{Cu}(\text{dptl})_2\text{Br}]\text{H}_2\text{O}$ (ตามแกน c)

ตาราง 15 พิกัดของอะตอมในโนเมกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\text{H}_2\text{O}$

อะตอม	x/a	y/b	z/c	U(eq) Å ^{**2}
Cu	0.44047(5)	0.38607(4)	0.72593(3)	* 0.0413(4)
I	0.32284(3)	0.16864(2)	0.67589(2)	* 0.0479(3)
S(1)	0.6249(1)	0.48666(7)	0.88450(6)	* 0.0415(8)
C(1)	0.6399(4)	0.4028(3)	0.9868(2)	* 0.034(3)
N(1)	0.5384(4)	0.2941(3)	0.9707(2)	* 0.039(3)
C(11)	0.5280(4)	0.2206(3)	1.0538(3)	* 0.037(3)
C(12)	0.4381(6)	0.2242(4)	1.1160(4)	* 0.065(5)
C(13)	0.4278(7)	0.1533(5)	1.1959(4)	* 0.082(6)
C(14)	0.5042(6)	0.0798(4)	1.2122(3)	* 0.067(4)
C(15)	0.5940(6)	0.0769(4)	1.1509(4)	* 0.072(5)
C(16)	0.6079(6)	0.1485(4)	1.0714(3)	* 0.060(4)
S(2)	0.3846(1)	0.51507(7)	0.62159(6)	* 0.0432(8)
C(2)	0.2601(4)	0.4498(3)	0.4913(2)	* 0.033(3)
N(2)	0.7536(4)	0.4459(3)	1.0843(2)	* 0.038(3)
C(21)	0.8713(5)	0.5604(3)	1.1126(2)	* 0.033(4)
C(22)	0.8306(7)	0.6550(4)	1.1225(3)	* 0.046(5)
C(23)	0.9444(8)	0.7641(4)	1.1481(3)	* 0.060(5)
C(24)	1.0995(8)	0.7821(5)	1.1669(3)	* 0.062(5)
C(25)	1.1385(8)	0.6880(5)	1.1592(3)	* 0.058(5)
C(26)	1.0254(6)	0.5779(4)	1.1319(3)	* 0.043(5)
N(3)	0.1850(4)	0.5053(3)	0.4226(2)	* 0.037(3)
C(31)	0.2072(6)	0.6237(3)	0.4414(2)	* 0.031(4)
C(32)	0.3529(7)	0.7095(4)	0.4696(3)	* 0.049(5)

ตาราง 15 (ต่อ)

อะตอม	x/a	y/b	z/c	U(eq) Å**2
C(33)	0.3725(7)	0.8255(4)	0.4870(4)	* 0.064(5)
C(34)	0.2414(9)	0.8518(5)	0.4718(4)	* 0.066(5)
C(35)	0.0959(8)	0.7660(5)	0.4394(3)	* 0.058(5)
C(36)	0.0783(6)	0.6521(4)	0.4241(3)	* 0.043(4)
N(4)	0.2319(4)	0.3401(2)	0.4575(2)	* 0.039(3)
C(41)	0.1507(4)	0.2725(3)	0.3503(3)	* 0.036(3)
C(42)	0.1591(5)	0.3207(3)	0.2563(3)	* 0.043(3)
C(43)	0.0826(5)	0.2505(4)	0.1545(3)	* 0.051(4)
C(44)	0.0035(6)	0.1339(4)	0.1477(4)	* 0.068(4)
C(45)	-0.0025(7)	0.0869(4)	0.2410(4)	* 0.076(5)
C(46)	0.0702(6)	0.1557(3)	0.3427(3)	* 0.057(4)
O	0.1612(4)	0.6397(3)	0.7051(2)	* 0.056(3)

ตาราง 16 เทอร์มอลพารามิเตอร์ของอะตอมในโนมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

อะตอม	U11	U22	U33	U12	U13	U23
Cu	0.0434(4)	0.0436(3)	0.0343(2)	0.0169(3)	0.0091(2)	0.0131(2)
I	0.0615(3)	0.0371(2)	0.0466(2)	0.0207(2)	0.0179(1)	0.0154(1)
S(1)	0.0441(8)	0.0362(5)	0.0344(4)	0.0095(6)	0.0070(4)	0.0140(4)
C(1)	0.031(3)	0.040(2)	0.032(2)	0.015(2)	0.010(2)	0.010(1)
N(1)	0.039(3)	0.034(2)	0.029(2)	0.006(2)	0.002(2)	0.008(1)
C(11)	0.037(3)	0.030(2)	0.036(2)	0.007(2)	0.007(2)	0.010(1)
C(12)	0.072(4)	0.075(3)	0.080(3)	0.045(3)	0.044(3)	0.046(2)
C(13)	0.092(5)	0.101(4)	0.084(3)	0.050(4)	0.056(3)	0.053(3)
C(14)	0.082(4)	0.052(3)	0.058(2)	0.019(3)	0.019(3)	0.033(2)
C(15)	0.105(5)	0.053(3)	0.068(3)	0.045(3)	0.023(3)	0.027(2)
C(16)	0.084(4)	0.060(3)	0.053(2)	0.044(3)	0.027(2)	0.019(2)
N(2)	0.034(3)	0.038(2)	0.032(2)	0.009(2)	0.003(2)	0.011(1)
C(21)	0.022(3)	0.036(3)	0.026(2)	0.001(3)	0.004(2)	0.003(1)
C(22)	0.033(4)	0.048(3)	0.054(2)	0.013(3)	0.015(2)	-0.001(2)
C(23)	0.065(6)	0.035(3)	0.071(3)	0.009(4)	0.023(3)	-0.007(2)
C(24)	0.048(5)	0.051(3)	0.059(2)	-0.012(4)	0.020(3)	-0.004(2)
C(25)	0.031(5)	0.067(4)	0.055(2)	-0.001(4)	0.013(2)	-0.002(2)
C(26)	0.028(4)	0.049(3)	0.043(2)	0.009(4)	0.008(2)	0.003(2)
S(2)	0.0504(8)	0.0355(5)	0.0323(4)	0.0143(6)	0.0015(4)	0.0070(3)
C(2)	0.030(3)	0.034(2)	0.031(2)	0.008(2)	0.011(2)	0.009(1)
N(3)	0.039(3)	0.031(2)	0.033(2)	0.010(2)	0.004(2)	0.004(1)
C(31)	0.033(4)	0.031(2)	0.027(2)	0.010(3)	0.009(2)	0.007(1)
C(32)	0.040(4)	0.044(3)	0.063(2)	0.015(3)	0.019(2)	0.017(2)

ตาราง 16 (ต่อ)

อะตอม	U11	U22	U33	U12	U13	U23
C(33)	0.062(5)	0.037(3)	0.078(3)	0.010(4)	0.014(3)	0.013(2)
C(34)	0.090(6)	0.043(3)	0.070(3)	0.033(4)	0.025(3)	0.009(2)
C(35)	0.069(5)	0.061(3)	0.065(2)	0.043(4)	0.030(3)	0.017(2)
C(36)	0.034(4)	0.047(3)	0.044(2)	0.013(3)	0.012(2)	0.013(2)
N(4)	0.053(3)	0.031(2)	0.032(1)	0.016(2)	0.010(1)	0.010(1)
C(41)	0.036(3)	0.032(2)	0.040(2)	0.010(2)	0.016(2)	0.005(1)
C(42)	0.047(3)	0.037(2)	0.039(2)	0.009(2)	0.017(2)	0.006(2)
C(43)	0.054(4)	0.054(3)	0.042(2)	0.013(3)	0.020(2)	0.001(2)
C(44)	0.070(4)	0.060(3)	0.057(3)	0.004(3)	0.026(2)	-0.019(2)
C(45)	0.102(5)	0.032(2)	0.081(3)	-0.003(3)	0.049(3)	-0.007(2)
C(46)	0.080(4)	0.033(2)	0.059(2)	0.012(3)	0.038(2)	0.007(2)
O	0.058(3)	0.055(2)	0.043(1)	0.014(2)	0.008(1)	0.010(1)

ตาราง 17 ความยาวพันธะระหว่างอะตอมในโมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

พันธะ			ความยาวพันธะ (Å)
Cu	—	I	2.5209(5)
Cu	—	S(1)	2.2305(8)
Cu	—	S(2)	2.239(1)
S(1)	—	C(1)	1.714(4)
C(1)	—	N(1)	1.329(4)
C(1)	—	N(2)	1.332(4)
N(1)	—	H(1)	0.79(3)
N(1)	—	C(11)	1.438(5)
C(11)	—	C(12)	1.372(7)
C(11)	—	C(16)	1.369(7)
C(12)	—	H(12)	0.86(6)
C(12)	—	C(13)	1.385(8)
C(13)	—	H(13)	0.90(6)
C(13)	—	C(14)	1.359(9)
C(14)	—	H(14)	0.96(5)
C(14)	—	C(15)	1.359(9)
C(15)	—	H(15)	1.00(6)
C(15)	—	C(16)	1.389(6)
C(16)	—	H(16)	0.95(5)
S(2)	—	C(2)	1.712(3)
C(2)	—	N(3)	1.340(5)
C(2)	—	N(4)	1.334(5)

ตาราง 17 (ต่อ)

พื้นที่		ความยาวพื้นที่ (Å)
N(2)	—	H(2) 0.76(4)
N(2)	—	C(21) 1.427(4)
C(21)	—	C(22) 1.389(8)
C(21)	—	C(26) 1.373(7)
C(22)	—	H(22) 0.92(5)
C(22)	—	C(23) 1.366(6)
C(23)	—	H(23) 0.91(6)
C(23)	—	C(24) 1.38(1)
C(24)	—	H(24) 1.06(5)
C(24)	—	C(25) 1.37(1)
C(25)	—	H(25) 0.95(7)
C(25)	—	C(26) 1.371(7)
C(26)	—	H(26) 0.98(6)
N(3)	—	H(3) 0.84(3)
N(3)	—	C(31) 1.422(5)
C(31)	—	C(32) 1.364(7)
C(31)	—	C(36) 1.377(9)
C(32)	—	H(32) 0.92(6)
C(32)	—	C(33) 1.397(8)
C(33)	—	H(33) 0.99(5)
C(33)	—	C(34) 1.39(1)
C(34)	—	H(34) 0.96(5)

ตาราง 17 (ต่อ)

พันธะ			ความยาวพันธะ (Å)
C(34)	—	C(35)	1.360(8)
C(35)	—	H(35)	0.87(5)
C(35)	—	C(36)	1.375(8)
C(36)	—	H(36)	0.93(3)
N(4)	—	H(4)	0.77(3)
N(4)	—	C(41)	1.430(4)
C(41)	—	C(42)	1.386(5)
C(41)	—	C(46)	1.373(5)
C(42)	—	H(42)	0.98(4)
C(42)	—	C(43)	1.388(5)
C(43)	—	H(43)	0.92(5)
C(43)	—	C(44)	1.370(6)
C(44)	—	H(44)	0.96(4)
C(44)	—	C(45)	1.366(7)
C(45)	—	H(45)	0.93(4)
C(45)	—	C(46)	1.380(6)
C(46)	—	H(46)	0.94(5)
O	—	H(1O)	0.9(1)
O	—	H(2O)	0.67(5)

ตาราง 18 มุมพันธะระหว่างอะตอมในโภมเลกุด $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

พันธะ					มุมพันธะ ($^{\circ}$)
I	—	Cu	—	S(1)	125.80(3)
I	—	Cu	—	S(2)	127.35(2)
S(1)	—	Cu	—	S(2)	106.85(3)
Cu	—	S(1)	—	C(1)	112.3(1)
S(1)	—	C(1)	—	N(1)	120.8(2)
S(1)	—	C(1)	—	N(2)	120.5(3)
N(1)	—	C(1)	—	N(2)	118.7(3)
C(1)	—	N(1)	—	H(1)	119(3)
C(1)	—	N(1)	—	C(11)	125.5(3)
H(1)	—	N(1)	—	C(11)	115(3)
N(1)	—	C(11)	—	C(12)	119.3(4)
N(1)	—	C(11)	—	C(16)	120.4(4)
C(12)	—	C(11)	—	C(16)	120.2(4)
C(11)	—	C(12)	—	H(12)	116(4)
C(11)	—	C(12)	—	C(13)	119.3(6)
H(12)	—	C(12)	—	C(13)	124(4)
C(12)	—	C(13)	—	H(13)	116(3)
C(12)	—	C(13)	—	C(14)	120.6(6)
H(13)	—	C(13)	—	C(14)	123(3)
C(13)	—	C(14)	—	H(14)	116(3)
C(13)	—	C(14)	—	C(15)	119.9(5)
H(14)	—	C(14)	—	C(15)	124(3)

ตาราง 18 (ต่อ)

	พันธะ	มุมพันธะ (°)
C(14)	— C(15) — H(15)	123(3)
C(14)	— C(15) — C(16)	120.5(6)
H(15)	— C(15) — C(16)	117(3)
C(11)	— C(16) — C(15)	119.4(5)
C(11)	— C(16) — H(16)	120(3)
C(15)	— C(16) — H(16)	120(3)
Cu	— S(2) — C(2)	111.6(1)
S(2)	— C(2) — N(3)	121.5(3)
S(2)	— C(2) — N(4)	120.0(3)
N(3)	— C(2) — N(4)	118.5(2)
C(1)	— N(2) — H(2)	119(2)
C(1)	— N(2) — C(21)	124.8(3)
H(2)	— N(2) — C(21)	116(2)
N(2)	— C(21) — C(22)	120.1(4)
N(2)	— C(21) — C(26)	120.3(4)
C(22)	— C(21) — C(26)	119.6(4)
C(21)	— C(22) — H(22)	117(3)
C(21)	— C(22) — C(23)	119.4(6)
H(22)	— C(22) — C(23)	124(3)
C(22)	— C(23) — H(23)	115(3)
C(22)	— C(23) — C(24)	121.2(6)
H(23)	— C(23) — C(24)	124(3)

ตาราง 18 (ต่อ)

พัณฑะ			มุมพัณฑะ ($^{\circ}$)		
C(23)	—	C(24)	—	H(24)	120(4)
C(23)	—	C(24)	—	C(25)	118.9(5)
H(24)	—	C(24)	—	C(25)	121(4)
C(24)	—	C(25)	—	H(25)	119(4)
C(24)	—	C(25)	—	C(26)	120.7(7)
H(25)	—	C(25)	—	C(26)	120(4)
C(21)	—	C(26)	—	C(25)	120.3(6)
C(21)	—	C(26)	—	H(26)	121(3)
C(25)	—	C(26)	—	H(26)	119(3)
C(2)	—	N(3)	—	H(3)	116(3)
C(2)	—	N(3)	—	C(31)	126.4(3)
H(3)	—	N(3)	—	C(31)	116(3)
N(3)	—	C(31)	—	C(32)	121.0(5)
N(3)	—	C(31)	—	C(36)	119.2(4)
C(32)	—	C(31)	—	C(36)	119.6(5)
C(31)	—	C(32)	—	H(32)	124(2)
C(31)	—	C(32)	—	C(33)	120.3(7)
H(32)	—	C(32)	—	C(33)	116(2)
C(32)	—	C(33)	—	H(33)	123(4)
C(32)	—	C(33)	—	C(34)	119.0(5)
H(33)	—	C(33)	—	C(34)	118(4)
C(33)	—	C(34)	—	H(34)	116(3)

ตาราง 18 (ต่อ)

พันธะ				มุมพันธะ ($^{\circ}$)
C(33)	—	C(34)	—	C(35)
H(34)	—	C(34)	—	C(35)
C(34)	—	C(35)	—	H(35)
C(34)	—	C(35)	—	C(36)
H(35)	—	C(35)	—	C(36)
C(31)	—	C(36)	—	C(35)
C(31)	—	C(36)	—	H(36)
C(35)	—	C(36)	—	H(36)
C(2)	—	N(4)	—	H(4)
C(2)	—	N(4)	—	C(41)
H(4)	—	N(4)	—	C(41)
N(4)	—	C(41)	—	C(42)
N(4)	—	C(41)	—	C(46)
C(42)	—	C(41)	—	C(46)
C(41)	—	C(42)	—	H(42)
C(41)	—	C(42)	—	C(43)
H(42)	—	C(42)	—	C(43)
C(42)	—	C(43)	—	H(43)
C(42)	—	C(43)	—	C(44)
H(43)	—	C(43)	—	C(44)
C(43)	—	C(44)	—	H(44)
C(43)	—	C(44)	—	C(45)

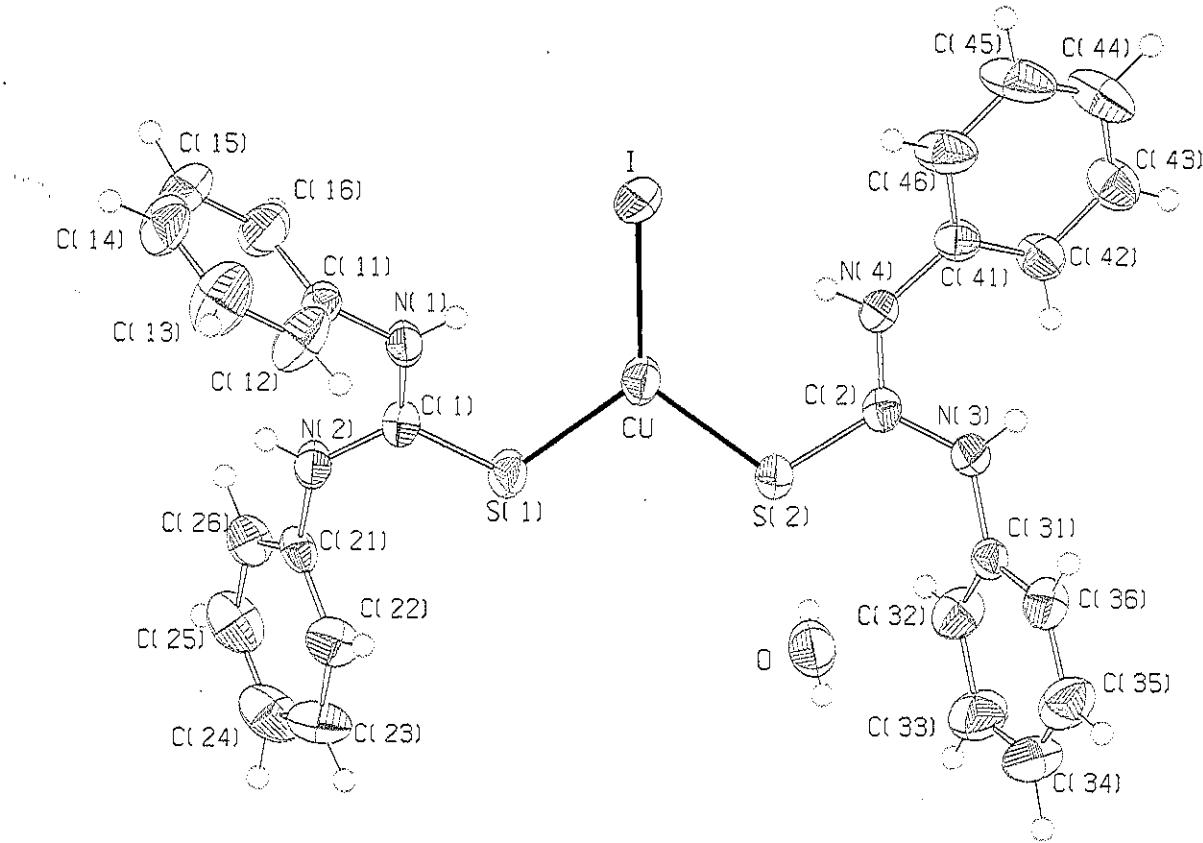
ตาราง 18 (ต่อ)

	พันธะ	มุมพันธะ ($^{\circ}$)
H(44)	— C(44) — C(45)	119(3)
C(44)	— C(45) — H(45)	121(3)
C(44)	— C(45) — C(46)	120.8(4)
H(45)	— C(45) — C(46)	118(3)
C(41)	— C(46) — C(45)	119.6(4)
C(41)	— C(46) — H(46)	121(3)
C(45)	— C(46) — H(46)	119(3)
H(1O)	— O — H(2O)	110(8)

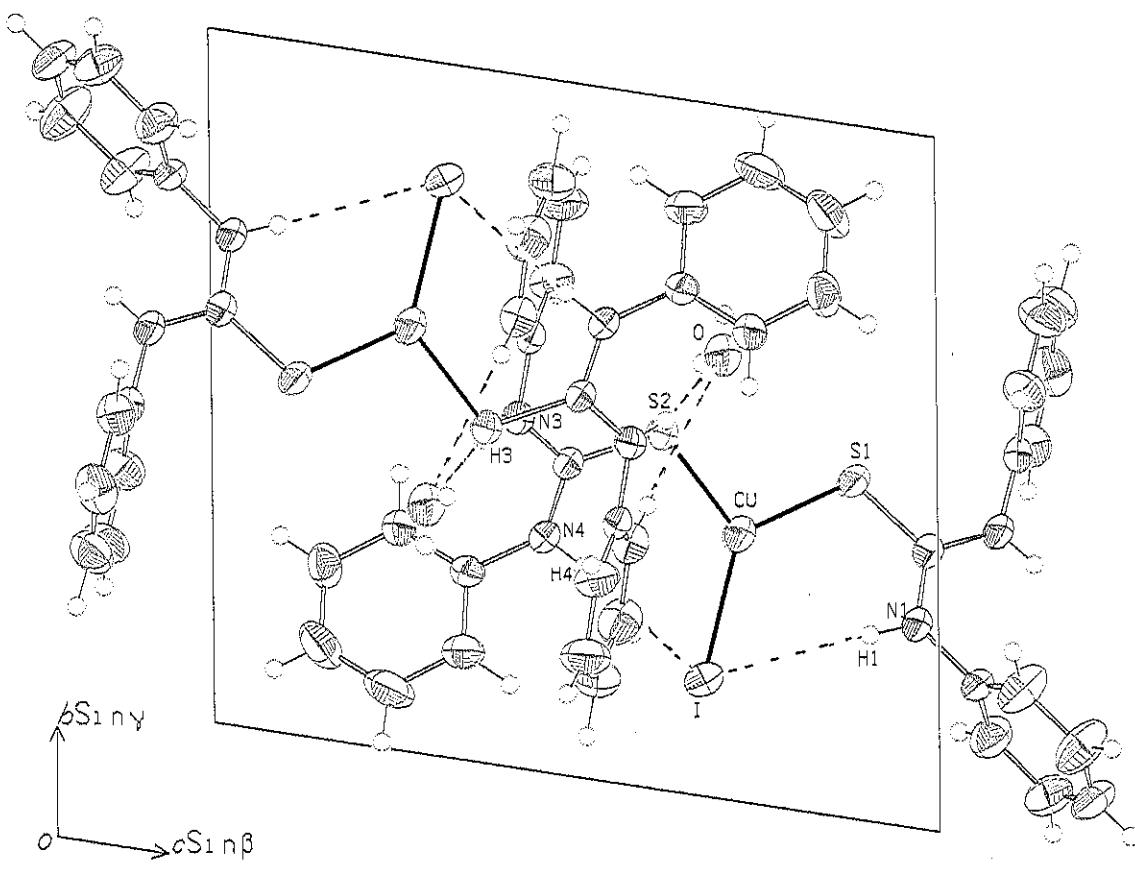
ตาราง 19 พันธะไฮดรอเจนในสารประกอบเชิงช้อน

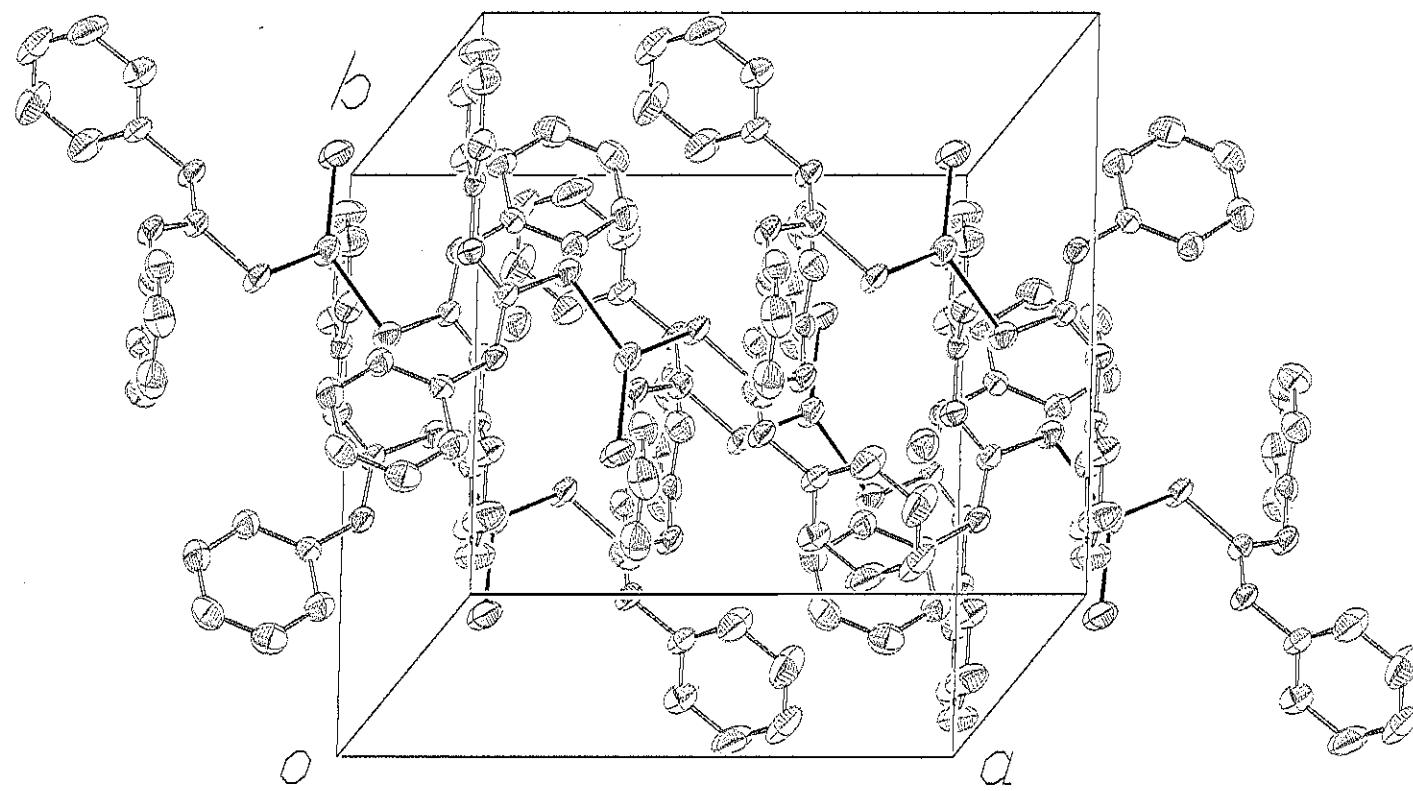
พันธะไฮดรอเจน	ความยาวพันธะ (\AA)
$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}].\text{H}_2\text{O}$	
Cl H(2)N(2)	2.7179(3)
Cl H(3)N(3)	2.460(3)
$\text{H}_2\text{O}'$ H(1)N(1)	2.1959(3)
H_2O H(4)N(4)	2.3711(3)
$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}].\text{H}_2\text{O}$	
Br H(2)N(2)	2.7576(3)
Br H(3)N(3)	2.6178(3)
$\text{H}_2\text{O}'$H(1)N(1)	2.2483(3)
H_2OH(4)N(4)	2.3149
$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}].\text{H}_2\text{O}$	
IH(1)N(1)	2.9564(3)
IH(4)N(4)	2.9171(3)
$\text{H}_2\text{O}'$H(2)N(2)	2.2249(4)
H_2OH(3)N(3)	2.2705(4)

ภาพประกอบ 29 โครงสร้างของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (ORTEP Plot)

ภาพประกอบ 30 โครงสร้างของ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2]\cdot\text{H}_2\text{O}$ (ตามแกน a)

ภาพประกอบ 31 โครงสร้างของ $[\text{Cu}(\text{dmby})_2\text{X}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ ในหน่วยเซลล์

6. ผลการศึกษาทางด้านความร้อน

ผลการศึกษาสมบัติทางด้านความร้อนโดยเทคนิคเทอร์โมกราฟิเมตรี (TGA) ในบรรดาแก๊สในไตรเจน และเทคนิคดิฟเฟอร์เรนเซียลสแกนนิ่งแคลอริเมตรี (DSC) แสดงในภาพประกอบ 32 – 39

Sample: DPTU

Size: 16.0710 mg

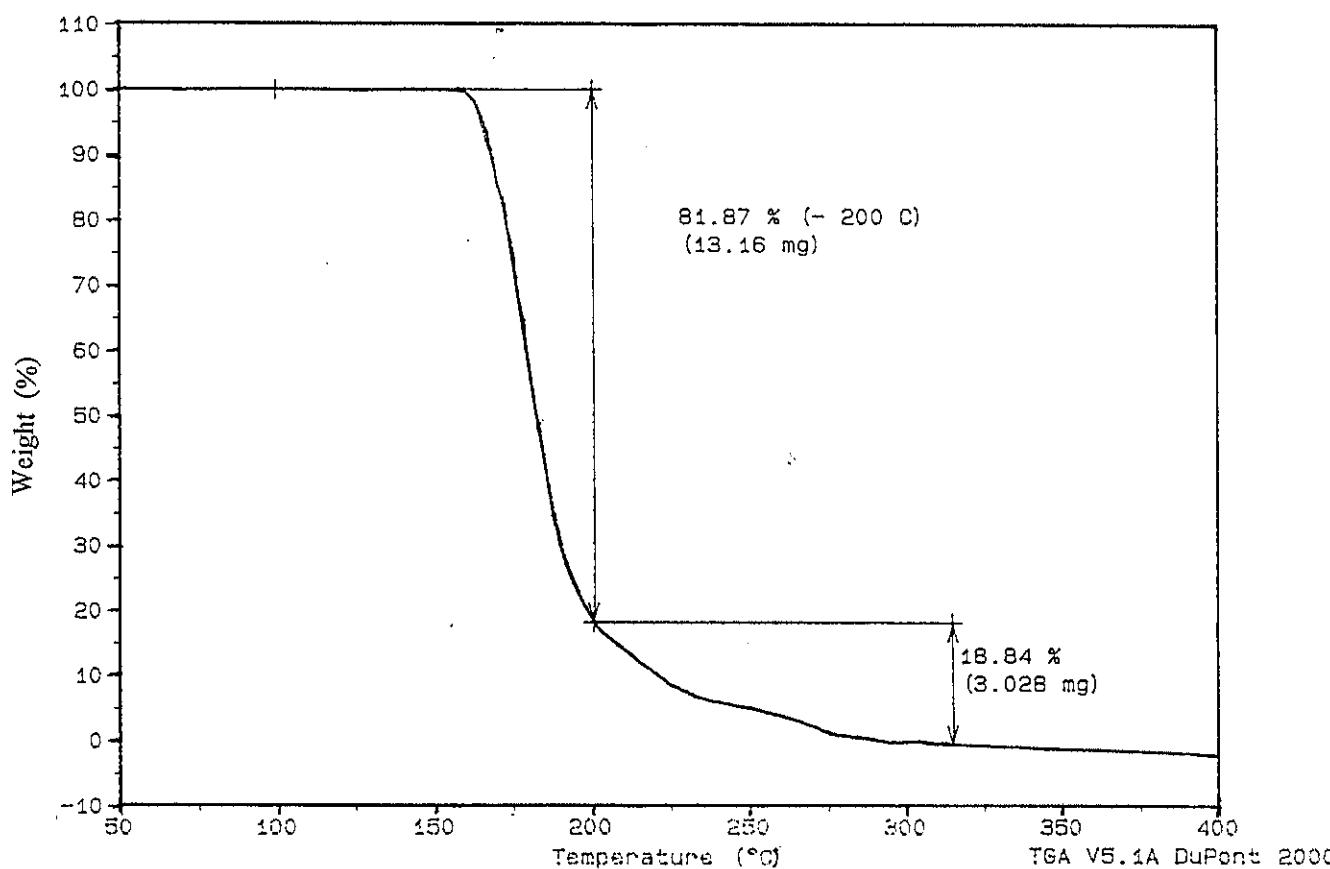
Method: CU_Dptu

TGA

File: C:NID.014

Operator: LAMAI

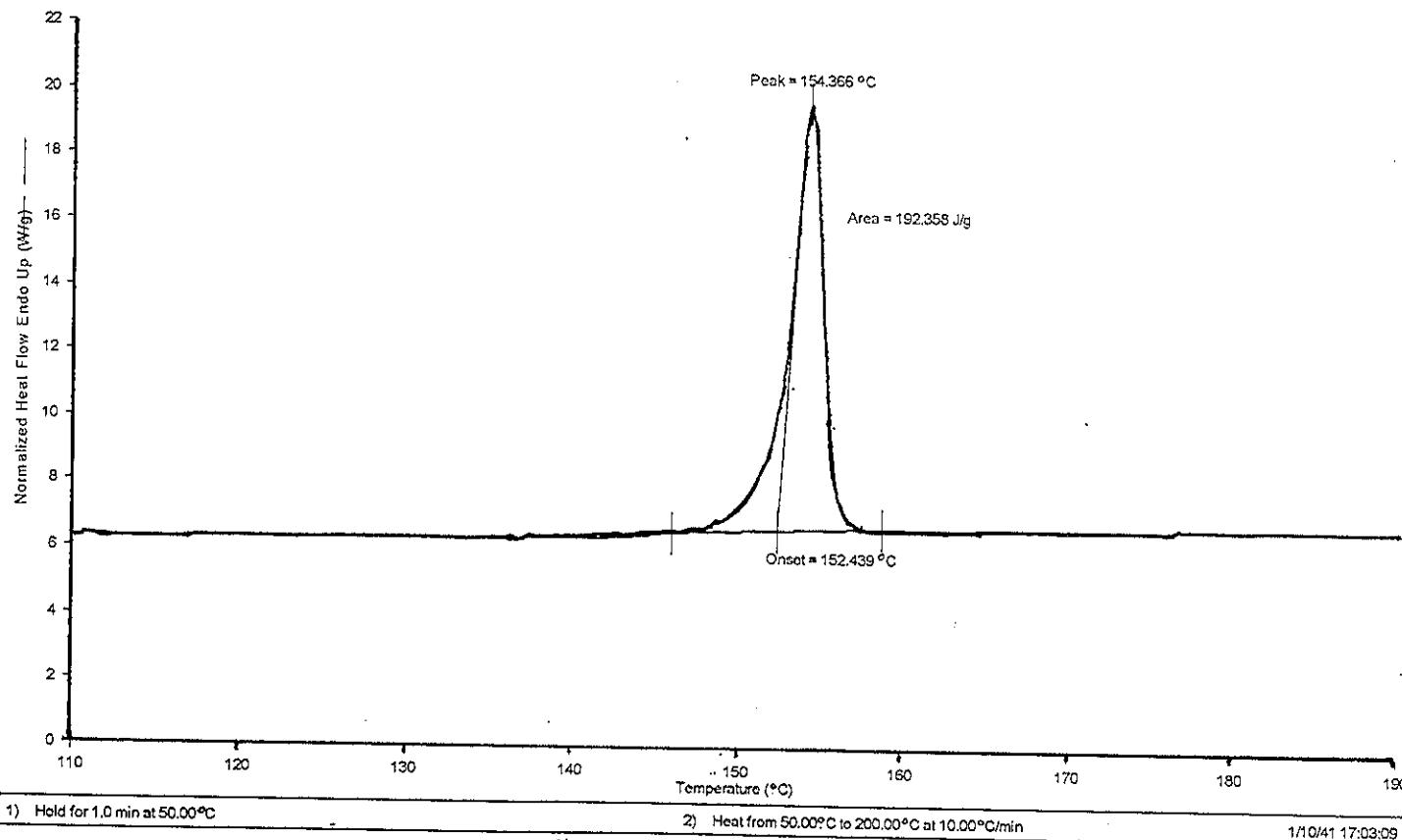
Run Date: 7-Apr-99 16:00

ภาพประกอน 32 เทอร์โมแกรมของลิเกนด์ dptu

Filename: c:\pel\pyrist..ledptu@981001154357.dsd - 1/10/41 16:59:16
Operator ID: Vatcharee
Sample ID: S-dptu
Sample Weight: 3.070 mg
Comment:

S-dptu;sdptu@981001154357.DSD
Normalized Unsubtracted Heat Flow Endo Up (W/g) : Steps: 1-2

ภาพประจักษณ์ 33 DSC curve ของลิเกนด์ dptu

Sample: Cu-(DPTU)₂Cl.H₂O

TGA

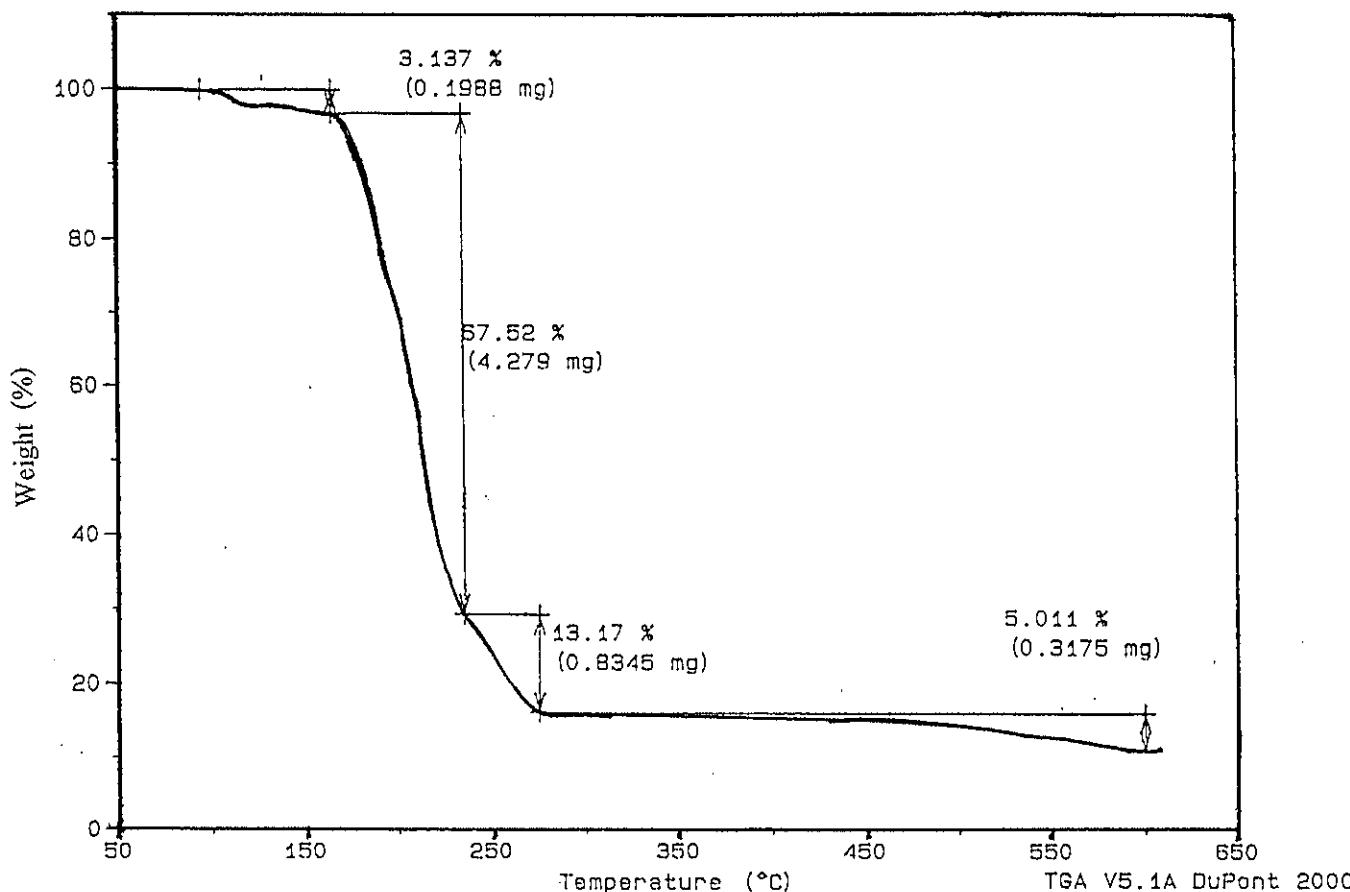
File: A:CRYSTAL3.001

Size: 6.3366 mg

Operator: LAMAI

Method: CU_Dptu

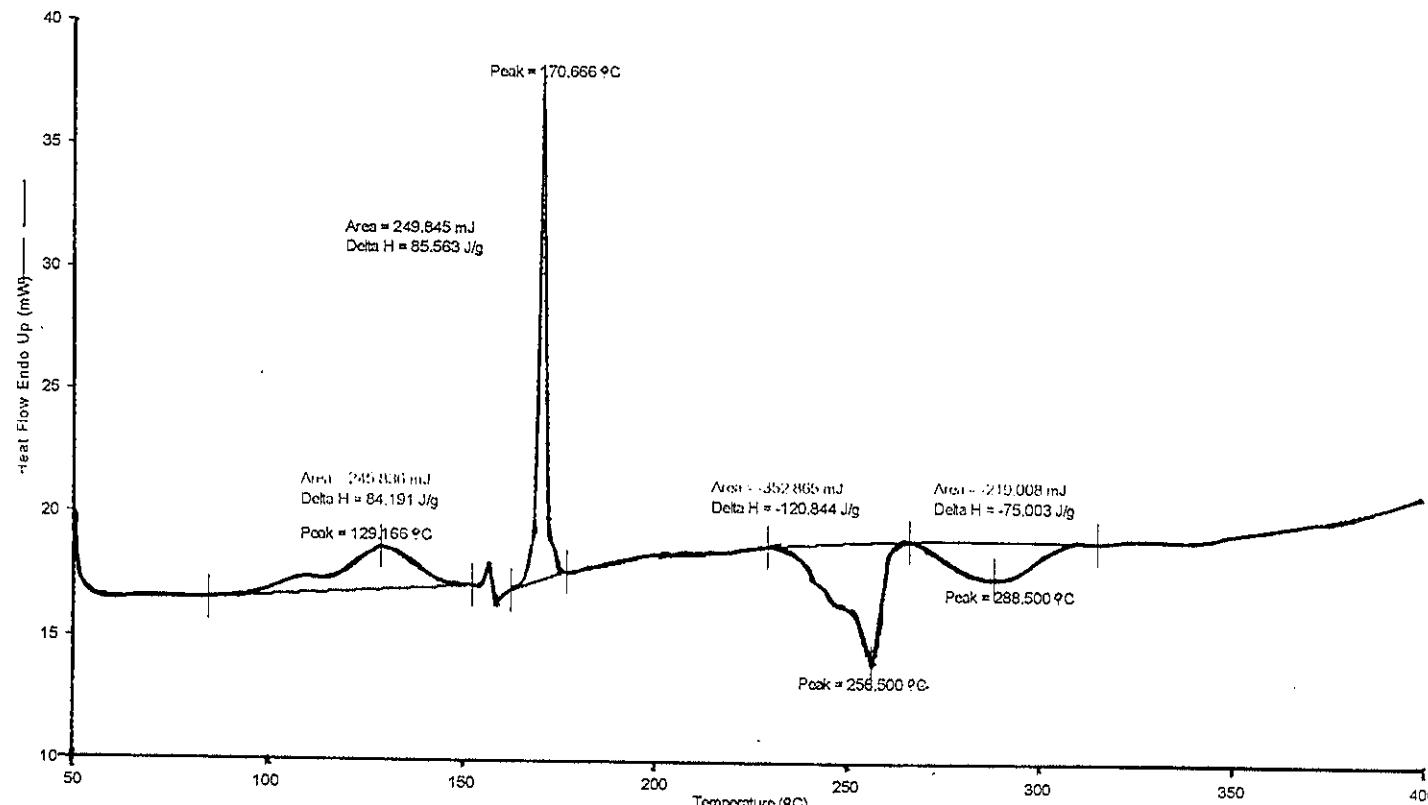
Run Date: 24-Mar-98 12:27

ภาพประกอบ 34 เทอร์โมแกรมของสารประกอบเชิงช้อน [Cu(dptu)₂Cl].H₂O

Filename: c:\pc\pyris\data\559_4...559_42cl.dsd - 11/8/42 19:03:58
Operator ID: Patchara
Sample ID: Cu(dptu)2Cl.H2O
Sample Weight: 2.920 mg
Comment:

Cu(dptu)2Cl.H2O; 559_42cl.dsd
Unsubtracted Heat Flow Endo Up (mW) : Step: 1

27/9/42 13:29:18

ภาพประกอบ 35 DSC cuvre ของสารประกอบเชิงซ้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$

Sample: Cu(DPTU)₂Br.H₂O

TGA

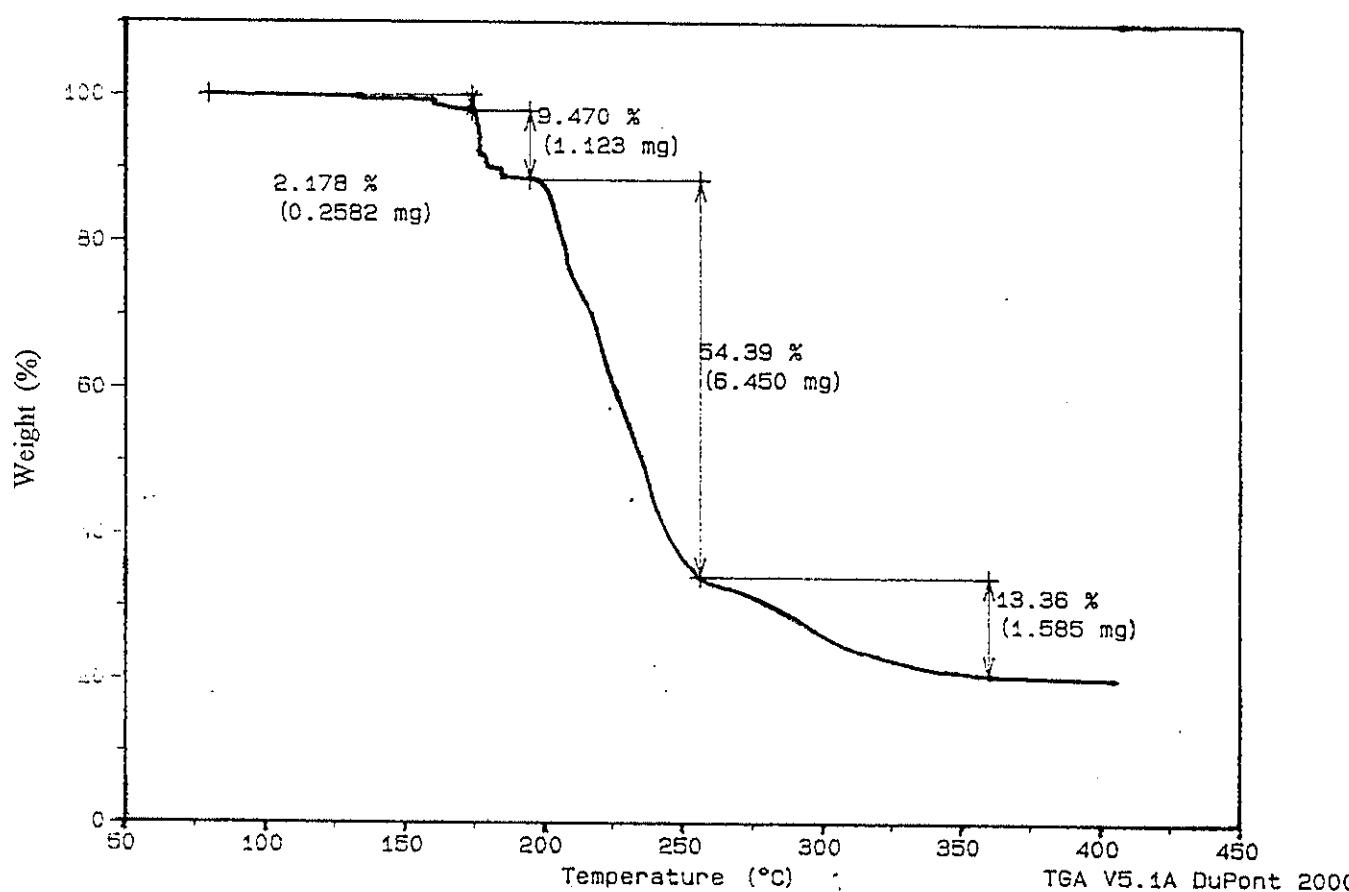
File: C:NID.001

Size: 11.8590 mg

Operator: SAENG

Method: CU_Dptu

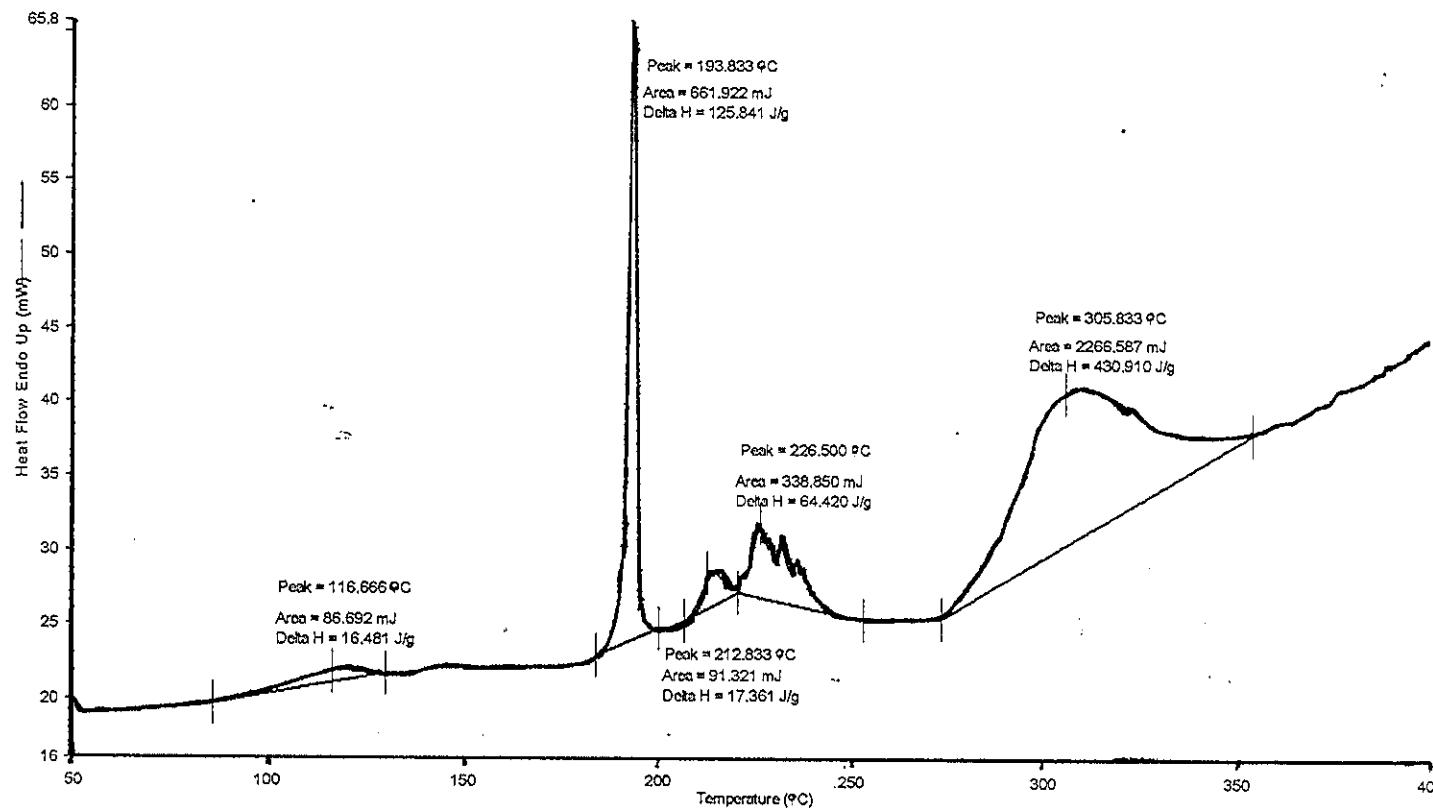
Run Date: 15-Feb-99 14:25

ภาพประกอบ 36 เทอร์โมแกรมของสารประกอบเชิงซ้อน [Cu(dptu)₂Br].H₂O

Filename: c:\pel\pyris\data\573_2.dsd - 22/10/42 15:34:46
Operator ID: Patchara
Sample ID: Complex:2
Sample Weight: 5.260 mg
Comment: mp=190 C

Complex:2\573_2.dsd
Unsubtracted Heat Flow Endo Up (mW) ; Step: 1

8/11/42 14:53:10

ภาพประกอบ 37 DSC cuvre ของสารประกอบเชิงซ้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

Sample: Cu(DPTU)₂I.H₂O

Size: 15.7430 mg

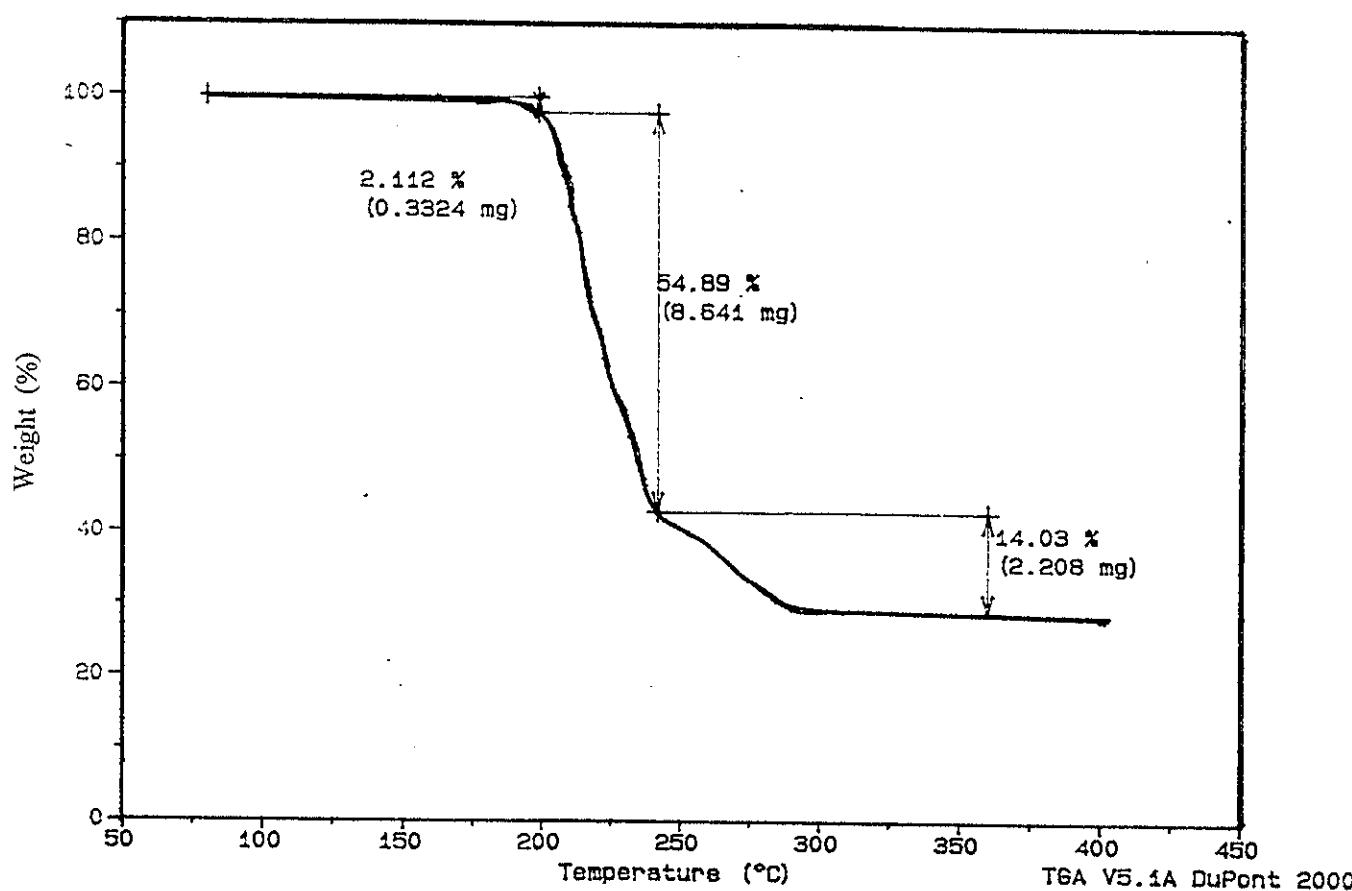
Method: CU_Dptu

TGA

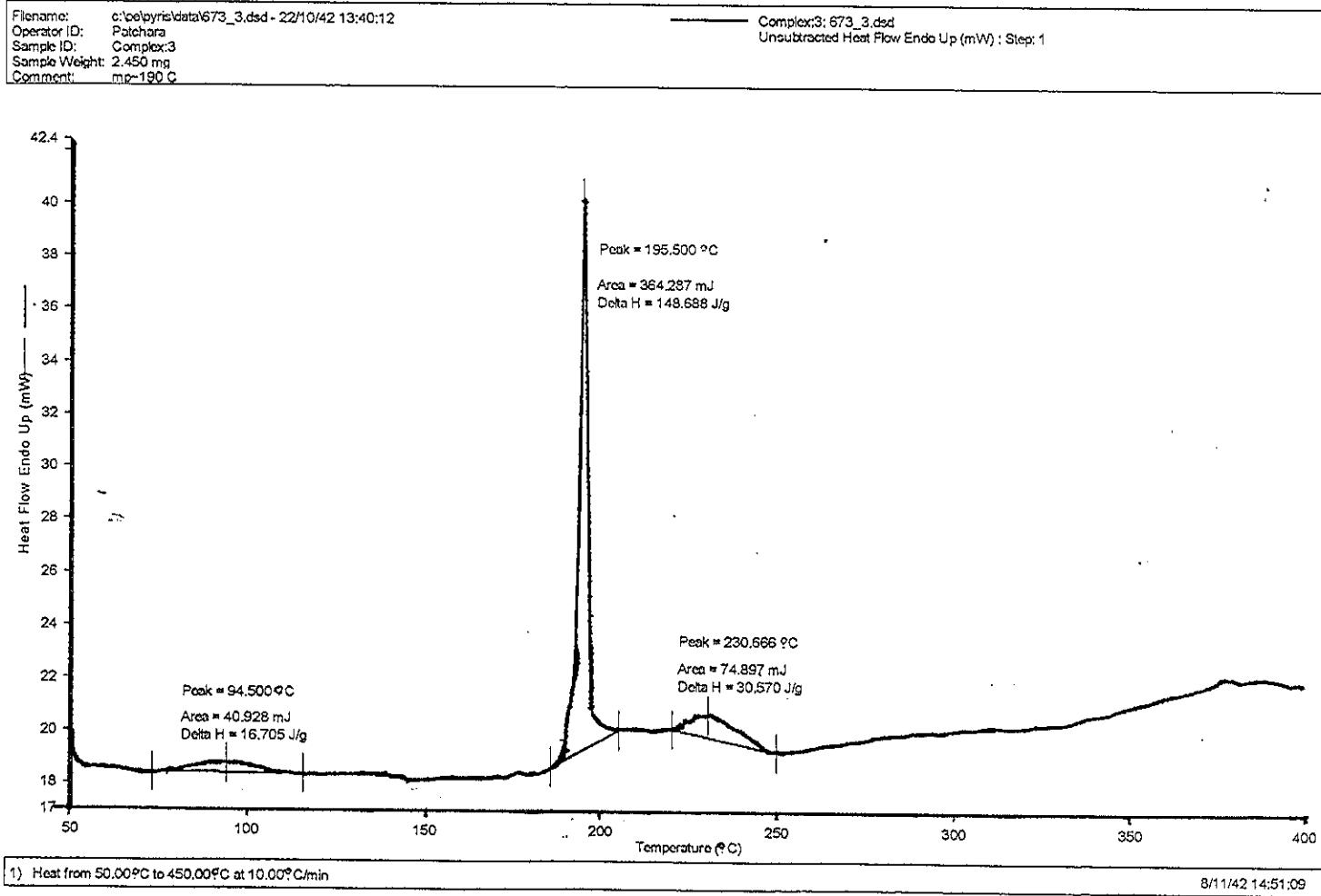
File: C:NID.005

Operator: LAMAI

Run Date: 19-Feb-99 15:39

ภาพประกอบ 38 เทอร์โมแกรมของสารประกอบเชิงช่อง [Cu(dptu)₂I].H₂O

ภาพประกอบ 39 DSC cuvre ของสารประกอบเชิงซ้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$

บทที่ 4

อภิปรายผลการทดลอง

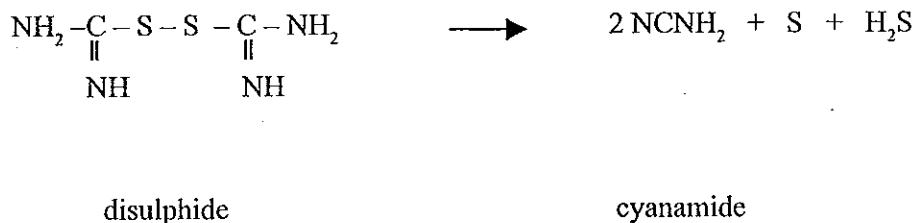
1. การสังเคราะห์สารประกอบเชิงช้อนคลอเปปอร์(I)ไดฟินิดิโซਯูเรีย

การสังเคราะห์สารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$, $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$, $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธี การทำปฏิกิริยาโดยตรงระหว่าง คลอเปปอร์(I)ไฮยาลีด (CuX ; $X = Cl$, Br , I) กับลิแกนด์ไดฟินิดิโซਯูเรีย ($dptu$) โดยมีอะซีโตไนโตรล์ (CH_3CN) เป็นตัวทำละลาย และให้ความร้อนประมาณ $60^\circ C$ พบร่วงการใช้สัดส่วน จำนวนโมลระหว่าง $CuX : dptu$ เป็น $1:2$, $1:2.5$ และ $1:3$ จะได้ผลลัพธ์ไม่มีสี ซึ่งเป็นสารประกอบเชิงช้อนของคลอเปปอร์(I) ที่มีสูตรโมเลกุลเป็น $Cu(dptu)_2X].H_2O$ โมเลกุลของน้ำในสารประกอบอาจมาจากการตัวทำละลาย เนื่องจากในอะซีโตไนโตรล์ มีน้ำเป็นส่วนประกอบอยู่ประมาณ 0.1% ก่อนหน้านี้มีรายงานของ สมพร (สมพร, 2530) ศึกษาการเตรียมสารประกอบเชิงช้อนระหว่าง $CuCl$ กับลิแกนด์ $dptu$ โดยใช้อาราโนลเป็นตัวทำละลายก็ได้สารประกอบ $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ ซึ่งมีน้ำอยู่ในโมเลกุล เช่นกัน การล้างผลลัพธ์ด้วยอะซีโตน นอกจากจะช่วยให้ผลลัพธ์แห้งเร็วขึ้นแล้ว ยังช่วยกำจัดลิแกนด์ที่ปนเปื้อนได้ด้วย เนื่องจากในการเตรียมผลลัพธ์ใช้ปริมาณของลิแกนด์มากเกินพอจึงอาจมีลิแกนด์บางส่วนที่ตกผลลัพธ์ลงมา และลิแกนด์ $dptu$ สามารถละลายได้ในอะซีโตน การล้างจึงทำให้ผลลัพธ์ของสารประกอบเชิงช้อนมีความบริสุทธิ์มากขึ้น แต่ควรใช้ในปริมาณที่เหมาะสม เนื่องจากผลลัพธ์ของสารประกอบเชิงช้อนก็จะหายใจได้ในอะซีโตนด้วยเช่นกัน

การสังเคราะห์สารประกอบเชิงช้อนคลอเปปอร์(I)ไดฟินิดิโซyuเรีย โดยใช้สัดส่วน โมลเป็น $1:1$ นั้น กรณีที่ใช้ $CuCl$ เป็นสารตั้งต้น จะได้ผลลัพธ์เป็นแท่งใส จุดหลอมเหลวประมาณ $240 - 244^\circ C$ จากผลการตรวจสอบธาตุองค์ประกอบโดยเทคนิค XRF พบร่วง "ไม่มีธาตุคลอเปปอร์ (Cu) และ ซัลเฟอร์ (S)" และคงว่าไม่ใช่ผลลัพธ์ของสารประกอบเชิงช้อน $Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ ในกรณีที่ใช้ $CuBr$ เป็นสารตั้งต้น จะได้ผลิตภัณฑ์เป็นตะกอนที่ไม่

บริสุทธิ์ไม่สามารถแยกเป็นผลึกเดียวได้ ส่วนกรณีที่ใช้ CuI เป็นสารตั้งต้นนั้น จะได้ผลิตภัณฑ์เป็นผงสีเหลืองมีจุดหลอมเหลว 185 – 186 °C

สำหรับลิแกนด์ไฮโดรเจนและซัมบาริดิวเวอร์ มีสมบัติเป็นตัวรีดิวเวอร์ (reducing agent) สามารถรีดิวเวอร์ Cu(II) ให้เป็น Cu(I) ได้ ในกรณีของลิแกนด์ไฮโดรเจนนี้ เมื่อรีดิวเวอร์ Cu(II) ให้เป็น Cu(I) แล้วตัวมันจะถูกออกซิไดซ์เป็น formaridine disulphide ซึ่งในการให้ความร้อนด้วยพานว่า disulphide จะถลายตัวให้เป็น cyanamide และตะกอนชัลเฟอร์ (Palmer,W.G., 1970:132) ดังสมการ

ดังนั้นในการเตรียมสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I)ไฮฟินิลไฮโดรเจน อิกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ใช้สารตั้งต้นที่เป็นสารประกอบของ Cu(NO₃)₂ ทำปฏิกิริยากับลิแกนด์ dptu ในตัวทำละลายอะซีโตไนโตรล และให้ความร้อนประมาณ 60 °C ได้ผลึกเป็นเหลี่ยมสีน้ำตาลอ่อน มีจุดหลอมเหลว 238 – 240 °C

แต่จากการศึกษาพบว่า สารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I)ไฮฟินิลไฮโดรเจนนี้ ไม่เสถียรและถูกออกซิไดซ์เป็นสารประกอบของคอปเปอร์(II) ก่อนที่จะแตกผลึก (ฟลัตเตอร์เปลี่ยนเป็นสีฟ้า เมื่อทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องประมาณ 1 คืน) ส่วนผลึกที่เกิดขึ้น มีจุดหลอมเหลวใกล้เคียงกับสารประกอบ N,N'-diphenylurea (C₆H₅NHCONHC₆H₅) และจากผลการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ธาตุองค์ประกอบ พบร่วมกับไฮโดรเจน 12.34 % (คำนวณ 13.21 %) ปริมาณของชัลเฟอร์ที่พบ 0.67 % นั้น อาจจะเป็นผลจากการปนเปื้อนของลิแกนด์ dptu ที่ใช้เป็นสารตั้งต้น ซึ่งสารประกอบ N,N'-diphenylurea (carbanilide) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเตรียม N-phenylurea จากปฏิกิริยาระหว่าง aniline hydrochloride กับ urea (Budavari, S., 1989:269) และคาดว่า ผลึกที่เกิดขึ้นในกรณีที่ใช้ CuCl : dptu สัดส่วนโมล 1 : 1 นั้น ก็น่าจะเป็นสารประกอบ N,N'-diphenylurea เนื่องจากมีจุดหลอมเหลวใกล้เคียงกัน

2. การหาร้อยละของคอปเปอร์ , ชัลเฟอร์ และไนโตรเจน ในสารประกอบเชิงซ้อน
คอปเปอร์(I)ไดฟีนิลไธโอลูเรีย

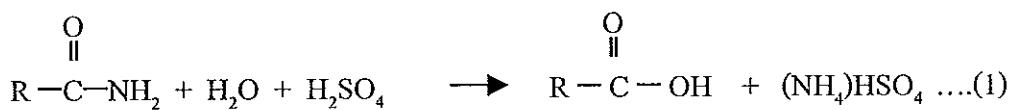
การหาปริมาณของธาตุในสารประกอบเชิงซ้อนนี้ จะทำให้ทราบสูตรเอมพิริกัด
ของสารประกอบเชิงซ้อนได้ และทำให้ทราบโครงสร้างของสารประกอบเชิงซ้อนรวมเร็วขึ้น
ในงานวิจัยครั้งนี้ได้หาปริมาณของ คอปเปอร์ , ชัลเฟอร์ และ ไนโตรเจน โดยการหาปริมาณ
คอปเปอร์ และ ชัลเฟอร์ ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ

- ขั้นตอนที่ 1 การย่อยสารประกอบเชิงซ้อน ใช้การย่อยตามวิธีของสมพร
(สมพร , 2530) โดยย่อยสารประกอบด้วยกรดผสม $\text{HNO}_3 : \text{HClO}_4$ ในอัตราส่วน 5 : 1
คอปเปอร์(I) จะถูกออกซิได้เป็น คอปเปอร์(II) ซึ่งสังเกตุได้จากหลังการย่อยแล้วสาร
ละลายที่ได้จะมีสีฟ้าอ่อน และ ชัลเฟอร์จะถูกออกซิได้เป็น SO_4^{2-}

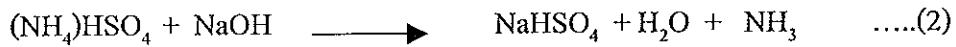
- ขั้นตอนที่ 2 หาปริมาณคอปเปอร์ โดยเทคนิค Atomic Absorption
Spectrometry (AAS) ผลที่ได้แสดงในตาราง 5 ส่วนการหาปริมาณชัลเฟอร์ ใช้วิธีวัด
ความ浑浊 (turbidimetry method) ที่ความยาวคลื่น 620 nm คำนวณ % Cu และ % S จาก
การทำ calibration curve (ภาคผนวก ๑)

การหาปริมาณในไนโตรเจน ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ทดลองศึกษาการหาปริมาณ
ไนโตรเจนในสารประกอบเชิงซ้อน คอปเปอร์(I)ไดฟีนิลไธโอลูเรีย ที่สังเคราะห์ได้ และใช้
ลิแกนด์ ไดฟีนิลไธโอลูเรีย (dptu) เป็นสารอ้างอิง (ตาราง 5) โดยใช้วิธี Kjeldahl ซึ่ง
ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ (สุพจน์, 2526 : 254) คือ

- ขั้นตอนที่ 1 การย่อย (digestion) เป็นการเปลี่ยนไนโตรเจนในรูป organic
เป็นเกลือแอมโมเนียม ดังสมการที่ 1

- ขั้นตอนที่ 2 การกลั่น (distillation) เป็นการเปลี่ยนเกลือแอมโมเนียมให้เป็นแก๊สแอมโมเนีย (NH_3) โดยทำปฏิกิริยากับด่าง และใช้สารละลายกรด硼ิก (H_3BO_3) เป็นตัวจับแก๊สแอมโมเนีย ดังแสดงในสมการที่ 2 และสมการที่ 3

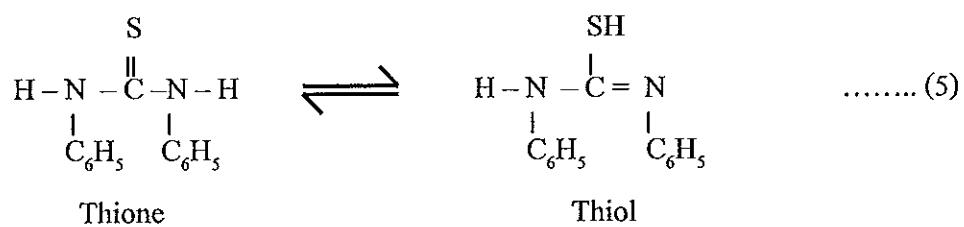
- ขั้นตอนที่ 3 การไทเตอร์ (titration) เพื่อหาปริมาณแแก๊สแอมโมเนียม ด้วยสารละลายน้ำตราชูนกรดซัลฟูริก (H_2SO_4) โดยอินดิเคเตอร์ (indicator) ที่ใช้เป็นอินดิเคเตอร์ผสม (mixed indicator) ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นตามสมการที่ 4

จากผลการทดลองในตาราง 5 จะเห็นว่า %N ในลิแกนด์ dptu ที่ได้จากการทดลอง เปรียบเทียบกับที่คำนวณ มีปริมาณใกล้เคียงกัน ดังนั้นการหาปริมาณในโตรเจนโดยวิธี kjeldahl นี้ น่าจะนำมาใช้หาปริมาณในโตรเจน ในสารประกอบเชิงซ้อนของลิแกนด์ ไซโอยูเรียมและซัมสติติวเตด ไซโอยูเรียมตัวอื่น ๆ ได้ซึ่งจะทำให้การคำนวนถูกต้องและแม่นยำมีความถูกต้องมากกว่าการหาเพียงปริมาณ กอนเปอร์ และ ซัลเฟอร์

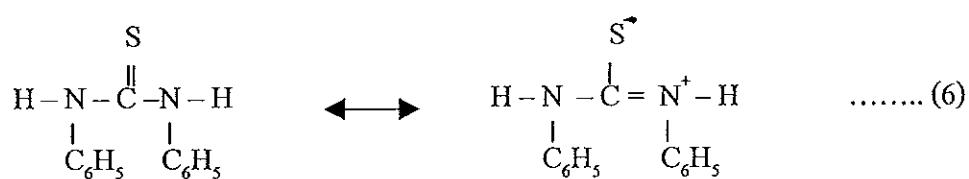
3. การศึกษาอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี

ลิแกนด์ dptu เป็นลิแกนด์ที่ประกอบด้วยกลุ่ม NHCS สามารถเกิด tautomer ได้ทำให้ไม่เลกูลนี 2 แบบคือ thione และ thiol ดังแสดงในสมการที่ 5

ดังนั้nlิแกนด์ dptu สามารถที่จะใช้อะตอม ซัลเฟอร์ (S) หรืออะตอม ไนโตรเจน (N) ในการสร้างพันธะกับโลหะคอปเปอร์ (Cu) แต่จากการทดลองพบว่าลิแกนด์ dptu อู่ ในรูป thione ทั้งขณะที่เป็นลิแกนด์อิสระและขณะที่เกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อน เนื่องจาก ไม่พบandan การคุณค่าใน 2500 cm^{-1} ของ $\nu(\text{S}-\text{H})$ และปรากฏandan การคุณค่าใน 3000 – 4000 cm^{-1} ของ $\nu(\text{N}-\text{H})$ (Yagupsky, G., 1965)

ลิแกนด์ dptu สามารถเกิดเร โซแนนซ์ได้ดังแสดงในสมการที่ 6

ถ้าพิจารณาจากสมการการเกิดเร โซแนนซ์ ลิแกนด์ dptu จะใช้อะตอมซัลเฟอร์ (S) ในการสร้างพันธะกับโลหะคอปเปอร์ซึ่งสามารถใช้ข้อมูลทางอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี พิจารณาได้ ถ้าลิแกนด์ใช้อะตอม S สร้างพันธะกับ Cu ($\text{S} \rightarrow \text{Cu}$) จะมีผลทำให้พันธะ $\text{C}=\text{S}$ มีความเป็นพันธะเดี่ยวมากขึ้น และพันธะ $\text{C}-\text{N}$ มีความเป็นพันธะคู่มากขึ้น

การกำหนดandan การคุณค่าใน 3350 cm^{-1} ของลิแกนด์ ไอโซยูเรียและซับสติทิวเตด ไอโซยูเรีย Yamaguchi (Yamaguchi, et. al., 1958) ได้ศึกษาandan การคุณค่าใน 1600 cm^{-1} ของ NH_2CSNH_2 ที่ปรากฏในอินฟราเรดสเปกโตรรัมดังนี้

ย่าน	3350 cm^{-1}	เป็นandan การคุณค่าในของ $\nu(\text{N}-\text{H})$
ย่าน	1600 cm^{-1}	เป็นandan การคุณค่าในของ $\delta(\text{NH}_2)$
ย่าน	1500 cm^{-1}	เป็นandan การคุณค่าในของ $\nu_s(\text{C}-\text{N})$
ย่าน	700 cm^{-1}	เป็นandan การคุณค่าในของ $\nu_s(\text{C}-\text{N}) + \nu(\text{C}=\text{S})$

จากการศึกษาของ Irving (Irving, et. al., 1964 ถึงจาก Malik, A. U., 1968) ได้ กำหนดandan การคุณค่าใน $\nu(\text{C}=\text{S})$ 750 cm^{-1} เป็นandan การคุณค่าในของ $\nu(\text{C}-\text{N})$ โดยมี $\nu(\text{C}-\text{N})$ มาเสริมเล็กน้อย

Creighton (Creighton, et. al., 1985) ศึกษาโครงสร้างและสมบัติของสารประกอบเทิงซ้อนคอปเปอร์(I)ไฮไลด์ กับลิแกนด์ 1,3-dimethylimidazoline-2-thione(dmimtH) ให้กำหนดแทนการคูดกลีนที่ตำแหน่ง 750 cm^{-1} เป็นแบบการคูดกลีนของ $\nu_s(\text{C=S}) + \nu_{as}(\text{C=S})$

Singh (Singh, R. and Dikshit, S. K., 1995) ได้ทำการศึกษาโครงสร้างและสมบัติทางอินฟราเรดスペกโตรสโคปีของสารประกอบเชิงซ้อน คอปเปอร์(I)ไฮไลด์ กับลิแกนด์ dimethyl- phenylthiourea (dmptH) และ dibutyl- phenylthiourea (dbptH) โดยกำหนดแบบการคูดกลีนแสงอินฟราเรดของ thioamide ที่ตำแหน่งต่างๆ ดังนี้

I	ย่าน	1500 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu(\text{C-N}) + \delta(\text{N-H})$
II	ย่าน	1300 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu(\text{C=S}) + \nu(\text{C=N}) + \nu(\text{C-H})$
III	ย่าน	1000 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu(\text{C-N}) + \nu(\text{C-S})$
IV	ย่าน	800 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu(\text{C-S})$

สำหรับแบบการคูดกลีนแบบที่ II นั้น ผลการสั่นของ $\nu(\text{C=S})$ จะมีอิทธิพลมากกว่าการสั่นของ $\nu(\text{C=N})$ จากข้อมูลดังกล่าว ในการศึกษารังนีพิจารณาแบบการคูดกลีนของ thioamide ดังนี้

I	ย่าน	1500 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu(\text{C-N}) + \delta(\text{N-H})$
II	ย่าน	1300 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu(\text{C=S}) + \nu(\text{C=N}) + \nu(\text{C-H})$
III	ย่าน	1000 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu(\text{C-N}) + \nu(\text{C-S})$
IV	ย่าน	750 cm^{-1}	เป็นแบบการคูดกลีนของ	$\nu_s(\text{C=S}) + \nu_{as}(\text{C=S})$

จากผลอินฟราเรดスペกตรัม (ตาราง 20) พบว่า แบบการคูดกลีนของ $\nu_s(\text{C-N})$ ที่ 1450 cm^{-1} และการคูดกลีนของ thioamide แบบที่ I ของ $\nu(\text{C-N}) + \delta(\text{N-H})$ ที่ 1550 cm^{-1} และแบบที่ III ของ $\nu(\text{C-N}) + \nu(\text{C-S})$ ที่ $1000 - 1070\text{ cm}^{-1}$ ของสารประกอบทั้ง 3 ตัว เดือนไปทางด้านที่มีพลังงานมากขึ้น แสดงว่า พันธะ C - N มีความเป็นพันธะคู่มากขึ้น และแบบการคูดกลีนของ thioamide แบบที่ II ของ $\nu(\text{C=S}) + \nu(\text{C=N}) + \nu(\text{C-H})$ ที่

ตาราง 20 อินฟราเรดスペกตรัมที่สำคัญของลิแกนด์ไดฟีนิล “ไช” ไออยูเรีย (dptu) และสารประกอบเชิงซ้อนคอปเปอร์(I) ไดฟีนิล “ไช” ไออยูเรีย (cm^{-1})

สารประกอบ	$\nu(\text{N}-\text{H})$	$\delta(\text{N-H})$	$\nu(\text{C}-\text{N})$	แบบการคุณค่าลิ่นของ thioamide			
				I	II	III	IV
ลิแกนด์ dptu	3220	1600	1450	1550	1345	1070	755
		1590		1495	1315	1020	
				1295	1000		
				1240.			
[Cu(dptu) ₂ Cl].H ₂ O	3435	1595	1450	1555	1320	1070	770
	3240			1495	1300	1025	755
	3180				1265	1000	740
					1225		725
					1190		
[Cu(dptu) ₂ Br].H ₂ O	3435	1595	1455	1555	1320	1070	770
	3240			1495	1300	1025	755
	3200				1265	1000	740
					1225		725
					1190		
[Cu(dptu) ₂ I].H ₂ O	3440	1595	1455	1555	1320	1070	770
	3210			1495	1300	1025	755
					1265	1000	740
					1220		720
					1190		

1345 – 1240 cm^{-1} เลื่อนไปทางด้านที่มีพลังงานต่ำลง แสดงว่าพันธะ $\text{C} = \text{S}$ มีความเป็นพันธะเดียวมากขึ้น สำหรับแผนการคุณค่าลีนของ thioamide แบบที่ IV ของ $\nu_s(\text{C} = \text{S}) + \nu_{as}(\text{C} = \text{S})$ ที่ 755 cm^{-1} เมื่อเกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนจะเกิดการแยกออกเป็น 4 แทนที่มีความแตกต่างกัน ระหว่างลิแกนด์กับสารประกอบเชิงซ้อน ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการที่ลิแกนด์ใช้อะตอมชัลเฟอร์ (S) สร้างพันธะกับโลหะคอปเปอร์ (Cu)

ดังนี้จากอินฟราเรดสเปกตรัม การเลื่อนของแผนคุณค่าลีนดังกล่าว เป็นผลมาจากการที่ลิแกนด์ใช้อะตอมชัลเฟอร์ (S) สร้างพันธะกับโลหะคอปเปอร์ (Cu) สำหรับแผนการคุณค่าลีนที่ตำแหน่ง 695 cm^{-1} เป็นแผนการคุณค่าลีนของกลุ่ม phenyl (Singh, R. and Dikshit, S. K., 1995) ซึ่งในสารประกอบเชิงซ้อนปราภูมิที่ตำแหน่งประมาณ 690 cm^{-1} และพบว่าสารประกอบเชิงซ้อนคอปเปอร์(I)ไดฟินิลไนโตรยูเรียไฮด์ ($[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}]_n\text{H}_2\text{O}$ เมื่อ $\text{X} = \text{Cl}, \text{Br}, \text{I}$ และ $n = 1, 2, 3, \dots$) ทั้ง 3 ตัว ที่สังเคราะห์ได้นั้นมีโนเลกูลของน้ำออยู่ในผลึกด้วย โดยจะพบแผนการคุณค่าลีนของน้ำที่ตำแหน่ง 3620 cm^{-1} แผนคุณค่าลีนของ $\nu(\text{N} - \text{H})$ ที่ตำแหน่ง 3220 cm^{-1} ในสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}\cdot\text{nH}_2\text{O}$ ($\text{X} = \text{Cl}, \text{Br}, \text{I}$) จะแยกออกเป็น 3 แทน ซึ่งในสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}\cdot\text{H}_2\text{O}$ จะปราภูมิที่ 3435, 3240, 3180 cm^{-1} ในสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}\cdot\text{H}_2\text{O}$ ปราภูมิที่ 3435, 3240, 3200 cm^{-1} และในสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}\cdot\text{H}_2\text{O}$ ปราภูมิเพียง 2 แทน คือที่ 3440 และ 3210 cm^{-1} จะเห็นว่าแผนการคุณค่าลีนของ $\nu(\text{N} - \text{H})$ เลื่อนไปทางด้านที่มีพลังงานสูงขึ้นเมื่อเทียบกับลิแกนด์อิสระ น่าจะเป็นผลมาจากการเกิดพันธะไชโตรเจนภายในโนเลกูลระหว่าง $\text{NH} \cdots \text{X}$ ($\text{X} = \text{Cl}, \text{Br}, \text{I}$) ซึ่งเมื่อเกิดพันธะไชโตรเจนขึ้นทำให้พันธะ $\text{N} - \text{H}$ ถูกยึดมากขึ้นจึงต้องใช้พลังงานในการสั่นของพันธะมากขึ้น ตำแหน่งของสเปกตรัมจึงเลื่อนไปทางด้านที่มีพลังงานสูงขึ้น และจากผลของการเกิดพันธะไชโตรเจน การจัดตัวของอะตอมต่าง ๆ มีลักษณะเป็นวงเหลี่ยมคล้ายวงแหวนเบนเซน ซึ่งจะทำให้โนเลกูลมีความเสถียรมากขึ้น การเลื่อนของแผนคุณค่าลีน $\nu(\text{N} - \text{H})$ เลื่อนไปทางด้านที่มีพลังงานสูงขึ้นจากสารประกอบเชิงซ้อนของ Cl, Br และ I ตามลำดับ แสดงถึงความแรงของพันธะไชโตรเจนลดลงจาก Cl, Br และ I ตามลำดับ

4. การศึกษาโครงสร้างโดยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์บันพลีกเดี่ยว

4.1 การศึกษาการถ่ายภาพเอกซ์เรย์

ข้อมูลเบื้องต้นของพลีก สามารถหาได้จากการถ่ายภาพเอกซ์เรย์ โดยใช้เครื่อง

X-ray Generator (Phillips PW1720), Weissenberg camera (Enraf Nonius FR 550), ใช้รังสีเอกซ์ความยาวคลื่น 1.542 \AA ($\text{Cu} - K\alpha$)

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้ถ่ายภาพเอกซ์เรย์เฉพาะพลีก $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\text{H}_2\text{O}$ เท่านั้น ซึ่งภาพถ่ายเอกซ์เรย์มีหมุนแบบแก้วงกวัด (ภาพประกอบ 23) สามารถนำมาคำนวณความยาวด้านของหน่วยเซลล์ (a, b, c) ได้ โดยทำการวัดระยะห่างระหว่างชั้นของระนาบ (d_n^*) บนแผ่นพิล์ม นำมาคำนวณ จากความสัมพันธ์ของระยะทางระหว่างชั้นที่ศูนย์ และชั้นที่ n จะเปรียบเทียบระหว่างที่ตั้งฉาก (d_n^*) ระหว่างชั้นที่ศูนย์ และชั้นที่ n ของจุดแลตทิซส่วนกลับ (reciprocal lattice points) โดยวัดระยะทาง d_n^* ของชั้นต่าง ๆ ในหน่วยแลตทิซส่วนกลับ โดยที่ n คือเส้นของชั้นต่าง ๆ มีค่าเท่ากับ $1, 2, 3, \dots$ จะได้ความสัมพันธ์ดังนี้ $d_1^* = d_n^*/n$ หรือ $d_1^* = d_n^*/2 = d_n^*/3, \dots$ หรือ $d_1^* = d_n^*/n$ เนื่องจากแผนหมุนของพลีก ตั้งฉากกับชั้นของแลตทิซส่วนกลับ และนานกับ d_n^* ดังนั้นระยะทางที่เข้าช้อน (l) ตามแผนหมุนของพลีกหรือความยาวด้านหนึ่งของหน่วยเซลล์ของพลีกหาได้โดยอาศัยความสัมพันธ์

$$l = \lambda / d_1^*$$

เมื่อ l = ความยาวด้านหนึ่งของหน่วยเซลล์ (a, b, c)

λ = ความยาวคลื่นรังสีเอกซ์ (1.542 \AA)

n = อันดับของการเลี้ยวเบนเป็น $1, 2, 3, \dots$

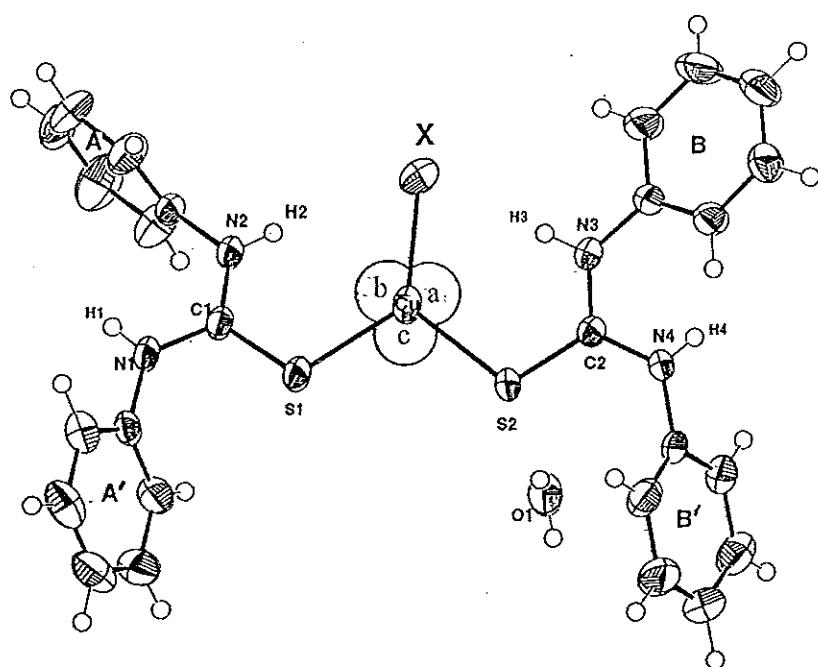
และจากภาพถ่ายเอกซ์เรย์วิวส์เซนแบอร์กชั้นที่ศูนย์ (ภาพประกอบ 24) สามารถคำนวณความยาวด้านที่เหลืออีกสองด้านของหน่วยเซลล์ได้ในทำนองเดียวกัน และสามารถวัดค่ามุมระหว่างด้านของหน่วยเซลล์ได้หนึ่งมุม ซึ่งมุมนี้อาจเป็น α, β หรือ γ ตามที่กำหนด

ข้อมูลผลึก $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ ที่ได้จากการถ่ายภาพเอกซเรย์เป็นดังนี้ $a = 9.64$, $b = 11.82$, $c = 11.86 \text{ \AA}$, $\beta = 92$ องศา ซึ่งข้อมูลที่คำนวณได้นี้จะใกล้เคียงกับข้อมูลที่ได้จากเครื่อง CCD – Diffractometer จากผลการคำนวณความยาวค่าอนของหน่วยเซลล์พบว่าสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ มีระบบผลึกเป็น triclinic ดังนั้นสามารถคำนวณปริมาตรของหน่วยเซลล์ (V) จำนวนโมเลกุลในหน่วยเซลล์ (Z) และ จำนวนอิเล็กตรอนหัวหมุดในหน่วยเซลล์ ($F_{(000)}$) ได้ (ภาคผนวก ฯ)

4.2 การศึกษาโครงสร้างผลึกโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในงานวิจัยนี้ ได้ศึกษาโครงสร้างของผลึก 3 ตัวคือ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}] \cdot \text{H}_2\text{O}$, $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ ใช้โปรแกรม Xtal version 3.4, 3.5 และ 3.6 คำนวณโดยวิธีอะตอมหนัก และวิธีตรง พารามิเตอร์ของอะตอมต่าง ๆ ที่ไม่ใชอะตอมไฮโดรเจน หาได้จากการขัดเกลากล้องวิธีแบบผลต่างกำลังสองน้อยที่สุดโดยใช้เมทริกซ์แบบเต็ม (full matrix refinement) สำหรับ anisotropic thermal parameters (U_{ij}) ของสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}] \cdot \text{H}_2\text{O}$, $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ แสดงในตาราง 8, 12 และ 16 ตามลำดับ ซึ่งความสัมพันธ์ของ U_{ij} อยู่ในรูป $\exp[-2\pi^2(U_{11}h^2a^{*2} + U_{22}k^2b^{*2} + U_{33}l^2c^{*2} + 2U_{12}hka^{*}b^{*}\cos\gamma + 2U_{13}hla^{*}c^{*}\cos\beta + 2U_{23}klb^{*}c^{*}\cos\alpha)]$ ส่วนตัวแทนงบิกัดอะตอมและค่า equivalent isotropic thermal parameters (U_{eq}) ของสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}] \cdot \text{H}_2\text{O}$, $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ แสดงในตาราง 7, 11 และ 15 ตามลำดับ ซึ่งค่า $U_{eq} = 1/3 \sum_i \sum_j U_{ij} a_i^{*} a_j^{*} a_i a_j$

ผลการคำนวณโครงสร้างพบว่าสารประกอบเชิงช้อนหัว 3 ตัว มีระบบผลึกเป็น triclinic อยู่ใน space group $P\bar{1}$ มีจำนวนโมเลกุลในหนึ่งหน่วยเซลล์ = 2 ซึ่งสารประกอบหัว 3 ตัวต่างก็เป็น isomorphous กัน โครงสร้างผลึก $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ ($\text{X} = \text{Cl}, \text{Br}, \text{I}$) เป็นแบบ monomer ดังแสดงในภาพประกอบ 40

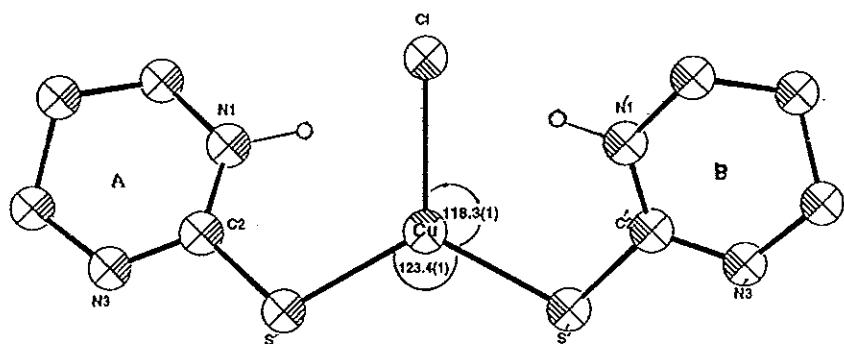
ภาพประกอบ 40 โครงสร้างไมเลกุล $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ ($\text{X} = \text{Cl}, \text{Br}, \text{I}$)

จากการศึกษาพบว่า อะตอม Cu มีโครงสร้างเป็นแบบ trigonal planar โดย Cu สร้างพันธะกับ X ($\text{X} = \text{Cl}, \text{Br}, \text{I}$) หนึ่งพันธะและสร้างพันธะกับ S สองพันธะจากสองลิแกนด์ ความยาวพันธะ Cu – S อยู่ระหว่าง $2.207 - 2.239 \text{ \AA}$ (ตาราง 21) ซึ่งอยู่ในช่วงความยาวพันธะที่พบในกรณีที่ Cu มีโครงสร้างแบบ trigonal planar และมักจะพบว่ามีลักษณะของ π -back bonding จาก $\text{Cu} \rightarrow \text{S}$ ซึ่ง π -back bonding ที่เกิดขึ้นจะลดลงจากสารประกอบ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$, $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$ ตามลำดับ

ตาราง 21 การเปรียบเทียบความยาวพันธะในสารประกอบเชิงช้อนกอนเปเลอร์(I)

สารประกอบ	ความยาวพันธะ (\AA)		
	Cu – X	Cu – S1	Cu – S2
$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}]\cdot\text{H}_2\text{O}$	2.221(1)	2.207(1)	2.227(1)
$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}]\cdot\text{H}_2\text{O}$	2.3695(9)	2.2311(7)	2.2298(9)
$[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}]\cdot\text{H}_2\text{O}$	2.5209(5)	2.2305(8)	2.239(1)

ความยาวพันธะ Cu – X เป็น 2.221(1), 2.369(9) และ 2.521(5) Å เมื่อ X คือ Cl, Br และ I ตามลำดับ ความยาวพันธะที่เพิ่มขึ้นนี้จำกัดจากขนาดของอะตอมของไฮดรอยด์ที่ใหญ่ขึ้น เมื่อเปรียบเทียบความยาวพันธะ Cu – Cl ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ กับสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{tpt})_2\text{Cl}]$ (Bret, J.M., et. al., 1983) ซึ่งเป็นสารประกอบเชิงช้อนที่ Cu(I) มีโครงสร้างเป็น trigonal planar และโมเลกุลเป็นแบบ monomer เหมือนกัน (ภาพประกอบ 41) พบร่วมกัน ความยาวพันธะ Cu – Cl ใน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ (2.221(1) Å) สั้นกว่าใน $[\text{Cu}(\text{tpt})_2\text{Cl}]$ (2.317(3) Å)

ภาพประกอบ 41 โครงสร้างของโมเลกุล $[\text{Cu}(\text{tpt})_2\text{Cl}]$

พิจารณาจากภาพประกอบ 40 และ 41 จะเห็นว่า ลิแกนด์ dptu ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ ($\text{X} = \text{Cl}, \text{Br}, \text{I}$) นั้น ถึงแม่ว่าจะมีขนาดใหญ่กว่า แต่สามารถจัดตัวเพื่อลดความเกbeck (steric) ได้มากกว่าลิแกนด์ tpt ใน $[\text{Cu}(\text{tpt})_2\text{Cl}]$ โดยมีมุม dihedral ของวงแหวน A และ B เท่ากับ 112.342(1), 112.738(1), 69.763(2) องศา จาก $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Cl}] \cdot \text{H}_2\text{O}$, $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{Br}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ และ $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ ตามลำดับ ในขณะที่รูปแบบ ($\text{S}, \text{C}(2), \text{N}(1), \text{N}(3)$) ของวงแหวน A และรูปแบบ ($\text{S}', \text{C}'(2), \text{N}'(1), \text{N}'(3)$) ของวงแหวน B ใน $[\text{Cu}(\text{tpt})_2\text{Cl}]$ เก็บจะนานกัน รูปแบบของ phenyl ของลิแกนด์ที่หนึ่ง คือ วงแหวน A และ A' ในสารประกอบเชิงช้อนทั้งสามจะทำมุมประมาณ 62 องศา ใกล้เคียง

กัน ส่วนวงแหวน B และ B' ของลิแกนด์ที่สองในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ และ $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ ทำมุมประมาณ 86 องศา แต่ในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ ทำมุมประมาณ 94 องศา นอกจานี้ ในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2X].H_2O$ ($X = Cl, Br, I$) วงแหวน A, A' ของลิแกนด์ที่หนึ่ง และ วงแหวน B, B' ของลิแกนด์ที่สองจะจัดตัวในลักษณะ -trans กัน

จากการศึกษาความยาวพันธะและมุมระหว่างพันธะต่างๆ ในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ และ $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ มีค่าใกล้เคียงกัน จากภาพประกอบ 40 มุมรอบอะตอมกลาง a , b และ c พบร่วนม $b > a > c$ (ตาราง 22) การที่มุม $b > a$ นั้นเนื่องมาจากการเกิดพันธะไฮโดรเจนภายในโมเลกุลระหว่าง Cl หรือ Br กับ H–N ของลิแกนด์ที่สอง ซึ่งพันธะไฮโดรเจนภายในโมเลกุลนี้ จะพบในกรณีที่ X ($X = Cl, Br, I$) เกิดพันธะกับโลหะอะตอมกลางและลิแกนด์มีหมู่ $-NH$ (Singh, R. and Dikshit, S.K., 1995) ในสารประกอบเชิงช้อนที่ศึกษารังนี้ แรงกระทำของ Cl หรือ Br ต่อ H–N ของลิแกนด์ที่สองไม่เท่ากัน จะเห็นได้จากความยาวพันธะ $N(3)-H(3)\cdots X$ จะสั้นกว่า $N(2)-H(2)\cdots X$ (ตาราง 19) ทำให้โมเลกุลของสารประกอบเชิงช้อนไม่สมมาตร เปรียบเทียบกับสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(tpt)_2Cl]$ ซึ่งมีพันธะไฮโดรเจนเกิดขึ้นภายในโมเลกุลเด่นกัน โดยมีความยาวพันธะ $N-H\cdots Cl$ จากลิแกนด์ที่สองเท่ากัน (3.33 \AA) ทำให้โมเลกุลของ $[Cu(tpt)_2Cl]$ มีสมมาตรแบบแกนหมุนสอง (two-fold axis) ขนาดของมุม a ใน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ จะเล็กกว่าใน $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ น่าจะเป็นผลมาจากการความแรงของพันธะไฮโดรเจนใน $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ ลดลง

ตาราง 22 การเปรียบเทียบมุมพันธะในสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I)

สารประกอบ	มุมพันธะ ($^{\circ}$)		
	a	b	c
$[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$	124.12(5)	127.24(4)	108.64(5)
$[Cu(dptu)_2Br].H_2O$	125.07(3)	126.20(3)	108.73(3)
$[Cu(dptu)_2I].H_2O$	127.35(2)	125.80(3)	106.85(3)

ส่วนสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ นั้น มีข้อมูลที่ค่อนข้างจะแตกต่างจากสองตัวแรก จากการศึกษาพบว่า มุม $a > b$ (127.35(2) และ 125.80(3) องศา) ซึ่งถ้าพิจารณาถึงการที่มุมหักสองแตกต่างกัน เป็นผลมาจากการพันธะไฮโดรเจน โดยดูจากความยาวพันธะ N(2)-H(2) ... I เป็น 2.9564(3) Å ส่วนพันธะ N(3)-H(3) ... I เป็น 2.9171(3) Å ซึ่งแตกต่างกันน้อยมาก บันทึกนี้อย่างเดียวกันน้ำหนักของบันทึกที่ได้พบว่า มุม $a > b$ แสดงว่า พันธะไฮโดรเจนภายในโมเลกุลไม่มีอิทธิพลต่อขนาดของบันทึก a ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ และเมื่อพิจารณาความยาวพันธะไฮโดรเจนระหว่าง S(2) ... H(O) (Hadjikakou, S. K., et al., 1991) ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ จะมีความยาว 2.726(1), 2.805(1) และ 2.636(1) Å จาก Cl, Br และ I จากข้อมูลจะเห็นว่า โมเลกุลของน้ำอยู่ใกล้กับอะตอม S(2) ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ มากที่สุดซึ่งอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้มุม a ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{I}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ ใหญ่กว่าบันทึก b

ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ (ภาพประกอบ 40) ระบุนาม (X, Cu, S(1), S(2)) ทำมุนกับระบุนาม (S(2), C(2), N(3), N(4)) เป็นบันทึกเดียวกันคือ 16.429(1), 16.506(1), 16.444(1) องศา ในขณะที่ระบุนาม (X, Cu, S(1), S(2)) ทำมุนกับระบุนาม (S(1), C(1), N(1), N(2)) เท่ากับ 17.798(1), 18.768(1) และ 21.349(1) องศา เมื่อ X = Cl, Br และ I ตามลำดับ ซึ่งจะแตกต่างจากสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{tpf})_2\text{Cl}]$ ที่ระบุนาม (Cl, Cu, S, S') ทำมุนกับระบุนาม (S, C(2), N(1), N(3)) จากสองลิแกนด์เป็นบันทึก 27.3 องศา เท่ากันทำให้แรงกระทำของ Cl ต่อ H-N(I) จากลิแกนด์หักสองเท่ากัน

นอกจากนี้ ยังพบว่ามีโมเลกุลของน้ำแทรกอยู่ในโครงสร้างของสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ (X = Cl, Br, I) ด้วยซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากผลอินฟราเรด สเปกตรัมของน้ำที่ตำแหน่ง 3620 cm^{-1} โดยโมเลกุลของน้ำที่แทรกอยู่ในโครงสร้างนี้สร้างพันธะไฮโดรเจนกับหมู่ $-\text{NH}$ ของลิแกนด์ dptu หักสองลิแกนด์ในสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ (X = Cl, Br, I) มีความยาวพันธะ $\text{H}_2\text{O} \cdots \text{HN}$ อยู่ระหว่าง $2.196 - 2.371 \text{ \AA}$ ซึ่งเป็นไปได้ว่า การที่โมเลกุลของสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ (X = Cl, Br, I) ไม่มีสมมาตรแบบแกนหมุนสอง (two-fold axis) อย่างสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{tpf})_2\text{Cl}]$ นั้น อาจเป็นผลมาจากการอันตรกิริยาระหว่าง โมเลกุลของน้ำที่มีต่ออะตอมต่าง ๆ ภายในโมเลกุลของสารประกอบเชิงช้อน $[\text{Cu}(\text{dptu})_2\text{X}] \cdot \text{H}_2\text{O}$ (X = Cl, Br, I) ความหนาแน่นของสาร

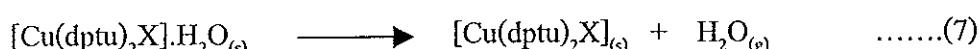
ประกอบเชิงซ้อน $[Cu(dptu)_2X].H_2O$ ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 1.441 , 1.505 และ 1.598 g/cm^3 เมื่อ $X = Cl, Br$ และ I ตามลำดับ ซึ่งค่าที่ได้ใกล้เคียงกับความหนาแน่นที่หาโดยวิธีการลอย (floatation) ในสารละลายน้ำแต่ละชนิด (ตาราง 6)

สำหรับความถูกต้องของโครงสร้างผลึก $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ ที่ศึกษาโดย ยุพา (ยุพา วัฒนาภรณ์, 2533) มีค่าดัชนีความเชื่อถือ $R = 0.035$ และ $Rw = 0.043$ แต่ในงานวิจัยครั้งนี้ การหาโครงสร้างผลึก $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ ได้ทำการแก้ไขปัญหาการดูดกลืนรังสีเอกซ์โดยผลึก (absorption corrections) ทำให้ได้ค่าดัชนีความเชื่อถือ $R = 0.03298$ และ $Rw = 0.03957$ ซึ่งโครงสร้างมีความถูกต้องมากกว่า ส่วนโครงสร้างผลึก $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ มีค่าดัชนีความเชื่อถือ $R = 0.04937$, $Rw = 0.0530$ และโครงสร้างผลึก $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ มีค่าดัชนีความเชื่อถือ $R = 0.02469$, $Rw = 0.02687$

5. การศึกษาสมบัติทางค้านความร้อน

ผลการศึกษาสมบัติทางค้านความร้อนของลิแกนด์ dptu โดยเทคนิค TGA พบว่า ลิแกนด์ dptu สามารถตัวที่อุณหภูมิประมาณ $165^\circ C$ และสามารถตัวหมุดที่อุณหภูมิประมาณ $300^\circ C$ และผลจาก DSC พบว่ามี peak ของการเปลี่ยนแปลงพลังงานแบบดูดความร้อน ปรากฏที่อุณหภูมิประมาณ $154^\circ C$ เพียง peak เดียว ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่สอดคล้องกับจุดหลอมเหลวของลิแกนด์ dptu มีค่าarendที่ $\Delta H_m = 43.92 \text{ kJ/mol}$ และผลว่าลิแกนด์ dptu มีการสลายตัวเพียงขั้นตอนเดียว ซึ่งจากการศึกษาของ De Marco (De Marco, D., et al., 1997) เองทั้งปีในการหลอมเหลวของ dptu มีค่า 48 kJ/mol

สำหรับสมบัติทางค้านความร้อนของ สารประกอบเชิงซ้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ และ $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ จาก TGA พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในขั้นแรกช่วงอุณหภูมิ $90 - 130^\circ C$ ซึ่งโดยทั่วไปในช่วงอุณหภูมนี้ จะเป็นขั้นของการสูญเสียโมเลกุลของน้ำออกจากโครงสร้าง ดังสมการที่ 7

โดยมวลที่หายไปจากเทอร์โมแกรมของ $[Cu(dptu)_2X].H_2O$ เป็น 3.137 %

(ค่านิวัติ 3.14 %), 2.18 % (ค่านิวัติ 2.91 %) และ 2.11 % (ค่านิวัติ 2.71 %) เมื่อ X คือ Cl, Br และ I ตามลำดับ ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับสูตรโมเลกุล และจาก DSC ที่พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงพลังงานแบบดูดความร้อน (endothermic) ซึ่ง peak มีลักษณะกว้าง (broad) ไม่สมมาตร โดยในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ ปราကูที่อุณหภูมิประมาณ 129 °C มีค่าเออนทัลปีของการเปลี่ยนแปลงเท่ากับ 48.29 kJ/mol ในสารประกอบ $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ ปราကูที่อุณหภูมิประมาณ 117 °C มีค่าเออนทัลปีของการเปลี่ยนแปลงเท่ากับ 10.19 kJ/mol และ $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ ปราကูที่อุณหภูมิประมาณ 95 °C มีค่าเออนทัลปีของการเปลี่ยนแปลงเท่ากับ 11.11 kJ/mol

ข้อที่ 2 จากผล DSC ของสารประกอบเชิงช้อนทั้งสาม มีการเปลี่ยนแปลงพลังงานแบบดูดความร้อน peak ที่ปราကูมีลักษณะแหลมค่อนข้างจะสมมาตร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในขันนี้สอดคล้องกับจุดหลอมเหลวของสารประกอบเชิงช้อนทั้งสาม โดยในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ ปราကูที่อุณหภูมิประมาณ 171 °C มีค่าเออนทัลปีของการหลอมเหลวเท่ากับ 48.30 kJ/mol ในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ ปราကูที่อุณหภูมิประมาณ 194 °C มีค่าเออนทัลปีของการหลอมเหลวเท่ากับ 77.78 kJ/mol และในสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ ปราကูที่อุณหภูมิประมาณ 196 °C มีค่าเออนทัลปีของการหลอมเหลวเท่ากับ 98.88 kJ/mol

หลังจากที่หลอมเหลวแล้ว สารประกอบเชิงช้อนทั้งสามจะมีการสลายตัว ถ้าพิจารณาผลจาก TGA ของ $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ และ $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ จะมีการเปลี่ยนแปลงมวลที่คล้ายกันมาก แต่เมื่อพิจารณาผลจาก DSC พบร่วมกับ $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ มีการเปลี่ยนแปลงพลังงานแบบชายความร้อน(exothermic) 2 ขั้น คือ ที่อุณหภูมิประมาณ 257 °C และ 289 °C ในขณะที่ $[Cu(dptu)_2I].H_2O$ มีการเปลี่ยนแปลงพลังงานแบบดูดความร้อน ปราကูที่อุณหภูมิประมาณ 231 °C เพียงขั้นเดียว สำหรับ $[Cu(dptu)_2Br].H_2O$ นั้น ผลจาก TGA จะเห็นได้ชัดเจนว่ามีการเปลี่ยนแปลง 3 ขั้น ซึ่งผลจาก DSC จะปราကู peak ของการเปลี่ยนแปลงพลังงานแบบดูดความร้อน 3 peak คือ ที่อุณหภูมิประมาณ 213 , 227 และ 306 °C

จากข้อมูลดังกล่าว ถึงแม้ว่าสารประกอบเชิงช้อนทั้งสาม จะมีสูตรโมเลกุลเหมือนกันแต่ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการถ่ายตัวหลังการหลอมเหลวแตกต่างกัน ในการศึกษาครั้งนี้ยังไม่สามารถที่จะระบุได้ว่าสารที่เกิดขึ้นในเตาละหันนั้นเป็นอะไร จากการศึกษามีบทพิพากษาความร้อนของสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(tu)_3Cl].H_2O$ และ $[Cu(tu)_3Br].H_2O$ โดย Krunks (Krunks, M., et. al., 1999) โดยใช้เทคนิค TG, DTA และ powder x – ray diffraction พบร่วมกับ การถ่ายตัวของสารประกอบเชิงช้อน ในบรรยายกาศของอุตสาหกรรม และบรรยายกาศของอุกซิเจนแตกต่างกัน ในตาราง 23 แสดงให้เห็นถึงผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการถ่ายตัวของ $[Cu(tu)_3Cl].H_2O$ และ $[Cu(tu)_3Br].H_2O$ ในบรรยายกาศของอุกซิเจน

อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตผลการทดลอง ผลิตภัณฑ์ที่เหลือหลังจากที่นำสารประกอบเชิงช้อน $[Cu(dptu)_2Cl].H_2O$ มาศึกษา TGA (อุณหภูมิ $> 400 ^\circ C$) แล้ว จะได้สารสีดำและมีกลิ่นเหม็นของซัลไฟด์ จึงคาดว่าสารสีดำนี้อาจจะเป็น CuS โดยพิจารณาจากเปลอร์เซ็นต์มวลที่เหลือ 16.17 % ซึ่งสอดคล้องกับผลการคำนวณ คือ 16.65 %

ตาราง 23 ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการถ่ายตัวของ $[Cu(tu)_3Cl].H_2O$ และ $[Cu(tu)_3Br].H_2O$ ในบรรยายกาศของอุกซิเจน

T/°C	$[Cu(tu)_3Cl].H_2O$		T/°C	$[Cu(tu)_3Br].H_2O$	
255	Cu_9S_5	$Cu(SCN)$	260	CuS	$Cu(SCN)$
280	CuS	Cu_7S_4	360	CuS	Cu_7S_4
		$Cu(SCN)$			
350	CuS	Cu_7S_4	500	$Cu_{1.8}S$	$CuBr$
460	Cu_2OSO_4		580	$CuBr$	
	$Cu_{1.8}S$			Cu_2OSO_4	
750	CuO		640	Cu_2OSO_4	CuO
1070	Cu_2O		900	CuO	

บทที่ ๕

สรุปผลการทดลอง

การสังเคราะห์สารประกอบเชิงช้อนกوبเปอร์(I) จากปฏิกิริยาโดยตรงระหว่าง กوبเปอร์(I) เชไลค์ (CuX : X = Cl, Br, I) กับดีแกนด์ไดฟินิติโน ไออยูเรีย (dptu) โดยใช้ อัซติโไนไตรท์ (CH₃CN) เป็นตัวกลางในการเกิดปฏิกิริยา ที่อุณหภูมิประมาณ 60 °C สัดส่วนโมลของ CuX : dptu เป็น 1:2, 1:2.5 และ 1:3 จากผลการวิเคราะห์ปริมาณธาตุ องค์ประกอบจะได้สารประกอบเชิงช้อนที่มีสูตรโมเลกุลเป็น [Cu(dptu)₂X].H₂O (X = Cl, Br, I) ผลการศึกษาทางด้านอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี พบว่า สารประกอบเชิงช้อนของ กوبเปอร์(I) ที่สังเคราะห์ได้ ใช้อัตโนมัติเฟอร์ (S) ใน การสร้างพันธะกับโลหะกوبเปอร์ (Cu) และพบว่ามีน้ำแทรกอยู่ในผลึกของสารประกอบเชิงช้อนทั้งสามตัว โดยแทนการดูด กลืนของน้ำประภูมิที่ตำแหน่ง 3620 cm⁻¹

การศึกษาโครงสร้างผลึกโดยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์บันดลีกเดียว และการ คำนวณโครงสร้างโดยใช้โปรแกรม Xtal พบว่า ผลึก [Cu(dptu)₂Cl].H₂O, [Cu(dptu)₂Br].H₂O และ [Cu(dptu)₂I].H₂O ต่างก็เป็น isomorphous กัน โดยที่ผลึกอยู่ในระบบ triclinic มีหมู่ ปริภูมิ (space group) เป็น P 1 มีจำนวนโมเลกุลในหนึ่งหน่วยเซลล์ เท่ากับ 2 โมเลกุล เป็นแบบ monomer โครงสร้างของกوبเปอร์(I) เป็นแบบสามเหลี่ยมแบบร้าบที่บิดเบี้ยว (distorted trigonal planar) ความไม่สมมาตรของโมเลกุลน่าจะมาจากการทดลองหันระ ไห้โครงเรนภายในโมเลกุล

สมบัติทางด้านความร้อนของสารประกอบเชิงช้อนที่สังเคราะห์ได้ โดยเทคนิค เทอร์โมกราฟิเมตري (TGA) ในบรรยายกาศของแก๊สในไตรเจน และเทคนิคดิไฟฟอร์เรนเซียล สแกนนิงแคลอริเมตري (DSC) พบว่าสารประกอบเชิงช้อนทั้งสามตัว มีน้ำเป็นองค์ประกอบอยู่ ในผลึก 1 โมล ซึ่งข้อมูลที่ได้สอดคล้องกับผลทางด้านอินฟราเรดสเปกโตรสโคปี และ ผล การคำนวณโครงสร้าง โมเลกุลของน้ำลายตัวจากผลึกที่ห่วงอุณหภูมิ 95–130 °C เอนทัลปี ในการหลอมเหลวของสารประกอบ [Cu(dptu)₂X] เป็น 48.30, 77.78 และ 98.88 kJ/mol

เมื่อ X คือ Cl, Br, และ I ตามลำดับ การสลายตัวของสารประกอบเชิงช้อนทั้งสามตัว หลังการหลอมเหลวมีหลายขั้นตอนและมีความแตกต่างกัน จากผลการทดลองและการคำนวณเปอร์เซ็นต์น้ำหนักที่เหลือในการสลายตัวของ $[Cu(dptu)_2Cl] \cdot H_2O$ ที่อุณหภูมิประมาณ $300^{\circ}C$ ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะเป็น CuS

ผลการศึกษาโครงสร้างผลึกของสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I) เช่นเดียวกับนิลโซโลญเรีย ในงานวิจัยครั้งนี้ คงจะใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการพิจารณาถึงโครงสร้างที่เป็นไปได้ของคอปเปอร์โปรดตินกับลิแกนด์ที่มีขนาดและโครงสร้างใกล้เคียงกับลิแกนด์ไดฟินิลโซโลญเรียได้

บรรณานุกรม

- นิธินา เกษรพาพงศ์. 2535. “การสังเคราะห์และการศึกษาทางรังสีเอกซ์ของสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I)ไนโอลูเรียมและชั้บสติติวเตดบางตัว”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุพา วัฒนา. 2533. “การประยุกต์เทคนิคทางรังสีเอกซ์เพื่อศึกษาสารเชิงช้อน”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- สมพร แซ่เตีย. 2530. “การสังเคราะห์และการหาลักษณะเฉพาะของสารประกอบเชิงช้อนคอปเปอร์(I)ไนโอลูเรียมและชั้บสติติวเตด”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาเคมี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพจน์ โตตรະถุล, 2526, หลักการของปูร์ฟีเคมีวิเคราะห์ ภาควิชาปูร์ฟีศาสตร์ คณคณศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Atkinson, E. R., et. al. 1985. “Tris-(1-methylimidazoline-2(3H)-thione)copper(I) nitrate: preparation, Thermal analysis and crystal strucyure”, Inorg. Chim. Acta. 98 (1985), 35-41.
- Banerjee, S. N. and Sukthankar, A. C. 1962. “Complex Compounds of Substituted Thiourea. Part III. Copper Derivatives of Mono -and Di -N-acetylthiourea”, J.Indian.Chem.Soc. 39(3) (1962), 197 - 202.

- Banerjee, S. N. and Sukthankar, A. C. 1963. "Complex Compounds of Substituted Thiourea. Part IV. Copper Derivatives of Mono- *N*-phenylthiourea and Di -*N*-phenylthiourea", J. Indian. Chem. Soc. 40(5) (1963), 387 – 393.
- Battaglia, L. P., et. al. 1976. "X-Ray Crystal Structures of Tetrakis(imidazolidine-2-thionato)copper(I) Nitrate and Dichloro- μ -imidazolidine-2-thionato-tris(imidazolidine-2-thianato)dicopper(I)", J. Chem. Soc. Dalton Trans. (1976), 143 – 146.
- Bowmaker, G. A., et. al. 1994. "Vibrational Spectra and Crystal Structure of Tris- and Tetrakis-(ethylenethiourea)copper(I) Systems", Aust. J. Chem. 47 (1994), 15 – 24.
- Bret, J. M., et. al. 1983. "Nuclear Quadrupole Resonance of Several Copper(I) Complexes with Heterocyclic Thioamido Ligands. Crystal structure of Chlorobis-[tetrahydro-1*H*-pyrimidine-2-thione]copper(I)", J. Chem. Soc. Dalton Trans. (1983), 301 – 304.
- Budavari, S., 1989. The Merck Index, 11th ed., New Jersey : Merck & co.,Inc.
- Cingi, M. B., et. al. 1971. "The Crystal and Molecular Structure of Tris(thiourea) Copper(I)Hydrogen -*o*- phthalate. A monomeric Trigonal Planar Copper(I) Complex", Acta Cryst. B33 (1971), 3772 – 3777.
- Cotton, F. A. and Wilkinson, G. 1988. Advanced Inorganic Chemistry, 5th ed., New York : John Wiley & Sons.

Creighton, J. R., et. al. 1985. "Copper(I) Halide Coplexes of Imidazole Thiones:

Crystal Structure of Dimeric Monochloro bis(1-methylimidazoline-2-thione) Copper(I)", Inorg. Chim. Acta. 103, (1985), 195 – 205.

Crumbliss, A. L., et. al. 1974. "Preparation and x-ray crystal struture of novel tetrานuclear copper(I)ethylenethiourea cluster complex, μ_4 -ethylenethiourea-cyclo-tetrakis- μ -(ethylenethiourea)tetrakis[ethylenethioureacopper(I)]nitrate hexahydrate", J. C. S. Chem Comm., (1974), 545 – 546.

De Marco, D.; Bucci, R. And Giannetto, A. 1992. "Thermal analysis of thione compounds. I.The thermal behaviour of *N*-ethylthiourea, N,N' -diethylthiourea and $N - \beta -$ allylthiourea", Orient. J. Chem. 8(4) (1992), 274 – 279.

De Marco, D.; Bucci, R. And Giannetto, A. 1992. "Thermal analysis of thione compounds. III.The thermal behaviour of N,N' -diisopropylthiourea, N,N' - dibutylthiourea and N,N' -diterbutylthiourea", Atti Acc. Pel Sci. Fis. Mat. Nat. 70 (1992), 193 –198.

De Marco, D.; Bucci, R. And Gallo, C. 1993. "Thermal analysis of thione compounds. I.The thermal behaviour of thiourea and *N*-methylthioureas", J. Thermal. Anal. 39 (1993), 239 – 247.

De Marco, D.; Bucci, R. And Giannetto, A. 1997. "Thermal analysis of thione compounds. IV.The thermal behaviours of phenylthiourea, N,N' -diphenylthiourea, 1-(*p*-methoxyphenyl)-2- thiourea, 1-(3,4-dichlorophenyl)-2-thiourea and 1-methylthiourea", Orient. J. Chem. 13(2) (1997), 99 – 103.

- Dubler, E. and Bensch, W. 1986. "Cu(*N,N'*-dimethylthiourea)₂NO₃, a Copper(I) Complex Exhibiting Infinite Chains of Edge-sharing CuS₄ Tetrahedral", Inorg. Chim Acta. 125, (1986), 37 – 42.
- Eller, P. G. and Corfield, P. W. R. 1971. "The crystal structure of a trigonal planar copper(I) complex", Chem. Comm. (1971), 105 – 106.
- Frost, J. G.; Lawson, M. E. and McPherson, W. G. 1976. "Nature and Cumulative Stability Constants of Copper(I)Complexes of Some Substituted Thioureas", Inorg. Chem. 15(4) (1976), 940 – 943.
- Gash, A. R., et. al. 1973 "A six-membered Cu₃S₃ ring in decakis(thiourea)tetracopper(I) hexafluorosilicate monohydrate : x-ray crystallographic structure determination", J. Chem. Soc. Chem. Comm. (1973), 256 – 257.
- Griffith, E. H., et. al. 1976. "The Adamantane Structure in Polynuclear Cu₄S₆ Cores: The Crystal and Molecular Structures of Cu₄[SC(NH₂)₂]₆(NO₃)₄.4H₂O and Cu₄[SC(NH₂)₂]₉(NO₃)₄.4H₂O", J. Chem. Soc. Chem. Comm. (1973), 432 – 433.
- Girling, R. L. and Amma, E. L. 1971. "The Structure and Molecular Structure of Chlorotris(*N,N'*-dimethylthiourea)copper(I)", Inorg. Chem. 10(2) (1971), 335 – 340.
- Hadjikakou, S. K.; Aslanidis, P. and Karagianidis, P. 1991. "Synthesis and photolysis of a new series of Cu(I) complexes with tri-*m*-tolylphosphine and heterocyclic thiones. The crystal structure of bis[μ -iodo(pyridine-2-thione)(tri- *m*-tolylphosphine)copper(I)]", Inorg. Chim. Acta. 184, (1991), 161 – 166.

Hall, S. R., King, G S D. and Stewart, J. M. 1995. Eds. Xtal3.4 User's Manual. University of Western Australia. Lamb, Perth.

Hall, S. R., King, G S D. and Stewart, J. M. 1999. Eds. Xtal3.6 System. University of Western Australia. Lamb, Perth.

Hunt, G. W.; Terry III, N. W. and Amma, E.L. 1979. "The Structure of Tetrakis(thiourea) Copper(I)Hexfluorosilicate", Acta. Cryst. B35 (1979), 1235 – 1236.

Krunks, M., et. al. 1999. "A thermoanalytical study of copper(I)thiocabamide compounds", J. Therm. Anal. Cal. 56 (1999), 479 – 484.

Lane, T. J., et. al. 1959. "Infrared Absorption Spectra of Inorganic Coordination Complexes. XXII. Infrared Studies of Methythiourea and its Metal Complexes", J. Amer. Chem. Soc. 81 (1959), 3824 – 3826.

Malik, A. U. 1968. "Coordination Compounds of Cu(I) with Substituted Thioureas", J. Indian Chem. Soc. 45(2) (1968), 163 – 166.

Okaya, Y. and Knobler, C. B. 1964. "Refinement of the crystal structure of tris(thiourea) copper(I) Chloride", Acta. Cryst. 17 (1964), 928 – 930.

Pakawachai, C., et. al. 1998. "Hexakis(μ -N – ethylthiourea – S)tetrakis[iodo-copper (I)] Monohydrate", Acta. Cryst. C54 (1998), 1750 – 1752.

Palmer, W. G., 1970, Experimental inorganic chemistry. Cambridge.

Parker, S. P. 1993. Encyclopedia of Chemistry, 2nd ed., Ohio : McGraw. Hill Book company.

Singh R. and Dikshit S. K. 1992. "Synthesis and characterization of mixed ligand copper (I) complexes containing halides, triphenylarsine and *N,N* – dimethyl – *N'* – phenylthiourea (dmptH), *N,N* – dibutyl – *N'* – phenylthiourea (dbptH) or 1,3 – thiazolidine–2–thione (tzdtH). The x – ray crystal structure of [Cu(PPh₃)₂(dmptH)Cl]", Polyhedron. 14(1995), 1799 – 1807.

Spofford III, W. A. and Amma, E. L. 1970. "The Crystal structure of Bis(thiourea) Copper(I) Chloride", Acta. Cryst. B26 (1970), 1474 – 1483.

Stocker, F. B., et. al. 1996. "Crystal Structures of a Family of New Copper(I) Cyanide Complexes of Thiourea and Substituted Thioureas", Inorg. Chem. 35 (1996), 45 – 3153.

Taylor, I. F.; Weininger, M. S. and Amma, E. L. 1974. "Preparation, Crystal Structure, and Bonding of The Dimer of Tris(thiourea)Copper(I)Tetrafluoroborate and Tris(s-dimethylthiourea)Copper(I) Tetrafluoroborate" , Inorg. Chem. 13(12) (1974), 35 – 2842.

Valigure, D. and Ondrejovic, G. 1985. "Does copper(II) form dative π -bond with thiourea in thiourea copper(II) complexes? ", Proceedings of The Conference on Coordination Chemistry. 10th ed., 1985, 445 .

Vickie, M., et. al. 1984. "Hemocyanin Model : Synthesis, Structure, and Magnetic Properties of a Binucleating Copper(II) system", J. Amer. Chem. Soc. 106 (1984), 65 – 4772.

Weininger, M. S.; Hunt, G. W. and Amma, E. L. 1972. "Crystal and Molecular Structure of Tris(ethylenethiourea)Copper(I)Sulphate and Tris(tetramethylthiourea)Copper(I) Tetrafluoroborate [Examples of Trigonal Planar Copper(I) Stereochemistry]", J. C. S., Chem. Com. (1972), 1140 – 1141.

Yamaguchi A., et. al., 1958. "Infrared Absorption Spectra of Inorganic Coordination Complexes. XIV. Infrared Studies of Some Metal Thiourea Complexes", J. Amer. Chem. Soc., 80(1958), 527 – 529.

Yagupsky G. and Levitus, R. 1965. " N,N' -Dicyclohexylthiourea and N,N' -Diphenylthiourea Complexes of Cobalt(II)", Inorg. Chem. 4(1965), 1589 – 1594

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การศึกษาโครงสร้างผลึกโดยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์

การวิเคราะห์ทางรังสีเอกซ์ใช้ได้ทั้งทางด้าน คุณภาพวิเคราะห์ , ปริมาณวิเคราะห์ และการวิเคราะห์โครงสร้าง โดยใช้หลักการคาย การดูดกลืน และการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์

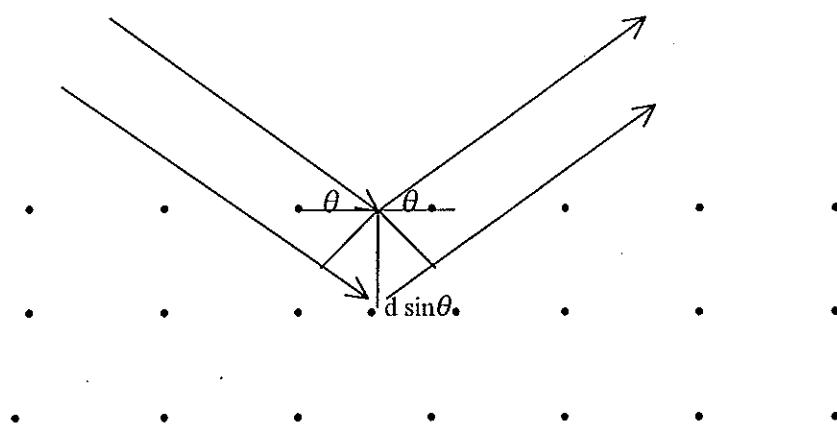
รังสีเอกซ์จัดเป็นรังสีแม่เหล็กไฟฟ้า มีความยาวคลื่นสั้นในช่วง $0.1 - 100$ อังสตรอม แต่ช่วงความยาวคลื่นที่นำมาใช้ในการหาโครงสร้างคือประมาณ 1 อังสตรอม หรือ 10^{-8} เซนติเมตร เนื่องจากเป็นความยาวคลื่นที่ใกล้เคียงกับระยะระหว่างอะตอมภายใน ผลึก รังสีเอกซ์จัดเป็นรังสีที่มีความถี่สูง สามารถเจาะทะลุผ่านตัวกลางต่าง ๆ ได้ดี

การเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (X-Ray Diffraction)

การเลี้ยวเบน (diffraction) เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อรังสีเอกซ์ หรือคลื่นปะทะสิ่งกีดขวาง แล้วคลื่นหรือรังสีเอกซ์นั้นแยกเป็นกลุ่ม เนื่องจากเกิดการแทรกสอด (interference) รังสีเหล่านี้อาจเกิดการรวมกัน (constructive interference) หรือหักล้างกัน (destructive interference)

ปี 1912 แบนර์ก ศึกษาการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์โดยผลักพนว่า ลักษณะของผลึกประกอบด้วยอะตอม หรือโมเลกุลของสารนั้นเรียงตัวกันอย่างเป็นระเบียบ มีลักษณะซ้ำ ๆ กัน ของหน่วยโครงสร้างที่เล็กที่สุด เรียกว่า เชลล์หน่วย (unit cell) ที่เรียงต่อกันไปใน สามมิติ ในหนึ่งเชลล์หน่วยจะประกอบด้วยอะตอม อิอ่อน หรือโมเลกุล อยู่ในตำแหน่งที่เฉพาะเจาะจง นอกเหนือนี้ผลึกยังอาจจะพิจารณาได้ในลักษณะของอะตอมหรือโมเลกุลที่เรียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ หรือ ระยะ ที่เรียกว่า lattice plane ระยะห่างระหว่าง lattice plane ของผลึกแต่ละชั้นจะมีค่าคงที่ ในผลึกหนึ่ง ๆ มีหลาย lattice plane ทิศทางต่าง ๆ กัน ขึ้น กับรูปทรงของเชลล์หน่วย เมื่อให้รังสีเอกซ์ที่มีความถี่เดียวกับระยะห่างของผลึก จะถูกสะท้อน

คุณภาพตอนใน lattice plane ถ้าความแตกต่างของทางเดินของรังสีเอกซ์ เป็นจำนวนเท่าของ ความยาวคลื่นของรังสีเอกซ์แล้ว จะเกิดการแทรกสอดของคลื่นสองขบวนให้รังสีเอกซ์ที่เข้มขึ้น ในทางเรขาคณิตก็ล่าวได้ว่า เมื่อระยะทางระหว่าง lattice plane เป็น d , มุนที่รังสีเอกซ์ที่มี ความยาวคลื่น λ ทำกับ lattice plane เป็นมุน θ แล้วจะทำให้ความแตกต่างของทางเดินของ รังสีเอกซ์ที่สะท้อนจาก lattice plane มีค่าเท่ากับ $2ds\sin\theta$ ดังภาพประกอบ 42

ภาพประกอบ 42 การเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ในผลึก

จากเงื่อนไขการเลี้ยวเบนของคลื่นจะได้รังสีเอกซ์ที่เข้มขึ้นเมื่อ

$$n\lambda = 2d_{hkl} \sin\theta_{hkl}$$

โดยที่ n เป็นจำนวนเต็ม สมการนี้เรียกว่า กฏของแบร์ก (Bragg's Law)

โดยอาศัยกฎการเลี้ยวเบนของแสง นำมาประยุกต์กับรังสีเอกซ์ที่สะท้อนออกจากอะตอมใน lattice plane ของผลึกเป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว รังสีเอกซ์จะถูกนำมาหาลักษณะ การเรียงตัวของอะตอมในผลึก ด้วยวิธีต่าง ๆ กันทำให้ได้โครงสร้างของผลึกและระยะห่างระหว่างอะตอม ซึ่งวัดโดยทางอ้อมจากทิศทาง และความเข้มของรังสีเอกซ์ที่เลี้ยวเบน

การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection)

การเก็บข้อมูลการเลี้ยวเบน (diffraction data) กระทำโดย 2 วิธีคือ วิธีฟิล์ม (film method) ซึ่งเป็นการถ่ายภาพเอกซ์โดยกล้องไวสเซ่นเบอร์ก (Weissenberg camera) ภาพถ่ายที่ได้นี้จะทำให้ทราบข้อมูลการเลี้ยวเบนต่าง ๆ ของผลึก ซึ่งสามารถบอกได้ว่าผลึกที่ใช้ในการหาโครงสร้างเป็นผลึกเดี่ยวหรือไม่ พร้อมทั้งสามารถคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของเซลล์หน่วย ได้แก่ มุม α , β , γ ความยาวแกน a , b , c ระบบผลึก (crystal system) และ หมู่ปริภูมิ (space group) ได้ จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลของการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์อย่างละเอียดด้วยเครื่อง ดิฟเฟรนซ์คอมพิวเตอร์แบบ CAD4 หรือแบบ CCD (charge coupled device)

ระบบเอกซ์ทอล (Xtal System)

Xtal เป็นโปรแกรมที่นำมาใช้อย่างกว้างขวางในการคำนวณหาโครงสร้างของสารประกอบ ทั้งที่เป็นโมเลกุลขนาดเล็กและขนาดใหญ่ โดยอาศัยข้อมูลจากการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์(X-ray diffraction) ซึ่งเป็นขั้นมาโดยความร่วมมือของนักวิทยาศาสตร์จากหลายสถาบัน ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ชาวต่างด้าว ที่ทำงานร่วมกัน ตั้งแต่ปี 1983 โดยใช้ preprocessor language ratmac เป็น source program และใช้ ratmac complier RFPP เป็นตัวแปลง (complier) เป็นภาษาฟอร์TRAN 77 (Fortran 77) และได้รับการปรับปรุงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ Xtal version 3.4, 3.5 และ 3.6

การศึกษาทางความร้อน (Thermal Analysis)

การวิเคราะห์โดยอาศัยหลักของความร้อน (Thermal analysis) จะเป็นการวัดสมบัติที่เปลี่ยนแปลงไปของสารเมื่อให้พลังงานความร้อน ซึ่งอาจจะเป็นการวัดการเปลี่ยนแปลงมวลของสารเทียบกับเวลา หรือ อุณหภูมิ การวัดความแตกต่างของพลังงานความร้อนระหว่างสารตัวอย่างและสารอ้างอิงเทียบกับอุณหภูมิ เป็นต้น ผลของการพลีดต้องเรียกว่า เทอร์โมแกรม (thermogram) เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยความร้อนประกอบด้วย differential thermal analysis (DTA), differential scanning calorimetry (DSC), thermogravimetric analysis (TGA) ซึ่งเทคนิคเหล่านี้นำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาสมบัติของสาร ได้มากมาย

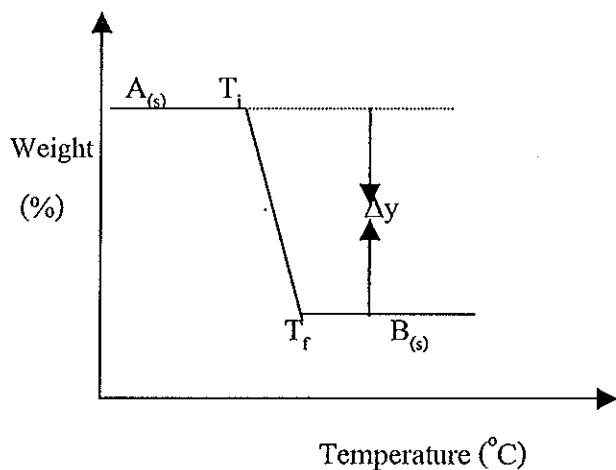
การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของสารเมื่อได้รับความร้อนคงแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 การเปลี่ยนแปลงทางความร้อนของสาร

$A(s_1)$	\longrightarrow	$A(s_2)$	phase transition
$A(s_1)$	\longrightarrow	$A(l)$	melting
$A(s_1)$	\longrightarrow	$A(g)$	sublimation
$A(s_1)$	\longrightarrow	$B(s) + \text{gases}$	decomposition
$A(s_1)$	\longrightarrow	gases	
$A(\text{glass})$	\longrightarrow	$A(\text{rubber})$	glass transition
$A(s) + B(g)$	\longrightarrow	$C(s)$	oxidation tarnishing
$A(s) + B(g)$	\longrightarrow	gases	combustion
			volatilization

Thermogravimetric Analysis (TGA)

TGA เป็นเทคนิคนึงของการวิเคราะห์โดยอาศัยหลักความร้อน ใช้วัดน้ำหนักของสารที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อได้รับความร้อนเทียบกับเวลาหรืออุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น น้ำหนักของสารที่เปลี่ยนแปลงไปอาจเกิดจาก ปฏิกิริยาการเผาไหม้ (combustion), ปฏิกิริยาออกซิเดชัน (oxidation), การสลายตัวของสาร (decomposition), หรือเกิดจากการระเหิดของสาร (sublimation) เป็นต้น สารแต่ละชนิดจะมีเทอร์โมแกรม ที่แตกต่างกัน ซึ่งสารบางชนิดอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้หลายขั้นตอน เนื่องจากมีสารอื่นเจือปนอยู่ หรือเป็นคุณสมบัติเฉพาะของสารนั้น

ภาพประกอบ 43 เทอร์โมแกรมของปฏิกิริยาที่เกิดขั้นตอนเดียว

- โดย Δy = น้ำหนักที่สูญหายไป (% weight loss)
 T_i = อุณหภูมิเริ่มต้น (initial temperature)
 T_f = อุณหภูมิสุดท้าย (final temperature)

ดังนั้นจากเทอร์โนแกรม ก็สามารถคำนวณหามวลโนเกลือลของสารที่สูญหายไปได้จากสูตร

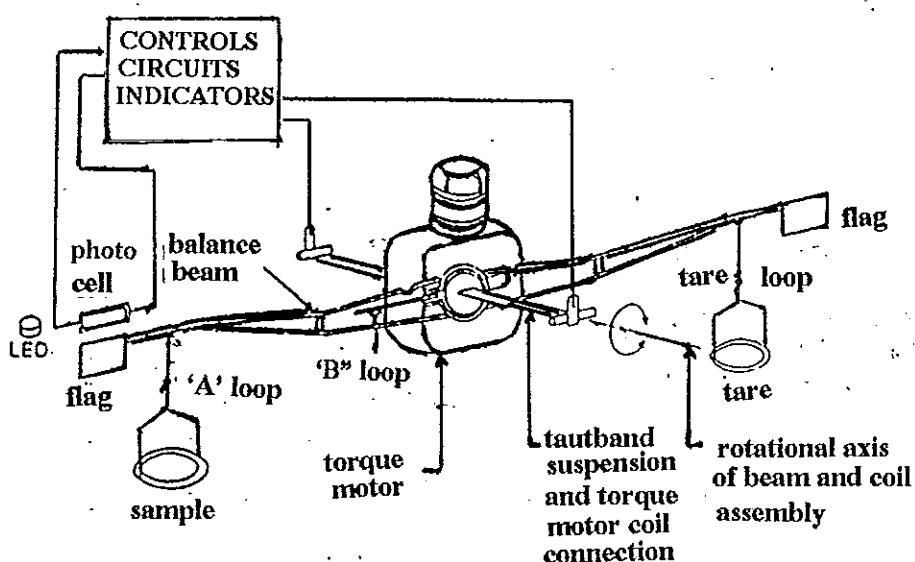
$$\text{มวลโนเกลือลของสารตัวอย่างที่สูญหายไป} = \frac{\% \text{ weight loss}}{100} \times \text{มวลโนเกลือลของสารตัวอย่าง}$$

นั่นคือ จากเทอร์โนแกรม ทำให้เราทราบปฏิกิริยาการสลายตัวของสาร องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสารหรือสิ่งของปันที่มีอยู่ในสารนั้น ความสามารถพนahanต่อความร้อน เป็นต้น จะเห็นว่าเทคนิค TGA สามารถวิเคราะห์ได้ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ

เครื่อง TGA ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ดังนี้

1. Balance system

Balance system จัดว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดของเครื่อง TGA ระบบการซึ่งในเครื่อง TGA โดยทั่วไปนิยมใช้แบบ null point balance ดังแสดงในภาพประกอบ 44

ภาพประกอบ 44 microbalance ระบบ null – mechanism

ส่วนของ balance beam ทำด้วย quartz อยู่ในตำแหน่งที่เป็นแนวอน โดยปลายข้างหนึ่งของ balance beam จะมี sample pan แขวนอยู่ และอีกปลายหนึ่งจะมีลักษณะจากหลอดไฟที่มีความเข้มแสงคงที่ต่อกกระทบผ่านไปยัง slit ลำแสงจะถูกไฟกั๊ปไปยัง photodiode 2 อัน เมื่อ balance beam อยู่ในตำแหน่งที่สมดุล ลำแสงที่ต่อกกระทบ photodiode ทั้งสองเท่ากัน แต่ถ้า balance beam อยู่ในตำแหน่งที่ไม่สมดุลกันอันเนื่องมาจากการน้ำหนักของสารหายไปหรือเพิ่มขึ้นก็ตาม มีผลให้ลำแสงที่ต่อกกระทบ photodiode ทั้งสองไม่เท่ากัน โดย photodiode อันหนึ่งจะมีแสงต่อกกระทบมากกว่า ปริมาณแสงที่เพิ่มขึ้นจะถูกแปลงออกมายังรูปของค่าศักยไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าตามลำดับ ผ่านเข้าเครื่องขยาย (amplifier) กระแสไฟฟ้าผ่านเข้าไปใน taufband meter จะทำให้เกิดแรงดันให้ balance beam กลับคืนสู่สภาพสมดุล (restoring current) โดยกระแสที่ทำให้เกิดแรงดันกลับนี้จะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับน้ำหนักของสารที่หายไปหรือเพิ่มขึ้น และจะแสดงผลออกมายังรูปของน้ำหนักหรือร้อยละของน้ำหนักที่เปลี่ยนแปลงไปของสารตัวอย่าง

2. Furnace system

furnace system เป็นระบบที่ให้ความร้อนแก่สารตัวอย่าง โดยอาศัยลวด platinum เป็นตัวให้ความร้อน ซึ่งใช้ได้ในช่วงอุณหภูมิห้องจนถึง 1200°C อัตราการให้ความร้อน (heating rate) จะถูกควบคุมโดยส่วน temperature programming

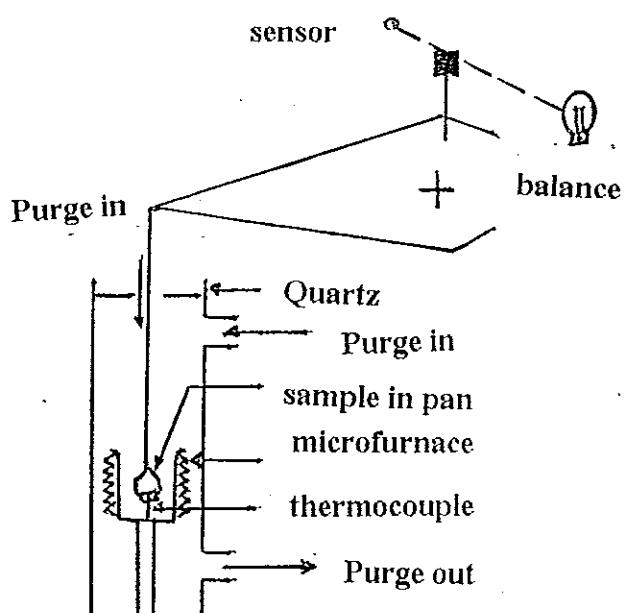
3. Thermocouple

เป็นเครื่องตรวจวัดความร้อนในเครื่อง TGA sample thermocouple ทำด้วยลวด chromel-alumel อยู่ใกล้กับสารตัวอย่าง จะวัดอุณหภูมิของสารตัวอย่างขณะได้รับความร้อนและประมวลผลที่ recorder หรือค่าอุณหภูมิที่อยู่บนแกน x ของ thermogram

4. Sample pan

เป็นภาชนะสำหรับใส่สารตัวอย่างทำด้วย aluminium หรือ platinum

TGA 7

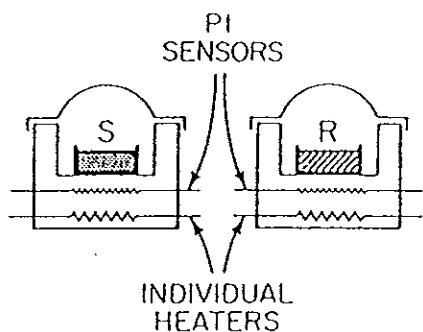
ภาพประกอบ 45 แผนภาพแสดงส่วนของ sample pan , microbalance , thermocouple

Differential Scanning Calorimetry (DSC)

เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อที่จะวัดพลังงาน (enthalpy) ของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของสารตัวอย่าง เช่น การหลอมเหลว (fusion), การเกิดผลึก (crystallization), การเปลี่ยนแปลงเฟส (phase transition) เป็นต้น

หลักการ

หลักการของ DSC นั้น sample และ reference จะถูกนำมารอไว้ใน pan ซึ่งส่วนใหญ่จะทำด้วยอลูมิเนียมเนื่องจากสามารถใช้กับตัวอย่างที่ต้องการจะวิเคราะห์ที่อุณหภูมิสูง ($> 500^{\circ}\text{C}$) ได้ หลังจากบรรจุสารตัวอย่างใน pan แล้วทำการปิดฝาภายใน 2 - 3 บรรยายกาศ หลังจากนั้นทั้ง sample และ reference จะถูกนำมาวางไว้ใน microfurnace ซึ่งภายในจะมีแหล่งให้ความร้อน (heater) และตัวตรวจวัดอุณหภูมิ (thermocouple) ติดตั้งอยู่ด้านล่างของ sample และ reference ดังแสดงในภาพประกอบ 46

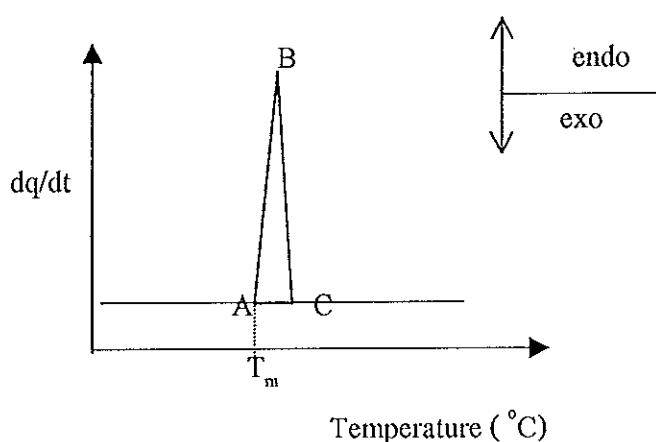

ภาพประกอบ 46 power – compensating DSC (S = sample ; R = reference)

โดยอุณหภูมิของ sample และ reference จะเท่ากัน ($\Delta T = T_s - T_r = 0$) เมื่อให้ความร้อนเข้าไปสารตัวอย่างจะมีการเปลี่ยนแปลงสมบัติต่าง ๆ จะทำให้เกิดความแตกต่างของอุณหภูมิระหว่าง sample และ reference ($T_s - T_r \neq 0$) ในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงเป็นแบบขายพลังงาน (exothermic) sample จะปล่อยพลังงานออกมากำหนดให้ sample microfurnace มีอุณหภูมิเพิ่มขึ้น ดังนั้นจะมีสัญญาณไฟฟ้า ส่งสัญญาณให้ heater เพิ่มอุณหภูมิให้กับ reference เพื่อที่จะทำให้ $T_s - T_r = 0$ ขณะเดียวกันก็มีการเปลี่ยนสัญญาณไฟฟ้านี้ให้เป็นพลังงานความร้อน (enthalpy) ซึ่งมีปริมาณเท่ากับพลังงานที่ sample คายออกมานั้นในทางตรงข้าม ถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบดูดพลังงาน (endothermic) sample จะดูดกลืนพลังงานไว้

ทำให้อุณหภูมิใน sample microfurnace ลดลง ก็จะมีการส่งตัวัญญาณให้เพิ่มอุณหภูมิกับ sample เพื่อที่จะทำให้ $T_s - T_f = 0$

การแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของ DSC จะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณความร้อนที่เปลี่ยนแปลงกับอุณหภูมิ ดังแสดงในภาพประกอบ 47

ภาพประกอบ 47 DSC curve

จาก DSC curve ในภาพประกอบ 47

$$T_m = \text{melting point}$$

$$\text{พื้นที่ใต้ curve ABC} = \text{enthalpy of fusion; } \Delta H_f$$

ภาคผนวก ข

สูตรการคำนวณปริมาตร (V) ของหน่วยเซลล์พลีกในระบบไตรคลินิก

$$V = abc (1 - \cos^2\alpha - \cos^2\beta - \cos^2\gamma) + 2(\cos\alpha \cdot \cos\beta \cdot \cos\gamma)$$

สูตรการคำนวณหน่วยจำนวน formular unit (Z) ในหน่วยเซลล์

$$Z = D \times V \times N / FW$$

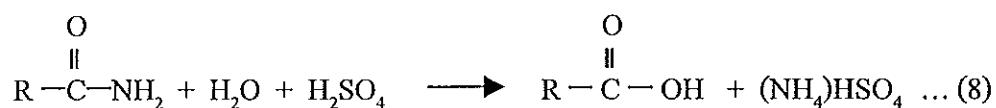
เมื่อ	D	=	ความหนาแน่นของพลีก (g/cm ³)
	V	=	ปริมาตรของหน่วยเซลล์ (\AA^3)
	N	=	Avogadro number (6.02×10^{23})
	FW	=	formular weight

ภาคผนวก ค

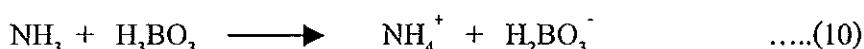
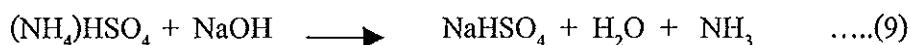
การหาปริมาณในไตรเจน

การวิเคราะห์ในไตรเจนโดยวิธี Kjeldahl ประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ ๆ 3 ขั้นตอนคือ

1. การย่อย (digestion) เป็นการเปลี่ยนไนโตรเจนในรูป organic เป็นเกลือ ammonium ดังสมการที่ 8

2. การกลั่น (distillation) เป็นการเปลี่ยนเกลือ ammonium เป็นแก๊ส NH_3 โดยทำปฏิกิริยากับด่าง และใช้สารละลายกรด H_3BO_3 เป็นตัวจับแก๊ส NH_3 ดังแสดงในสมการที่ 9 และสมการที่ 10

3. การ titration (titration) เพื่อหาปริมาณ NH_3 ด้วยสารละลายมาตราฐานกรด H_2SO_4 โดย indicator ที่ใช้เป็น mixed indicator ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นตามสมการที่ 11

การคำนวณ

เนื่องจากในการไฟเตอร์ดเมื่อผิงดูดยุติ มิลลิกรัมสมมูลของกรด H_2SO_4 เท่ากับมิลลิกรัมสมมูลของไนโตรเจนในสารละลายน้ำ H_3BO_3

ให้

N = ความเข้มข้นเป็นอร์มอลของสารละลามาตรฐานกรด H_2SO_4

V = ปริมาตรของสารละลามาตรฐานกรด H_2SO_4 ที่ใช้ในการไฟเตอร์ด ตัวอย่างเมื่อลบออกจากปริมาตรกรดที่ใช้ในการไฟเตอร์ *blank* แล้ว (มิลลิลิตร)

W = น้ำหนักของสารตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ (มิลลิกรัม)

ดังนี้

ไนโตรเจนในสารละลายน้ำ = $N \times V$ มิลลิกรัมสมมูล

ไนโตรเจน 1 มิลลิกรัมสมมูล = 14 มิลลิกรัม

ไนโตรเจน $N \times V$ มิลลิกรัมสมมูล = $14 \times N \times V$ มิลลิกรัม

สารตัวอย่างหนัก W มิลลิกรัม มีไนโตรเจน $14 \times N \times V$ มิลลิกรัม

" 100 " $14 \times N \times V \times 100/W$ มิลลิกรัม

การหาปริมาณชัลเฟอร์ และ คอปเปอร์

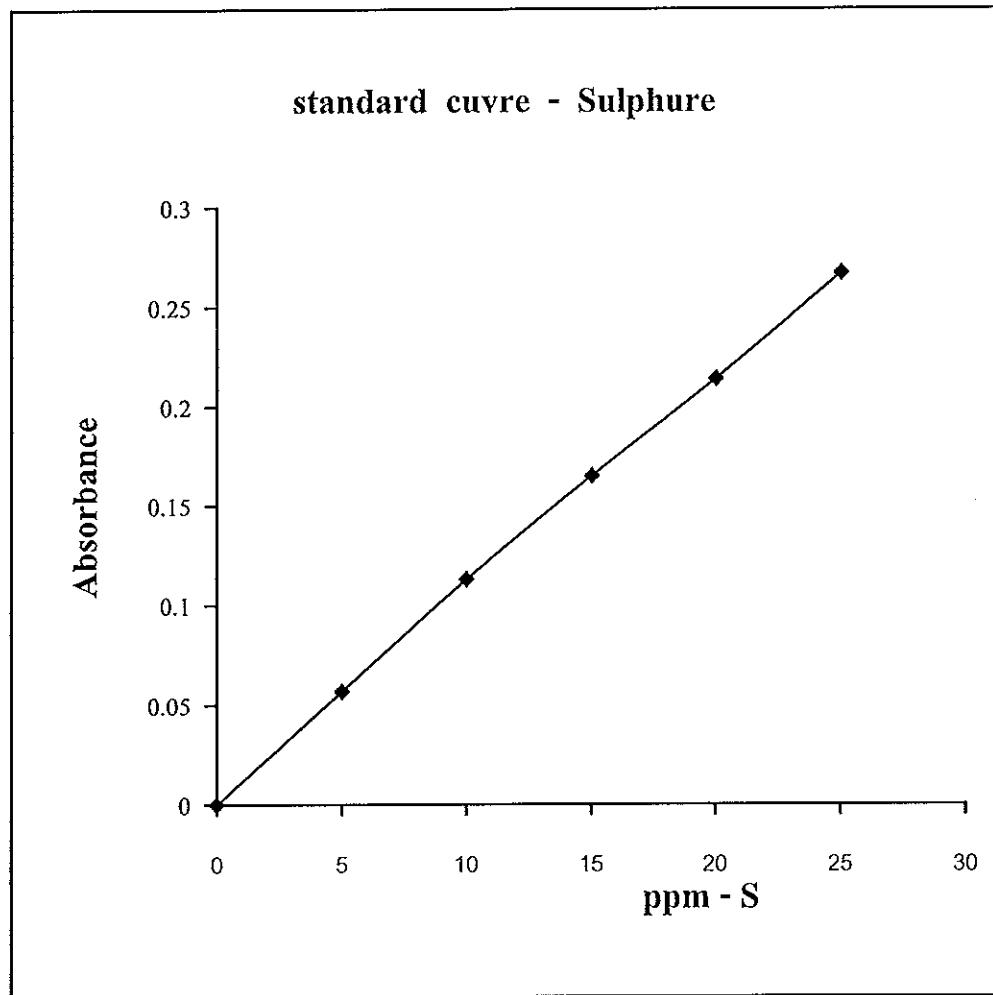
หลังจากย่อยสารตัวอย่างแล้ว เจือจางสารละลายในปริมาตรที่เหมาะสม นำไปหาปริมาณ คอปเปอร์ โดยวิธี AAS และหาปริมาณชัลเฟอร์ โดยวิธีวัดความชุ่น เปรียบเทียบค่าความเข้มข้นของ คอปเปอร์ และ ชัลเฟอร์ จากกราฟมาตราฐานของเดลล์ชาตุ คำนวณ ปรอร์เซนต์จากสูตร

$$\% Cu \text{ หรือ } \% S = (X - B) \times V \times 100/1000 \times W$$

เงื่อน

- X = ความเข้มข้นของ S ในตัวอย่างเมื่อเทียบกับกราฟ
มาตรฐาน (มิลลิกรัม/ลิตร)
- B = ความเข้มข้นของ S ใน blank
- V = ปริมาตรของตัวอย่างที่ผ่านการเจือจางแล้วหลังจาก
ย่อย (มิลลิลิตร)
- W = น้ำหนักของสารตัวอย่าง (มิลลิกรัม)

ความเข้มข้นของซัลเฟอร์ (ppm)	0	5	10	15	20	25
Absorbance (620 nm)	0	0.057	0.113	0.165	0.214	0.267

ภาพประกอบ 48 ตัวอย่างกราฟมาตรฐานการหาปริมาณซัลเฟอร์ โดยวิธีวัดความสูญ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวมายสิงห์โภุมล

วัน เดือน ปีเกิด 16 กันวานุคม 2505

การศึกษา

วุฒิ การศึกษาระบบทั่วไป (เคมี)

ชื่อสถาบัน มหาวิทยาลัยคริสตินทริวโรด สงขลา

ปีที่สำเร็จการศึกษา 2528

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์ 2 ระดับ 6

โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา